

Carried forward
FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.

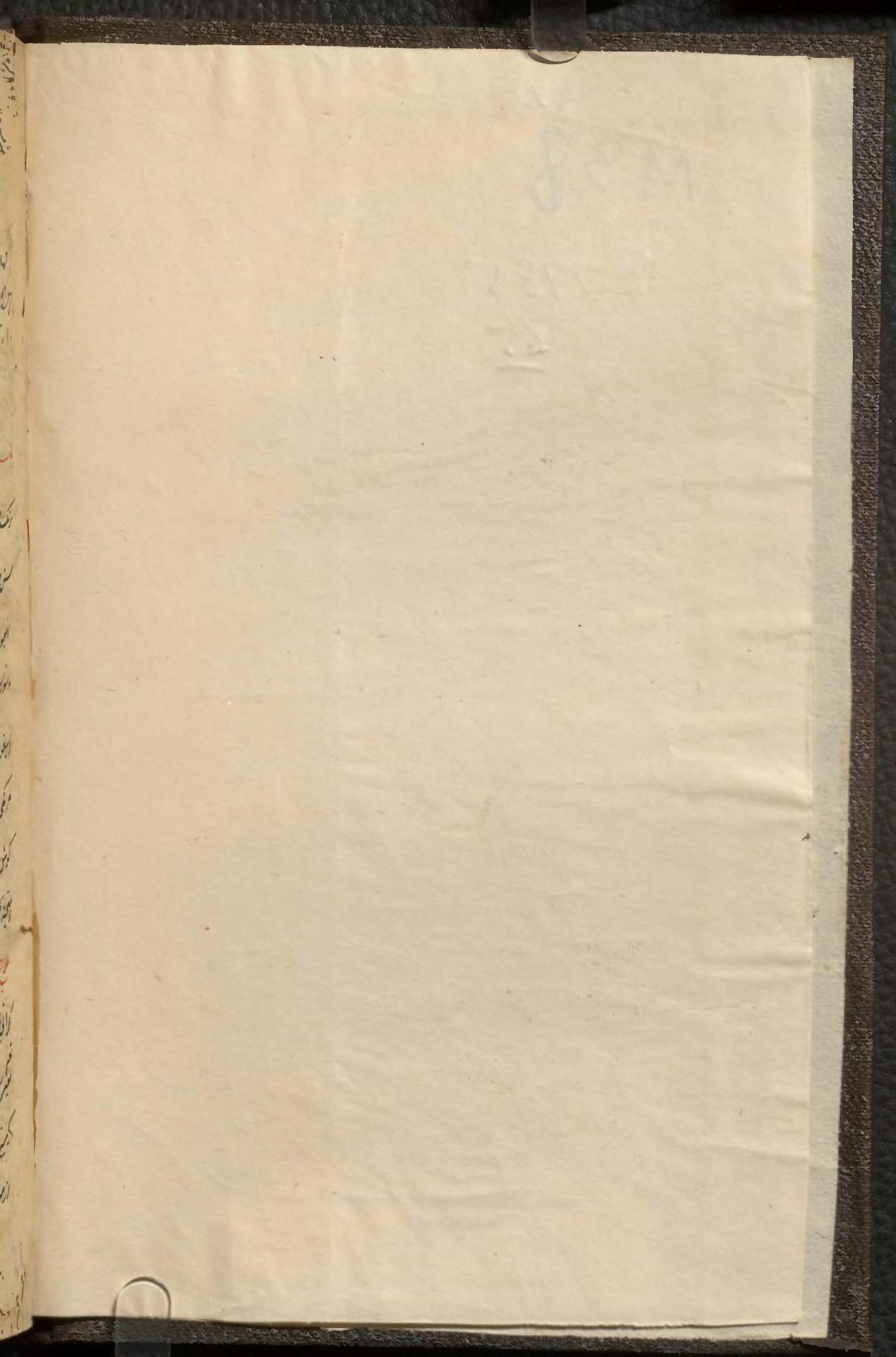
OXFORD

7785-65

M.38

7785

65

بسم الله الرحمن الرحيم

Luehrs,
05. II. 27.
W. 1.

باب اول در دراد افی سروانی نامش ملکت بر لب و چاه فصل **فصل اول** در صنایع غیره در دوسر کار از خوده باشد علمات آن همچنان رنگ روشن و پری رکھاد در دست خوار بسیار و لذت بینه بماند که این بسیار و جذاب و از این **علیح** فصل فیضال یا حیات فنا کار سنه و هموار افون بجه **علیح** صندل و کافور و کلبالا سعده و یا خندل هنبا باید طلا کشند و به کشیده درست بشنی بر شانع بجه **علیح** افیون و عارچند پسته بزندید در پره پیچ طلا کشند و کار از خفا بجه علامت آن نزدی چشم و دلخیز و دمان و خیکیان و لشکاری: و نور اس سرو داشت یا خنی از سرو **علیح** کشیده بخوبیه و امداد کاره و قدر ریخت که همچنان خود **علیح** این بخوار غیر این **علیح** خواهد بود قدر ریخت این خنیه و این سرب ساخته خود **علیح** سکنی بین سر بقدر ریشه به منزه کلم نافعه **علیح** زنجبل و غوان مرکبی لیزیز نویز سرح صندل فیضد این کشیده خواهد بکلایعه صندل آن ساکم بر پشت طلا غایب **علیح** آن بخوا کا تقدیر کنم که همچند فدو کوشن طلا **علیح** خرقه را در نزد نیک و خسرو داشته باشد تکه هم جا بدار در **علیح** کیمیه چشمیه بزیده باشیار احمد و شکر و کار طلبی نیازد: هنفیه بخورد و لشکیفه را تبر با غفت **دیگر** مرنی که بخار معده باشد علمات آن سدت در دیگر و غفت آن در کشیده **علیح** خوده که کشیده خواهد بکلایعه طعام و وقت خوار بخجا دام خوار و نفع تمام دارد و از این نفع **علیح** نیز علمات آن کارانی سرو چشم و در دیگر سرو خوار بسیار و سیار **علیح** آن فرگاردن باشی بسیار خنی و بعد از آن آنی که در آن کم بخت نیکسته سروه جوانا جذده باشند بخورد است ما فرستونی بسهو و خوردن اطراف عالم طبی نامش روز **علیح** هر چیز را که خواهد داشت دسته داشت در پر نخ و لفیفه را تیره و یغدیست در دسته که از کارهای ایشان علمات آن انتقال از موضع عرض دیگر و خیکه داده نشیکه **علیح** بخواهی خود و خیکه باشد بعده کرم کمع بر پشت طلا کشند **علیح** بجه صنایع

مغواری و دموارتی همان و کافر از بکار رفته باشند و مخفیه ناشنید **علیح** بحسب صدای پیغمبر و پیاره
نه طله بیز مرخلوط ساخته ناسی و هند و قت نامی این دهی دارد اگر نکرد خشک باشد با پیرز بر سایده ده طله کرد **علیح**
از هر کسی که این دعوای دروغی را گذراند ای اکم بالکر برای عورت سایده با فدر ایک تردنی چه کساند **علیح** بالریقیه فلعل
شند عدو بازیه کلی هست را برسی ناسی پسند **علیح** کنان باشان و بکوشه و بکره کفر ناسی و هند **علیح** برادر در مرتع عالان
که خود ای ازانی سرپی می سازند شدند نخواه شده ماسه هم بازیه بازیه هم پیش طلاق نایند **علیح** در دسرمه اجباری دلیل
باشد و سیسی زلابیه یا خیز ای ای روغنی بکار دارد این چون خاصی کیدام و رکیل را را جاه طفیلیه نهادند و دیگر آنها
کنجد در این آنچه کنماید و اکنچیز باشند نیز که برایک بر کله برایک در دروغی بزیر دهانی تمام ای بخوبیه زنده ای
هانگرد نهاید از زن و برس بالند و ناسی پسند **علیح** سرطان و اطراف دروغیه دار ایضا پاک که بازیک شوندند و باهم
روعنی کنجد و اکنجد و چهار ای بخوبیه نهادند و قوت حاجت برس عالند و سعوط لکند **علیح** در در تویی
در لامگاهی از روغنی مخلوط کردند و میزدند و غیره چهار ای بخاند روغنی کلی چهار دام ای بخوبیه ایمانی کوئی دند
دو زمرو اکنیده آنچه نهادند چهار ای بخاند و غیره بزیر و وقت حاجت اوساده دو سیاه دام از بکار رفته باشند
بروغی مذکور فرم ساخته ده طله در برینه چه کساند **علیح** اوساده دو سیاه دام از بکار رفته باشند
آنچه ناسی پسند میزد نفع بخوبیه **علیح** فلعل شده عدو کافر دروغی مهر کیا بهم هم ای سایده در
منزه سواد است لقیم و فرع شواما ای بزست قله زنید بایند **علیح** بالریقیه نهادند و سیره نازد بودند و بزست
سعوط لکند اگر در دل طرف ای بایند و بخوبیه باعکس **علیح** فلعلیقیه میکاره باسته درم روغنی کاوه درینه چه کساند
اقسام صدای و لبیقیه نهادن **علیح** روغنی کنجد سیاه هست دام بخیزد بکار نکنندست روئینی که نهادند و بخوبیه
کوئید و در پستان و نکد و باز کرد و چنین مادر بخیزد که کیدام شد و بکاره و سیسی زلابیه ایمسی از بکاره کشیده و چادم

بیچاره و غنی بر و وقت های سکت فقره درینه بجهات بیکم امر ای که از کل کو بالا باشد نافع است **علج** شیخو که با خود و سایده بعکس کشیده
خورد و ناشد و زور نیم سر را پیرا گفت **علج** وزدن خواری پزد بینه ناشد و زور نیم سرها گفت **علج** و در گفیف
نه گفت از عفران بلبا مازو سایده بود و طلاق است تخفیف خاص میگوید **علج** معطر و غنی بادام و آب مرز خوش بینه و زور و دا
آنست و ساعت تخفیف ساند **علج** مجھش و بیدا اور و در قطع از نوع صداع و صعوبه از جهه نهایت نیست و علمای متون بین
آنتماد و یام و نشند و از اسباب رمانی امر اغی ممتد و همچنان خلایق و فشد در پرسن و هر وقت تو ان وزدن اخراج آن بدل
معطر از عفران بلبا کیهند و از پیش از وقت سر برخرا و نه گفت هم گنوت فوه منقاد لک که گمانیت هم گفتن بودند اما خلاصه
وزرن بر این مکنخ فک کنیه بر اینه عمل تا خبده او و یا لفک فمه لبر شند خود را که نیم تو اینه ناکنیه فواید و یک در مرکبات نه بینید
علج بیفت در و سر شد و و زنی بیار و نخست بولی خورد و سرمه میخ نعل پسی خود وارد اول نهایت بارانی آسم بلا جواندی پیشید
دویی بختانی کل کرب غلیم باز بر نخست نه علوی در هر سه هار یعنی کل و دسته بتوید و مرغی ها که بکرد و در عکم بکرد و اول
سینه زیر نیم همچنان که بکرد و در گاه است ای و المعاو و از اینجا کذا و ذکر هم باشد بیست بکرد و مان میخ و دیگر بخورد
عینی بکرد و باز مرغی پرسد چاکر کرد و باشد بیست بکرد باز چاکر کرد و داشد هماچنان حکم در یعنید و او بکرد بتعقب از زدن
ساقی شو و اکه بکیه بینه یاد و پیش در دفع شکو و یک دفعه بینه دسته باشند و دیگر در کار که از کل کو بالا باشد
تیرفع شکو **فضل دیم** در سر سام پیاره مخوف است و از دم خارست که از مدهل ای اینه هم صفا در ویانه خاص میگوید
پر و ای و مانه یاد و نقی و مانه یاد و رت تهنا که در مانع و پر و بازگران عارض شکو و این نهایت معیت است تبعیف و مرکم در
این ملغ باشد و اینی مرغی ها در پنهان و سینه بابت کوئید و سنت بابت و محبات لفته مرا برای **علجات** سر سام مغدا و دسته تقدیم
و اگر و کاری بسرد بر سانی و ای ای و مدهل ای
ما یل بزد و اکه بیزد باعضا فر و بزد فر و از شود و سرعت نخست بخوبی و وزد و میخ و دیگر علامات همچنان **علج**
مند عیند و کافر جوانه و رکابی سر کوس نیمه شکو و اکه علامات از اد و یم بکرد و دل پیغای جامن کشیده ای قدر

و خون لطف به و غم باشد که اتفاق طاری شود و از درس رسم خوب نباشد و دان شکواز از ایران کویندند کشته شد و میستاد
و اگر از اعتماد آن در کشور و باید بابت وحدت اعتماد است **علاج** اب جود شربت تمر هندر و لیلیه و فرم و دان باشد و کنی
پیر اتفاق است و همچنان لعا زیکی پاس که آب جود مفید است سرد کله لعکاه خود را باشد هم و دام سکه هنرها و دان هندر و خود را کشید
بسیار باشد اب که در برابر آن کله همچنان خود و دام در آن سایده و مدافعت کله باشد هم طبع برگ سرمه خود را و سنتی داشته باشد
با سلیمانی در کلی عفنه هر سانیده باشد و از السانی باشد بجهت پسر و زن کشیده و از آن میشانید و یکی بجهت پسر باشد
و کلی خوازه و خندل مفید و کلار کافور و رو جوالی لعا هار و دارک صنانی باشد و مکونت در متول معتقد باشد و سایر
زبان طاری خود که مابین سغول و قند ترکه باشد عالمند عذرا شور باید کدو و بی ردعی و اسغان خوبیه باشد **علامات** رسم
دو خواریت دامبر و هدایان و سفر خرز باید و پشم و بزرگ کهای سرمه عرقی مقفعه و خنده است **دیگر علمات** علامه **برایان**
خواری و دم و دارکلی ملوفر تسلی در عذابه دام او بابلوست دام او بخواهد دام کشیده توپت پلیده و همچنان در سرمه
مشهده مدنلی مفید است در دارکلی آثار اب بخواهد چنانچه میتوانند **که علامات** علامه **دم**
خود را شربت عذر بخواهند مدنلی مفید است لوحیه درسته بوجه ای سببند و پیهار بوجه ای کشیده تر و دارکلار طبکه دهند
کشیده زمانی بدماغ دارند و از رسم از طبعه باشد علامت این پست فرم دامبر و اخلاق طبق عقل و سایرین خواب
وزوام همیشی و طربت پنهان و سایر علامات بلغم است و زین فرم طاری میانی لعا همیشی کویند **علاج** توبیر پلیغ غذای
علامات بود رسم همیشی بول است یعنی بول بزم ای اب دال است برموت ابراطه آنکه نامر قوه هم باع نموده
فصل سیزدهم در دار و سدر نیز که در دی سرمه و تار یکی همچشم وقت برخاستن سببی مغایر باخیم با خدیه باشد است
از علامات مغایر با خرز طاری شود فصد و قیفال یا حمامت ساقیانی یا رکا کل کشیده بعده مطیع خیار کشیده همچو
آن در رکبات نوئمه میشود و در آن صنعت از سربت نخجائی هر در قدر خود و **علاج** صندل و کافور و ریحانیه
بوسیدن اتفاق است و از این طبعه باشد بعده سنده هر دو لان خود و بغير سوده و از فلفل پیشیده باشد بر سرمه خود را
قدیمه که

قدسیا که هنرمند غلوام اکه خیام نهاد خبر و علاج سیاه دانه در سرمه ترکم در سایه خلک فمعه راه بدمام شیر عورت پسرانید و
نیات نافرست و خود رون پیش از آنی نافرست و اختر از خود رون و بوئید روغی کهند خای **فضل حبام** در باره ای یعنی
علت که از زبان پدر آنکه مثلی فاعل که در پنهان رحیم کهایات کوئیند و پیشوای تمامی مانند فاعل که در دل نیش و خود که عبارت از کنینه
شد و دل است مانند غفواید ولقوه و شرم اطهار نیز صد و لیز این هم لازما بوجسد شنیده و در عقوفر کیمی علمات خلیفه
از اخلاق اسلامیان تیز و اصلی بابت او کیست علاج سیرده درم بکنید و انگوشه وزیره لعید و علساند و نکس و هدایت
بارگرفته خمچی که هم بسیر دارد غریج غویه از نکیرم تا خود خورد و باشی بست بین سپاه اپرالانی ای خود را که کاه جله
بادر و کار ملکم و در دل است و کمر دل نافرست علاج راشنی سه چشم مالکینه خم دهوره هر چهار و نیزی بر این طرزی غویه
محکمانه خوارک غیری خرای چوکه دستیبات وارد نهاد و کیا امواضی بادر و یعنی نافرست علاج بر این طرزی
چه سرفه خم دهوره هکو خیز میخای سیاه خمکونخ از بر کید دام جو کو غیب دریه دام رو غریب نکیرم و سینه همانند و خود
مالکند و از بالا در تیزی هر سرخایند فاعلیه های نافرست علاج مجعوز سیری سیاه نافرست صفت ای سیر نفیه دام کیده
دو آنرا خپته سیر کار دسرخیز مانند خپه علیه لعوه سیر کار دل نهفته ای امار شنید و اخشنده که نزد تمام حاشیه خوارک
کلیان تاکینه دام علاج بر ای در دیگی اعفاء و لشیخ که از بیخ باشد بروت هابا اب اسک که نکیرم فردانه کشک ای
بادر و در اول لقغه نهاده میخیوه علاج پست و دفت لر سرمه خپته فک رعنی بند و به یعنی علاج سو نهاده خود رون
بارگرفته خمچی بالکر بالا بینه که نهاد بند و شکم خوارد و صلاح دور کنند خذاب چنی قسم عالیه علاج به کل از درست
و همانکاره زرد پوچه خنک کو غمچه بزرگ ای این که خود را که خوب خم دار باشد بپارند باز کارم غویه ببند علاج بر ای ای
که در اعفه باشد شکف در رو غریب کنید و بر اعفه بالدار بالکه فریحال نهاده شکف علاج موام خار و دام شکف
دام موام طاکد رفته در این شکف سرمه و خلکده و بربار پیک طلا کش و نیکارم بر یعنی در ده بند **فضل شمع و فانج**
این عنت هاد بند رجیس کهایات کوئیند و ارد نهاد که نمی تیز ای در طول اشت سیعه در ابتدا اما شده و زخم خوب شد

علاج این که نخست بملکه سیده در مردم سه جم مخلوط سفته با آب نگیریم تا در روز متوازی حقن کشند و هفت روز راز آب شود و باز دارند و خیار آب با اصل بیند **لنسی ما داعل** عسل بچرو آب چهارم یک میگوییم اما تراسته اینکه بود و دلنشی دیگر از نخان بیغزش
 شده عسل بچرو آب و چهارم مخلوط یار زده چهارم میگردند و بروشی هفت بچرو مانند نگیریم تا استه در روز بخورد و اگر نشیکه بسیار باشد
 پی اب غواص زمانی **لنسی** این بچهارم بعده بعد از شش روز با الامول بیده **صفت ان** پوست پیغ هایان پوست پیغ کفر داشت
 پیچ بکر از دفتر یک میدام در سارزده داد اب جوش ساند تا به نیمه آبی های خفته و در مردم از همی ای اب اد و در مردم عسل بخوبی بخورد
 غذا کوشت کبوتر چه بار زده و پیش بر روی غذا روز ام بازی نیم بالند و لنسی کن در فصل که میات نوشته میگرد **علج** برای
 در اتفاق اثواب و مخواه زیانی **علج** سپسی و غذی سوئنه **بالد دیک** کنول و پیش سرسی فخر کبور و سوئنه بالد **علج** برای
 فایل بسیار مفید است رخچل ریشه و ارسکی دارم **الون** سکسی دارم هر چند صدرا جدا اسانیده با اب میزد و گوشه هفت بیفت قلچ
 سازد چکلی کار و غذی خود سیاه و راش کن بدر و چهار چهارمی خاید و نیقا هزار و ناخا که کهور میگردند از همی که در این
 ته سیاه و سو فرم میگردند بعد از آن فرمی رخچل بیست و سه دقیقه در روغنی هنگ کور از دنگ کیم یعنی سیاه و سو فرم شده بوده
 از ایشان فرد او درده با همراه پوست پیزده سخن بلطف ناید و نیقا هزار و ناخا که کهور میگردند **علج** از کنده و نهیت
 بسیار ساند زبار احتیاط کسر طینیت ملکه در مو از معنده لستمال یا میده بار فایله **علج** پی تقویت و بینه زیر و استدای

علج لغوه و فایله و زیله همچنان یکنیت در مردم میگیرند که در مردم عاف و فرخانی درم تخم سبک در مردم هر چند درم پیش مولی
 درم نیکره نه درم کلاب نیخته شده درم کوارد میشی درم تخم نیخته شده درم کوکل بیفتاد و بیفتدرم روغنی کار و نیقا هارم اهل
 کلکل هنوز درم بیند بعد از ای مایه از دویم داده بگویند چهارمیزیات شوشه نکاهه ادارند بعد از ای و هماره مار و نیقا تر
 نیمه کوبی یا که خود سافت و روی روزی و بازی پیش زمان **لنسی** فلفلی خم کار فرنی بزرگ کار بینی نکشند و یود دار
 والان بزرگ پوست پیله از هر چکه و درم رخچل صدر درم بیشه داده درم کوفه نخجیر قند سیاه یعنی هنوزی از دوی
 آنچه تقدیر کرتوی علوله بیند و بزر در هماره ایک کرم تا چهل درز بخورد لقوه لایتی را فتحت **علج** سرکنی کیمی کفر غذا

اعینه شکر و رامیخیه خود رم با اب کم تا دو هفته بخورد **علج** رنجبل خلخلک گزیره سیاه تر چیز برای رسیده همچو گزیره مرا بر زنگ خلوط
دو درم با اب کم آنچه بخورد را کارنفوه وضع و لسانی و سایر سردی **انافت** از ترسی و بادی پر شد لازم داشت **علج**
درسته خوف است و این حالیه است که حسی و رکتیت اعفاد را بلطف عورانی و بوزن است که خوف در کلوه افتاده ایزیک
از زمان آن متعذر العلاج است و کاه لقیم چیزی ابت روکه عکسی پرورد و بزرگان ماندز فی میان مکوت و میت
آن شوک اعکف نهایم لذا نکندن **علج** در دیده همود و قیره نهاد زنده بیوه **علج** و کابوس مقدمه ایست و پس از زدن
حال مکوت سردی اطراف و در سرعت بدور افطلب چشم و بزم یون و زنان در خواب عازم شد و کفی از
که هفاد و هم ساعت یعنی شش روز مکون ندادن نکند و بحال بزرگ از زن **علج** دموسیری روی و سایری
چاچه و رفته که میتواند طبیور عوق سپت و لقی غیر قطبیه غبو و افتدن بجزیره که در خواب بجهه باشد **علج** رکز
از هر چه درست بکسانید و یا جامیت ساینی کند و سرینی پر زبرگزند و بازو ایشی چشم بزند و بعد را فافت خیزند
در اب تهدیار ملجم و معاشر ده نیکم همینه و تقویت رفع لعنه و کلائند **علج** بغير تهدیی بهم
این پیش و دیگر و لکف ای و غلطیه علیه **علج** در وقت پی همی موطمات پسند ملکیکی و بنادرین
در خجل و کائیپل و ارمکوت بیرون فرع یا سایر شو موسری او بترانکند و تا به تماسته تردیکیه کار و داریز باز نف
آن خلط خجلی بزند و بجهشی ایدی بور افاقت ترا این اربع یا ناخنیه یا گبر و بندی باخی علاج صرع غایی **علج**
علج در لقوه و این علیته است که نیزه و جسم فراز کار دوچراغه بینی کله و خاموشی نزد اند که تماسته روز خوف است
علج اینچه در پات روک و فایل لفته شده در فرع این مرغ تیر است **علج** و یک عافر خاق ط خرد از هر کلم
معیکی گذیدم در دم عمل رامیخیه خونه کند **علج** مکه کاو و مکه میزنه لفڑ راضم بخورد **علج** چو سیره خد
از بوجوی لرن برسته برای رسیده از دخنون و بخوزن بیه رونی بخند کرفته پور بر سازد و در قوبی کوم سینکند
کم بندید و **علج** رونی بخورد سهار باز دهنی و ماقوره بر فشاره و کن با طرفیک کشیده باشد و رکت نکند و جایز

۹۰ العزالی **علج** لایلی فی الفیل زن بو **علج** سکانیم ملکه نکن کن **علج** لکه ملکه العبد زن بو **علج** سکانیم ملکه نکن کن

شواهد کرد **دیکر** سپهان کنوزه هرچه باید سمه سعوط کند **فضل سبز** در سبات مرغیست مخفف و از خواص آن
 که پخته باشد بر زر تقدیم باز کند و باز خوارد **علیج** غلغل کرد و همه در این بینه نهاده در پیش و مند **دیکر علیج** سبات معده
 غوجه پخته تیز و سرمه جل نرم مینهند بوزنی هفتگاه ماینه شد و دهنی کا و خورند **دیکن پوچینی** و عافر و رحاص اوی الورزی معرف
 غوجه با سبزه تیز خوش نمایند از کیار که تا هیار را سخن خورد **دیکن پوچینی** تخم کنایی با باید بعد از زنب پخته با عاطی اید و هر ساق خوکه نماید
 و از برین نهاده سپهان شوکه خلوده درم خرد و شکمیله بر که پخته درم کوفته در سبات و خورد آب جوسا تند نامه دام عاجزه باشد
 پنجه کنده با جالات از سرف و داید و هر علاجی که در فایل خور برایت درین شیر مقدیست **فضل پنجه** در کابوس که از ازا
 در پنده از اینها راه کویند سبب این احلاط اینه و سود او است **علامت** آن مرغی جانی فیکی کنده که پنجه از این بالا ای سیست ای
 او از لاف و کافت عربست که ملقع تیکی کنده بهم نمایند شفوه و حرکت متفعل کرد و اینی مجنوع شمع نمایسته **علیج** ابر علا
 علیجه هم ایند فعد قیفی ای اک علامات غیره بینه باشد هم کنکس خود فرا تقریبیدم باید کرم و هندما قریبند و نعم ایند
 با خود بر دست و دل و زرن هر چهار اینچه میتوانیم باید کم خورد اند **دیکر** مفعله کلیدم هر دز خورند و چند کاه مداده است کند
دیکر کلک کلیدم مفعله بله بله املکیتیه امسا بخونی هر یک پخته درم نزدیکی معرف هم درم زرخجل هادرم داریم چشم
 سوچه خسته باز و غنی کا و حکم در جارد دهن اینچه هر دز سکدرم خود را باقی **علیج** صرع است **دیکر** و ای **سقا** بقدر خفو
 سبیله چارکه روی سپل از قیفی ها باید فرد بر درای این مرغی از بر قسم که نایند پترنی معالجات است پر هنر از این
 پاز کشند و با قلا و لو بیه و مخود و اخذ دیه مخوده و هم از قله طعام خاصه در سب **فضل و خصم** در صرع بینیه و کی اک علامات
 فخر طایر شو میفاید بکشند و برو هم سانی ایشان یا کرو و حمامت کشند یا یار که اینی که نایند و اک خلفه دیکر یا بند از دز
 میفه داده مهل مطلبی هر فی دیند **دیکر** حب **سقا** جواز را لفتر نموده و چه لامه موافقی سنی وقت بیک خورد اند که برای
 چی اقسام صرع نافقت **دیکر** آب بکش در فلت جیت بدرست مایده بکشند در وقت سدت مرغی درینه هفتم
 صرع دفع نموده **دیکر** در وقت اولن صرع در کوش لاست ملبنی هفت بار کلوبید و بعد از این در کوش هی هفتم بار که

بیکری که این علیج
 رخیزی و علیعه تیزه
 باید بیکه که سرمه
 که همچنان خوب
 شده اند و ای نو دلمه این

بیشتر داده و مینموده عالکفته بہت بخواست و وقت صاع دزد هم منجع نداشت و بخواست و از کوئی حکم میگذشت و یک قسم تهم معمده نداشت
نبات هم برای باری ساینده وقت صاع دزد هم منجع نداشت و بخواست
سده در کیک در راه پیش خانی بقوت بمند که بموانع و مسد و مخفر خانک هم نتف که و یکی از آنها کیه فخر از این اثکه است
باری سه هزار قوه و در پیش خانکند و یکی از نفع روز خام که برای گیمینه شنید بعید و چنانقدر سیر را که هر چند هلاسا نایده همچنان دقت
صاع بایس عوامل کند و یکی از خانک هم ایست و یکی از قیمه سیره برمی بیند و بعیل سرکش از دود و دم ناسه و در ناد و ماه جوز
غذای بیکه و یکی افتعیون غاز و قرقا طوف و دوسی اینجا چیزی کوئی نداشت و بمنف سرکش بدار و مقدار زیاد بقیه سپس از نوبت
بچور و در این نهفته علوفه نکند ولا جهاد تیک طالیک و ناسی کردیک تیر و میفیده از صاع ایست علوفه لافر یعنی دست و پا باند
علمات ای و گفت ای علوفه سبی از نوبت خانک اول انگشت دست یا پا بجند باز رو قی صاع علاج در وقت
نوبت بالایی ای علوفه کم سبدند ناجا رسیده صمعون نکند و ای علوفه لادونع دهد و یکی جا در دزد نامه تمام رفته نموده
برینز از خود ردن از خان و از خام و باز نکند و نکاهه در رای ای و ای و ای و دیگر ای کردیک آسیا و برینز سیر از شدن و پایانی
نکاری کنی و اینچه در رای ای بوس کلفته سند لازم بہت در هیچ ایام صاع خصلتی دزم در در علیه بینز از دیگر ای علوفه سیلیکن نیز
بیو ای چیکی یا نکرت شرب شمار بایس ای
و زری یا باند مسند نارس لیحه و نیمه هر یکه در رای ای نیافت نافع است لشک ای جرقو طارده و دم سچ حstellen دزم
جنده بکش نمیدریم مقلع از رزق یکیدریم و یکسته خانچه رسم است که در نامه ناشتا چند کاهه باب که کم بخوردند و یکی ای ای ای ای
که اسرخ بابر کشتوں بخوردی بچار دند خانچه بچار دند خانه و یکی عجله لسقا و بمحی خاطفه لایجه خوردن نافع است و یکی
داقع پیوام در ریه بکل داده و یکی و بکله سوده هر یکی کیدیم ای سپید هم و ام تخم داده فوره نمیدریم هر یکله کوئی خانچه بعد
کفار خواری کویی بسند هر روز دو کویی مینخوردیه باند و یکی ای ای ای و بعد از جماع باند رسکمال اریلات کند
دو نیماز خالقی بعد نخنو لغفرنگر یکیدریم رو غنی کا و بخوردند و یکی ای بعد از نسرا شنید علاج ای و در فدر ای ای شرکای

لطف شاهزاده بکارهای این مکان
بگذارند و بجهت این مکان
آن را نیز بگذارند

فصل دوازدهم در مایخویان و آن فا د فکرها و کافی و ترسیست و معین ان در لغت نویان خلط سیاه رست از بخته صابن

رفی مستعد فکر و غم و حست میتو و متفرز از طلبی و حست در از خلوت و تنهایی باشد **فصل هفدهم** فصل قیاق و بعد از تقدیر داد

ترکب بعد لات شده همیسر در فرج لاغو و غیر و ملک و محور رله اند مند ایش و کافر و کلاس فوز دنی و بوئیدن و شرب

از گلتو ناد تو ای کلاس ملکه خود دن تیقید است **فصل هجدهم** مایخویان سرکلی ملکی تقدیر یکی خود در بجه یک سرمه با

تجوز و غذا نان کندم تا بخدم ام روغنی روز دن اسکر روز بعد از آن هندر و زرد یعنی بگند بعابت سرمه الائمه است **فصل هندهم**

بکار ای خود فرم خار و داریم اما را بکار آن خیز هندر و زرد پیار آب بوفته کشیده همان فنونه روغنی لقا هندر و بوذر خود ام

روغنی بوذر طحام خوار اند **فصل هشتم** همیسر کو و لفند بانان میده و ناسنا خوردی و حیره همان کسی تیز تیقید است و بکار را جو دادم

چهار و نیم دام آب بکار کند هندر تقدیر کیا به آب خوار علیه نهادم خود را کاکبیفت و از راد خود را نفایا برادر

فصل نهم از دفت خواب بر این خود و بوذر **فصل دیگر** کوئنه اسکنده نکند که لمعجه هر از زیده موشه همیشی همیشی همیشی

اسکنده بوصتی از مر کدام کیدی ای خبر بر سرمه کو فسخه از سرمه و بر یعنی بفت تیفه دند و بار و غنی کا و دشید بوذر نیست همیشی

تجوز و **فصل دیگر** خوار کوشی در رزغی کا در باری که هندر و زجوز و جهانی روغنی در سرمه از دو کوسی و کردی خراکوسی بکیفتی

فصل دیگر کوئنه سپلیح المکرمه نکند که بکیله نم سرمه خم کنی خ سرف هم بر کو فسخه نای بعده یا بیول کا و در چکم نکند **فصل هشتم**

هالا جا و میل ما لیدر از در سرمه و ناسی کرنی تیز تیقید است **فصل نهم** در سرمه و ای خجوایی است که از عذر اعذان ای

کند **فصل دیگر** خود دن جلسه ای خود را با پیشتر غایم دارد **فصل دیگر** سلیخه نکیدم افیمه ز غفاران از مر کنند همیشی همیشی

بر دغی کل این بخته اند کی دفت خواب در پی نیچه مالند **فصل دیگر** و زرمه همان که در مایخویان بکور سرمه خود دن تان است **فصل**

فرمی مثل از خوار ای غنیم کی بر زانج بیوت نیم لفاح از مر کنکنی خیوه ادویه کو فتنه نیچه و دفت حاجت با یکی نیز نار و مکاره

بو سپل ای طلاق کند و مایا بکار چه فرمی سازد و بکار ملکت و در ساره خنک کند و در دیم سرمه تیز تیقید است **فصل هشتم**

در لسانی سبب خلودت اینی علت از بیشم و ده **فصل نهم** ای بسیار خوار ای کچه لبندو در محله ای لبندو موکی کند **فصل هشتم**

خوبی بکار خوار ای ساری **فصل نهم** ای بسیار خوار ای کچه لبندو در محله ای لبندو موکی کند **فصل هشتم**

خوبی بکار خوار ای ساری **فصل نهم** ای بسیار خوار ای کچه لبندو در محله ای لبندو موکی کند **فصل هشتم**

خوبی بکار خوار ای ساری **فصل نهم** ای بسیار خوار ای کچه لبندو در محله ای لبندو موکی کند **فصل هشتم**

خوبی بکار خوار ای ساری **فصل نهم** ای بسیار خوار ای کچه لبندو در محله ای لبندو موکی کند **فصل هشتم**

کند بقدر ادبی و منکر ضعیده هر یک کیمی باشکنیت نیم درم کوفته نچه نهار باش بخورد و مدار و متن ناید **علی** در گفتم سقند ان کند
شان پر کند آنست درم باز کنم بجهه هر دفر قدر یکم درم با آنست بخورد و دیگر تج دشیره هر می هی صد هزار شاه باشد
بخورد **دیگر** روغنی مال کنگنه هر کبک تسلی عالمد و سپاه از نیم قبه کمی به زبان فرانسیه عالمد و فیکه نامه بخورد اخراج باشید و این
چنانچه متعارف است بخورد و مدار و متن ناید **ضد ناید فرم**^{۱۰} در ز کام و ترا کام خلط نموده بخورد آبی در کام کومند و خبر
لها کام رو دست رله فخا نند **علی** از اغفار ناسه همچو دفر پنجه روغنی و هر دو با شیار ترشی و بخون کند تا از نیکند و بخواهد
دیگر نیمه غذا شور باشیا خود ره منع پی روغنی و آب کم فرد همچو داده بست و سرمه در هوای سرد بوسیده و کرم دارد و سرمه
دست وقت خوار از آب کرم که در روشنی چهارم چشم یانده باشد بقدیر نیم ششی و دام لطافی فتوه کم بخورد و دوزه نیکند
و بخواهند بخون کند و آب سرد بالا از ان در ان شب بخورد و دیگر روغن کنید و وقت خوار بیف عالمد و در وقت بالدو و متن ها کند
با این کرم کند **علامت** ز کام خار خلط نکش زان بروکید **علی** شربت بیکوف هم تو از هر خوار از این
ما یکلاس ملکرده بخورد غذا میگرد و بوبقش **دیگر** دست خوشی کیلیام ما چشم کام در دیگر ای
عابز غرغره بهمالوغ عاید بخورد ای عذر ای می دست میگو و لطف پی میگرد **دیگر** کیمی ز کام داشته باشد بی فکنه و سرمه
بوکند و تقوی بران ای ای ای و بعد از این در راه بند برسی که برانی بکند و او در ز کام مفعو و این طلاقی ای سوچه صیده **دیگر**
نمی خواهی کید ام مساییده بدو دام سکلت و ریقه ام او کرد و بخورد **دیگر** ای بخورد بخورد شریک که بخورد نیزند و بخون
آب کند و **علامت** ز کام که از سرد و ریشه ای خلط سبلد و سوار و زد و ای و تن کران شو **علی** خوار کام که برس
کند از ناف ای بدماغ رسد **دیگر** ای از زن و سبوی کندم و نکد در رازم که دارم غیره بر کنار نهاده و فینکه نقی کام از نزد
پیه بر ای بر **دیگر** بخورد و سکر که بخورد بر ای ناف ای داده در پارچه سکل استه بخورد **دیگر** کا یمیکه کوفته اند کی در زن بکند
دیگر شربت ز خفا و دلو ای شربت خنکه ای نیم قوچه در طارم ای ای کام یکلاس ملکرده نیکم بخورد **دیگر** بخورد نه ما شیه در در
کام ای سیده بخته بخورد بر ای قسم ز کام مزمنی و فور بخورد داده است **دیگر** بر ای زن کام و ترا کام خصلی هم و ماده کوکنار از زن

کنند و درین اثره دام ای بگیر ساند تا بعیان بذکر مثبت قوت خواب تند نموده بخوبی و تائید مثبت تواتر و داده باشد از این
ویک رخچیده فلسفی هسته تیز کنالیستیه چاپا بیت زیره به رای برگشته و مرا فخر بخوبی قدرتی خیز ای ای خوش بخت
بایزیره و هم پندتیم قدر سایه مخلوط صار ذهن درم بخوبی و ترا و دنبشی و غص شو ویک صدای خفا و بمحی بخت رایی
تر را بجایت عقیدت ویک سکون خود را برآورده ای ای دفع است ویک هر سب و قوت خواب الطوفود و می ای قدم
تاخذیم خود رف و داده و مدت کارنی درنی و تر بر در دو و کاره و غص فله برای برد و قرنکاره داده و می فیضه ویک
برایی لکرت عطیه زن پر کوه پسپ و لازم متفاوت در و غرما دیگن بسپر د و دنیه چنان ویک دنیه ویک دنیه
سرمه سرمه ای
در ایی عالم مویل ای
روغن سرف و تلمخ نکار و یکجا که بکوشی دهد سرمه ای
دیگر که در اینی ای
وقیعال بکسانید و یا جایت بکند و یا بزرگ خوبی بکشید یا مسحه باید داد ای ای ای ای ای ای ای ای ای
که که خواه کند ویک علاج سعفه پست ناریکه ای
بدوله خسته عرقی کشند و هم دام سینه در چهار ای
و شکار و مردار نیکه مازد پورت ای
تیخ بکناره و دهشت دام سرمه ای
خیلام هرچهار لاسمه ساغه بار و خرس تور برس خانند و عذر ای
سایده و در و غصه علطف کند و عالمکه ویک بوبت کفی کنه سوخته بروغنی ای ای ای ای ای ای ای ای ای
با ای ای

و داد المیمه یعنی با خوره ای علتن سپس دهوداریست اینند و کم در حدود است این از اتفاقات طوبت فاتحه است که تحقیق کشته شد
موزه های معرفت مکنند و میرزا ندو **دست داشت** اگر از خون بود نکان موضع سرخ باشد و از یعنی سفید و از خوارزد و از خود سایه
علی تحقیق نهاد فیضیال و حاجیت نهیز شد و کلک در این موضع نزد و دیگاه است کرت و پسر خواهانیم یا اخا مانند و برا دوست
دیگر کلک را نهاده بخوردست مالیده رطوبت کم از این برآید بالند ناگهان در زنهاست هفت روز اما او ای این موضع را با خود رساند
مالیده سرخ کشند **دیگر** بعد کلک را نهادن سرکلی موسی بروغن مرکم طلا کشد **علی** داد المیمه باید پلکخست نمایند و نکنند **دیگر**
لهیش و قند سایه کهنه هر چه ساده ساده نمایند آبی فرو ابرد کرد و بعد نکشند آنهم موظاهر خود بخوردست بجهه خدا باشد
سایده طلا کشد **دیگر** اگر از بقعه باشد سرخ تقدیم کنیم و کنترادم درم نایب سعده سیارم خود را نهاده هفته هر چه کنیز و زیب
خود را ادویه موضع را بسازد و ریخت عالیه خود سرخ شود بهار و در کار لکه عالی **دیگر** کجیم سایه که نهاده صنایع کنند
دیگر بور سایه طایا باید در رونقی کنجد را بانی کند خنده ایکل بخورد روغنی نمک و لکه هر خود را بخونه طلا کشد **دیگر** کرم سایه که درودم دیگر عانی کنید کوچند
لکه و **دیگر** قند سایه و سیر و ایر و کوفته خلا کند بعده خرماب سایده طلا کشد **دیگر** کرم سایه که درودم دیگر عانی کنید کوچند
لکه درود خاکستر ای میرزا ای ای کلم طلا کند و اگر روت بایانیزد آنور کرد **دیگر** اول باید خوش و دوچه
و یا کرم رامیچ باید و دیگر لکه باید از بیان فسی بخراشد و باز ناید سایده عالیه **دیگر** روغن خسته ایکل کنند **دیگر**
دوسکه هر چه باید طلا کشد طایی روغنی برآوردن ای ایست که خسته باید طایی پال ضمیر جو و پیشند **دیگر** روغن
روغن ها کلک رفته باید اچک و دیگر فریشه که گونیکه نایب ای ای کلم طلا کشد **دیگر** و ندان فیض غلطی بخورد کرد و دوسکه
برونی بزود خاکستر ای میرزا ای ای کلم طلا کند و اگر روت بایانیزد آنور کرد **دیگر** اول باید خوش و دوچه
در روشنگر بخونه و همانکه طلا کشد **دیگر** موغير روغنی بسازد و دشت باید اچک و دیگر فریشه بخرا کند که من خانه باز سرمه هاشمی
روز عالم بخورد **دیگر** ایکنده مکنی با ای میرزا بی تسبیب طلا کند اما اول انجا های سرخ کند و دوچه برس مالیده دوکند
بعده باید کرم نمایند **دیگر** تقدیم یعنی باز عفن که بمندرا کانده کوئید لکه را دهیس بخورد و پس از را دری ورقا

و در سرین بالان تمام پس امیر نزد **دیگر** اگر در مهاب بر سر زان کنند پس امیر نزد **ماجیم** در امر افغان هم متنعل بر است و دفعه فعل
فعل اول در دروغ نظر در دست اگر از خون مابتدی پس اموزن و نسخه و کپنه خاید **علیح** رک قیال از هر دوست بکسانند و لان
بعکر که خالکشان بندیا نزد **ماجیم** در بجهات بشی ماکو و کند بدهه عطیخ مهده بیانی رکش طبع لازم است و لشخ هر کوک بکان
نوئنست نخواهد **دیگر** اخوز که حبیم در پیدا کرد و خالکشان بکه لذت اگر حبیم لذت مابتد و کوئن پیش چیزی
بچکانند **دیگر** بین انکست پائی خالکش مکلوس مغیده است **دیگر** در غاز شید و لفت اگر در ته آن سوراخ نباشد اگر پیش بکانت
در راهی فر انکست پائی حب اگر شب مابتد و درست لاست اگر هر چهار چهار کنند **دیگر** در غاز بجهت روح مواد و چهار
کوفته خیمه و روت و سیده ریشه که نما رهکه نمیون کاغدار و اگر نباشد بر یوکم مابتد با پیدا بلف کنیه برضه اینی نامهای کوچی
بعده بر اطراف حبیم طلا کنند و دوسته زنیه اند اگر کنند دوا و بر دال اعنه است **دیگر** **علیح** رود افیه و هنگه از هر یک بکانه
با خسته فرمابند خوب سخن نمایند و لکه اند و در چشم کند و بر جفن طلا نمایند **دیگر** سکلر ارجاعی از هر یک بکانه و رکنده
ما دسته اینی باشیه بکه در لفت سبل با اسپارس سخن نمایند و لکه اند **علیح** زدنیه اند و بکه در حبیم طلا نمایند **دیگر** که اینلی بباب
سننه و بپارچه لطف طوبت کلم در بر کار نزد بخند و **دیگر** یک بکه که بالای اینی نزد دوست لایی بیزد و در اینی بیزه نماید که بکه با بالا منسخ
بوزد بکه نماید و دلکف دست فالیده زیره ای بکلید و قدر را فیض و افلک ده بر ابر دام خوار و اتفاقیه با فلوسی خود
بهول عالمیکه عنظیکد و در چشم کند و فر لغز در بفرش کند و **دیگر** سکم معتمد بر ای ای امر افغان حبیم موارد پیدا و پیاده
خریست رغف آنی مایرانی خیمه فربن ایغد فلعل بعد سرمه مغید اهل الهمه نیز و خیه بخواهیانیو میگش میگش که با تو نیای بعوره
پرورد و هم وزن بر ابر کو فنت خیمه لفکلار بدلایله شیاف سازند و تو فرجه همچند لفکلار بعیه کرد چشم و بالای یک طلاق کنند
دیگر کمازه ناند کنیه یکونده و را کم عده طلا نمایند بر ای بید فرنی لقیر مادر و درست بکه لایتیز نافع است هر چند کنیه با نافع است
دیگر بکه اینلی نازه کبو نبند و قدر را شکر بیمه غرفه نمیه پویی کند و استعمالی عایند **دیگر** در غاز پوست بکه ناند کانیه لفکلار
سایده بالا کو دیمیم طلا کنند **دیگر** ناند کند و از هدیه بازرسوت کیم و پیدا کرک مکیانم نایی سایده طلا کنند **دیگر** هر کوک و نرقانه

کرده در ریمان خنک است بجهه کوچمه بعل طلاکند **فعل فرم**^{۱۹} در اشتراکی و اذ علیه است که تمام موایس در این بخشی نباشد
حروف ای بیرون جلد است یا انسان و یا این مام **علاج** خود و بجهه کیم آنده و ملیم سایه بتویند و لادن برای وغیره بخوبی کاره
سروریکی عالیه موایز بخوبی باز نمایند **دیگر** بخوبی که به ده درم ای بسته کرد و رساترده دارم ای و بسته دام روشن بخوبی میباشد
ای باز دروغی را صاف کرده بکسر ده بیرون جلد **دیگر** روغی کل باشکن اینه باعیند **دیگر** برای بخوبی مواد خارش و سکنی بخوبی
سروریکی در بخوبی بسته کوچمه مائیش کشک خدنیوون بیلوفریک کنول از بکسر بکیدام سپهه خدم و ای ها ای بسته کم و شدید نمایند
و یک پاس بکسر از ماقشک **دیگر** **فعل بسته** در بیان اتفاق نوشود ای هات از غلبه بیوت بجهه **علاج** بخوبی کشک خدنی
سیاه کل خلوف را لکه کسر بجهه طلاکند **دیگر** نکره اندام بولمن اینه بخیزی زاک برکه تنداریم در رساترده **دیگر** موایز و خود عورات **دیگر**
ایند و ده بیوند نکر دروغی کل حکله ده پندر و غزالند **فعل بسته** **حکم** در از اطلاع دعوت مواد اینجا بسته موت که بکسر بشه
 علاج تقویتی و تعمیزی ای قند سایه با ای بعد در رساترده و عالند باسی ای که بکسر دیگر **علاج** سیغول در روغی بادام در
سرکند **فعل بسته** **حکم** در احباب بیعی خیز رفک بینداز **علاج** روغی با دام و خفیه و محل ریکی ملام عالند و جریانه
 دیگر بفیه منع در ای جوی بینه رزو و دارکفته و دلکیشی که کارند در حاجی که مونباشد باسته هدایت کرد و ایندیه عالند بتوی
 دیگر روغی بفیه ده درم که خشک بکیدام ای بکسر برا بر روغی هم لایزد و خیز ای خاند که ای در و مرور حشره های عالند **دیگر**
کل کار فریزی ای تیرانگشت و طلنی تیرانگشت در راه خود و نوئمه مژه **فعل بسته** **سیم** در طول شعر **علاج** ایکنون با جلیل
بهم رایز در ریکی سایده طلاکند و خون ساخت کنند و بعد از آن با ای بکسر بتویند برای ایکنون از ای موضع هست **دیگر** کونه
بروغی که بخوده در رسوریکی عالند خارشی های تیرانگشت **فعل بسته** **حکم** در حفاب بغير زنکارون موکد بقند نموده باشند
 علاج و سیم های درم خانه خود کوچمه بجهه بر روغی کل پرسازد و با ای کرم بتویند **دیگر** رهافیل و شیخی میل ایون پنهان کنند
سوانی ای بیه در ایزیم با کنتریز خیز کیمی زیانی مبارد باز شب رسوریکی طلاکند و برک په پای سپهه بتویند و صاح بتویند
در رساترده **فعل بسته** **سیم** در قمل بیزیر سیس **علاج** سیاچه بروغن که بخود خاکسته با کهکشانه بسته چند ایں عالند که با پدیده

و در سرمهن بالاند تمام پس از هر زدن **دیگر** اگر در مهاب بر سرمهن کند بسیار بیند **ماجیم** در این اوضاع هم ملتنهای را بست و نفع فصل
فصل اول در مردم عذر در اینجا اگر از خون باشد چشم کوزن و سرخ و خوبه خاکید **علیع** رکف فیال از هر چهار دست بکشند و آن را
بپوشید که اگر این بخواهد خود را بگیرد و نیز جامد باشی خاکید و کند بوده بطبیعته همچنان خاصه است بنفع لازم است و لشکم کشید و کشید و کشید
نوئنه شوهد **دیگر** از خود که چشم قدر پیدا کرد و هنوره سبلد شده او را کیف خوده اگر چشم لاست باشد در کوشش داشت **عین**
بچناند **دیگر** سبزی اندکست با این خالق معلوس مغذی است **دیگر** در اغذیه داشت اگر در ته این سرمهن باشد اگر همچنان باشد
در زاخن از اندکست با اینی صفت از رعب بیند و دست لاست اگر همچنان بعد هر چهار ترکند **دیگر** در اغذیه بجهش رفع مادر خوده
کوفته خمیره و روت و سیفری یه کوکنار و بچشم یعنی کاغذ دیواری کشید و پوک باشد ای ایند بطراف آنیه بدرسته اینیه تا چهار گردی
بعده بر ایلاف چشم طلا کشند و دسته رنگه اند کشند و دوا و برداش اعده است **دیگر** علاج رعد و افتاده و بینکر از این روش که که اسسه
با خسته فرمائند و سبزی که اند و نهاده اند و در چشم کشند و بر جمعی طلا ناند **دیگر** تکلیر افیخه از هر چهار کیلو اسسه و راوه
ما دسته ایی بازیه بکه و دست بسته با چهار پرسکی خمیره بازند و نهاده اند و خوبه بخواهد **دیگر** که اسسه یه را باب
سننه و بپارچه از سف طوبت کلم در برک رزند و بخود و بکه و که بر بالای بیرون دارانی بپوشید و در این بیرون را که بر کاهه بکه و بالاتر است
بوزد که این بندله در کلف دست عالیده سیره ای ای سبلد و قدر از فیضه و از تکله و هر برداش خوده برداش خوده با خلوصی می خورد
بپول که این که غلظت کند و در فیض کند فیض این گوره بخواهد **دیگر** شم معتقد بر این ایشان اور اوضاع هم فراموش برداریم و پوچه
خوبسته رغزان مایران ایچیه فراین ایصف دنفع بعد سرمه مغذی است ای ای که این بخواهد خوبه بخواهد **دیگر** که این بخواهد
پردهه هم وزنی بر این را کوفته خمیره لکلار بسیار که سیاف شاند و وقتی هم بخواهد **دیگر** که ایچیه و بالای بکل طلا کشند
دیگر کناره باندکنن که ایکونده در ایک کلام طلا ناند و بر این بیرونی لکلار بسیار و وقتی بعد این تیرنها فحسته هر چند که ایک فحسته
دیگر بکه اینی بآزاره بکوبند و قدر اینکه سرمه هم خوده بپوشید کشند و ستمان ناند **دیگر** در اغذیه داشت بهمیه که ایلی لکلار
سایدهه بالاکه و چشم طلا کشند **دیگر** ناند کنک و از هلهه بازوت کیم و ملیده هر چک کنیام هایی سایدهه طلا کشند **دیگر** همچنانه نزدیکه

مالیده در پارچه قریبی سینه هم قوه از شتر قله و در پارچه هم پهلوانه و در پارکه بی بار علی کند و بهینی قسم اخو و فرز را از قسم دموی و صفا وی تهیی
معایجه است **دیگر** نشکر برینه بعکس سرمه گیر گیووار از برکیه ای درم پر تیی سبته با ب پورت خشمی ای تله هر زمان زمانی در پارچه هم خلاصه
و در لشته پورت خشمی ای مرور زن پولی نو جمله ای کند **دیگر** برای صفا وی در اغانی به دیدم سیاه گلکو و کافور حاشیه زغفون کیخ
بلعله بعکس کرد چشم طلا کشد و دیگری عنت لفظ ای خانه هم گو **دیگر** اکاراز بلغم با بند پکهای او و کند و کارابی چشم و دو دین ای سپاه است
و کام خوشی ای بی و بخار و وچکر در پارچه طلا هم گو **علال** با بحذقی و نکشندی کند و فاقه عانی بند بعد زخمی و بکشی بی رام خوشی
و چشم طلا کشد و اک خواهند با ای بندکده لفکا بارند وقت حاجت با بسایده و دیگری کشد **دیگر** چو کاقد راز خانه گلکنیه می
کم بر دهانی مانند دران پر کشد و یخون کور کار در پارچه با بند گفت هم قزو و دار و چشم درون چشم هم پرسد و بعد در ساعت فتح غفو
دیگر زخمی چوب نارکه زارم کیه دیم با بسایده کرم کله بالا و کرد چشم طلا کشد **دیگر** اک از باد بند چشمی خاندرو در سخت
خانه ای با بند و آب ز چشم رو و هر دو ای براست پشم کند ز دز و خشک کرد **علال** پیش پدر ای چشم هم چو کلام جدا در روز گلاؤ
چنان برای کند که سوخته نشوی در جهانی رو غنی سایده طلا کشد **دیگر** دلو دار برا کم کشد هی با بسایده زمانی کله و گل غمچه طلا کشد
دیگر زخمی پیش سرمنی بوده چه ملا برای چشم با رو غنی کاو در چشم کشد **دیگر** ماند لیشد و بکشیب و سوسن و چوب نارکه
با بسایده کرد چشم طلا کشد **دیگر** در بوسی چکو و تبر چهل و سهند و سخین پیشان در از امیخته نوشیدن جمع امر ای چشم **علال**
و اک در چشم از کمر ای خان با ایش خادت بنده باشد از بهمید کاهی بکل کند **دیگر** بیلیه و زیره یخون کله و در چشم کشیده
بهینی لفظ و ده **دیگر** اک کنه با بند خون کبوتر بچه کرد و چشم کشد فی الفخر نیکو شویه و خونی پسک کشانه و در چشم کشیده سرچش
در مدنیه و اک ای ای ای چشم هم لفظ عام دارد **دیگر** والسر فرج چشم و دمود و دیگر ای ای ای چشم کنه و منی باشد و لیسته باش
دو ای ای ای چشم بزم کشد هه با بند که بز بای ای هندز بکلی کوئید اجعه بریدام در ظرف مسی پی تلخه با دسته چوب نیزه کشیده
بیان و مکله باشد با بسایده بکل که بز بای ای هندز بکلی کوئید اجعه بریدام در ظرف مسی پی تلخه با دسته چوب نیزه کشیده
اندازه زن ای ای چشم در چشم بیشتر میزه شویه و در صدف لفکا بارند و ای ای ای ای چشمی و چشم کشد ای ای ای ای چشمی و ریز زن ای ای چشم

که ای ای ای ای ای

که اکننه حل غم که باز نمود و شعال خانید خاصه برای دموع **فضل دیم** در قوه العیني نغير را **چشم هدوت** اين علت باز شنید و گفته
و احلاط خاده محترقه که از عقب عرب گشته با خبر با نقطه واقع شده در سایر طبقات خاده کرد و اما در طبقه و عنبه و قوش
خوش میگشود خانجه در ملجه و رضیمه که نفعه سنج سپاهانه و زیمه بر پسر فرجیم و در عنبه در بیرون تیر لفظه همچو بعد که باید خانجه
کرد او باشد و در قوه لفظه سفید در سایر چشم طاها کرد و تغیر ازین طبقات بحسب درست آن دلخواهی در حسنه فساح عظیم میگشود و میگذرد
که در بیان و چشم انداد کشیده بگرد و رطوبات در بیسان ناید **علامات** در جمع اقسام در انداد انداد و در خیلی
و فرمان و بباری ایلک **علی** اکننه از تروت از پر کج درم انداد خود را تجربه قدر روزی قوه باید انداد **کفر** افعی نماید
سهم بر ایست **چشم طلا انداد** **کفر** تخم که از شملیت بینی میبین در ایست زکه و لعاب این در چشم خیلندند و **کفر** زوجه فرجیم و
سهم طلا انداد **فضل شیم** در بایضی بینه کل **چشم علاج** اگر از ابله باشد بایضی باید در اغاز اکاراز مناج کرم بیو و علجه فرجیم باشد
فضل در قیچیال و جامیت زیر نخ کشند و سر بر بخار ایک کرم دارد **کفر** نبات بکسر زن سجنی که در چشم کشند و خیلی در ورم قوت
مداد است خانید و دوا او ملایم است **کفر** بینکه در بخار سجنی که بر چشم کشند **کفر** کل جاون بکدام رونقی نخ چار دادم **چشم**
اخیز بینکه بینکه سنج **کل و کف** فر و **کشند** لفکه باز و مقدار موکد خود و لعاب این سایده در چشم کشند و اکاریکیم
کافر بایضی فنم کشند اقویه بینکه بر این بینکه لعاب ایکه از فراز نافع است **کفر** بینکه تخم که زنی ناخن بینکه بینکه باید
با ایز او دیگر سرمه سایعه در چشم کشند و ده لاین و نفع میکند **فضل بیارم** در ابله بینکه کل که در ورم بینکه درست بینکه
و درست مکند **کفر** باینات یا بانکشتر رفته بخواهد بعد از خراسینی خاکشو خپه سایده همچم پکند اما یکی داشت
درست و زین علاد و اکننه باشد خیز ایشان **فضل نخ** در چرم بینه که علاج رک قیچال کشید و بعد رفته مطلب خیلی
دند و **کفر** بکوره بینه بار یکی به مثل سرمه در چشم کشند که در بینکه فرجیم فر و خارش بینکه در سنج پوت فرع **فضل سنم**
و در چشم فرجیم تمن علاج رک قیچال کشید و در کجا به بسیار روند و ایسماق بکلار بینکه در چشم کشند **کفر** قوتیاک
بکسر و توکل **کفر** بینکه سند لب بر بایش باینات و کافور بر بایک بینکه سازد و در روز بایک سرد نمود در چشم کشند **کفر** بکوره

کشیدن تیغ از بَعْدِ فَرِيقْ هَمْ آمَدْ بَهْ مَعْرِيقْ هَمْ بَلْيَهْ هَمْ قَرْيَهْ كَفْهْ هَمْ هَمْ هَمْ آبَهْ كَشْهْ دَسَافْ سَارَهْ دَوْ جَهْ كَشْهْ خَارَهْ وَأَنْهَى
جَهْ هَمْ لَهْ بَاهْ دَارَهْ فَقْرِيْهْ در سلاطین یعنی با نیتی خوب ریگان و سلطنتان بلکه بعد از علاج پرورد و درینه عالیات
علیج او را نیاع لای عوطا ای بر کنایی خود را گزند باز برخوار ای کرم در در و او ای ماید که خوب ایه خود و چون تغذیه فوایع که تو ایله
سرز و سندیمه را زدن برای بردار طلاس کیزه سخن کلمه لفایه بردار و لفایه حکمه در سپه کشیده ایه ایه خالده ایه براید مکر
رسون غصه چاره ایه کوسه هفت باره رغوان چاره ایه موح چاره ایه باینی عالی سخن غفعه که ایه باید در سلاطین کشیده مغواه ایه
کوفته یکه خورت ایخه برایت هم ملاکند و مراده مت کشیده مکر در ریه بکشند خوده و میره بکشند همچه برگرد و در ساقه ایه
در رفع کا و بیفرز و زود و دوه ایه ناسه هفت دلیل کشیده مواری خیه براید مکر جمیع لاصم بقیده رفعه ایخه همچه بر ملاطف طلاکند
غضبه در غدای یعنی زیادی کوشش ایه کوشش همچوی یعنی شده غضه هیقدر که ایه رفعه ایه خوار و سر بر جهه ایه بعده زدنی
اکه فرع شده بمنزه والا کوئی سیده و بقیده رفعه برایه باید **غضبه** در سرخانی یعنی نیزه که ایه زیادی همچه در ملکه علاست
ملامت ایه کرایی بلکه در وقت باز کارن ایه علنیه لاد و ایه بمنزه الا و سفهاری ایه در علاز بردا به شعو **علیج** نوساز
بزر بر جهه ایه سایده هر و ملاکند **غضبه** هم در شعره یعنی ایخه ایه ایه ایه باید در راز که در کرانه چشم بریده باید هم در چه
کدن چامن کدن یا بزیرین بخ **علیج** اکبر چشم داشت باشد بر انکشت زیادی عیه همچنین عکسی ریخته خدم رفت تاره
به بند و مکر لایه سر و که برای خانم داده در ابتدا ایه کرم گفته برایه بندیزد که ایه کشیده مکر کشیده همچه بازه لکه کیا و
اندی که که بر شعره کلدارند و مکر سکه های بسخ کلمه ملاکند مکر زاک یاک بجهه المیده بالله و مکر روت بایه سایده بعنی
و از که کمکنید کشیده مکر نزد بقیده بایه عیه طلاکند و اک علاج برگرد مغفاری هم زدن ایه بقیده زاید **هم** در نفعه
نا فرمه **علیج** خست و نیاع لایه باکشند سبوده بر کنایی باز ریگ کوش دیابنیده دلیل کشیده دلیل کوش دلیل کوش دلیل کوش
سخنی غفعه لفایه بردار و درینه کشیده **علیج** لفایه دلیل کشیده درینه کشیده زدن ایه غفعه طایه هم زدن **غضبه** و از **هم** در نفعه
زخم خاکبود است بر بقیده ریشه **علیج** پنکه برایه کلمه لفایه طیاره هم پنهان که همچه هم زدن ایه بقیده هم زدن
دلمک

و در همکن **فضل زیر** **تم** در سبل و ای پرده ایست سبیمه بر نهایی در هم باخته بر خفید و هم که از هم میتوان **غسل** **فضله** **غایل**
حاجت و حاکم کرد و بعد از طلاقیل بر روز قدر که درم بر غنی بخورد **دیگر** **نخال** فلعل و راز کجند که سکانه کاریل گرف در ریا **دیگر**
از زینه سچ مصل لوبت بیمه بر اینم که افکنه سرم سارف بر روز در همکن کش و انج در باب جزو شنیده بینه های باید
چشم قوی و سطح و کهنه شف و سنگار کشند **فضل** **حای** **تم** و رخون لای بیمه بر دال **علیح** افیض خالص با خدا راهی همانکه همکن
و مواد کشند برینه موڑیلا کشند **دیگر** **میله** بیمه کند و پنچ مولا بوزن داع کشند بیمه مورجه بر داغ ملانایند **دیگر** **کمال**
بیمه کنم کلام و در کوشی سکه پسیده مریا پسر خویی طار بر دال طلاقان بند و علیه است و بینه و فع شف و **دیگر** **علیح** شنیده بود خان
بیمه هر چه افیض با اینجا سخن عفنه کویی استه لفایه ادار و مکاریه افیض با فیض سخن عفنه مومنیکه در زنج او طلا غایند **فضل** **تم**
در عناين زنگ که را **علیح** اکراز غذیه خنیم باشد و صدق قیفال و مافنی بیفیده است **دیگر** **حال** بایس سخن کویه در همکن کشند در
فع شف و داد بر داس به است **فضل** **تم** در همکن بیمه روز که در صدق فلعلین صدال مند زد و در همکن
سرمه هم باز بکش عه هموزن هم بجز فرند که اینه نایم جه ساز روز روز در همکن کشند غذا کوش کاو و هر میانه است **فضل** **تم**
بیضم در تزویل با دیفیز فرد و آمدن ایب در همکن حدوث این علت از رطوبت ابتدا همکن میتفدو همکن باستینه و از
دیدن مانع این **علیح** **تم** تزویل ای بگشت که بپس از تزویل خیالات پس همچومنه مساوه هر کند میل همکن **دیگر** **بیهوده**
و این خیالات از نجاح صده تیم بر ایند فرق اینت که معدودیں فلارا ایند ای بحد کم وزنی همیشه و در همکن **بیهوده**
بلکه و فق در همکن **بیهوده** و تیمده عصب میباشد و فرج دران لقوع ندارد و فرق اینت که بکش همکن **بیهوده**
و همکن **بیهوده** ای مکن بیهوده و فرج دیده شف اینت و الاصد و عصب **علیح** در ابتدا ای بکش همکن **بیهوده**
شف باز باید ادویه مراومت کند سرف رشک در غریبایی رو هم تو فتنه که سیاه شف و پیاز تیر در ران سرفسته
لها صراحت اسرمه ساکند اول هماز در همکن بعد که فراسنک همیزب متو از این علایا یاده ایم **دیگر** **حیب** تزویل
ای بیهوده ای این که تور کرد کافور بیز زنی که بپرسد ایسته ما بشد سایده در همکن پرده همیزه نافعت **دیگر** **نویل**

دو دام که پر تقدیر است ناکوچت همیک کلان شتره ناکن شکل و بیرون چاره ها سایده های جب بند و برابر میگردند رسانیده
حابن بایس هم در پیکش داشت و از آن پیش قیمع کشد و قاب قوح این باشد که عملیات در افتاب بشاند و آنکه بنام
بریلک پالایی این بعثت و لطف از زند چشمها در فرو راه و چشمها زکر هملا خطا کند که از اب پر از نهره سخون قیمع میگردند و آنکه بنام
لاد و پیر قاب قوح این بعثت و لطف از زند چشمها و هوا که روشنی افق این قیمع در پایه و در گاه اعظم زند در پیش این رسانی همراه
ایسیده صلاحیت قیمع ندارد و بعثت مثل که ویخ دیگر از غلظت و سیاحتی و ایسیده اینکه اینکه که فرو جمع شود و باید که تغیر
بدنی و درین قیمع خانید و بپرست که کمال از این بعد زیرین تام میگیرد این لذتست ماشید و شکاری گند و نکن تام این پایه
که تمام از دماغه پوشید **فضل فخر** در دفعه عیار اب در پیش این **فضل فخر** دواری که در راه پیوه بکه بدلیس از زند درین های
خوبی پیدا کرده از پیش در رفیع اند اضطره سریعی چگر فته در گورست چشم پیچ و در رسمیه بعده سرم مسامونه در پیکش
فضل فخر از نکره یک درم کوچه نخسته با آن بپنده اکمیر و فینه هفتاد و پنده ساخته است بیکار بدو و نکند بعده **فضل فخر**
خوبی هر زمانی کا و از و فسته دوده این در پیکش **فضل فخر** در بر و دیغز زالم و این صلاحیت که و میگذرد و طی
پلکن بغير اوقات در دکند و در بیغز خارج **فضل فخر** در پیش از نکره باز های فخر بر این که پرسه و پرسه
کند **فضل فخر** در اتسار دیغز کشکی مردند و این که کسکه اتفاقه بر و هبیه است زیند از عالت بلعی بیکه خود را کشند
شود و نکله میرو طی غایب و حجا و نکره در نایار ای خسیاریا خود را بسیده از اخچه است **علیع** فوساد در پیش این که
درم سکه بکیرم سخ حنفل درم یه میهم خجنه در چشم کند و در او دست غایب **فضل فخر** به یکم در غرب بیگز نیزه در غاز
که نهود ز دای طایر زنده باشد ز دیگر درم ناخواه چار درم سرم مسامونه بر و در و دیگر اند **که** هست بعثت
زیره با جول ستره هملا سایده با فیله اکله در نایه و مور سپند اک درم پیدا نکو **فضل فخر** است **که** بی عقول و گشته از این دو دست
خونی سیا و سای سبیله مردار نکند و یکی درم باریک سخمه سیاحتی اسخته نافعه باد دیم العجم سرم کند و در سوی این غرب
نهاد و داد و مت غایب **که** چار از زدت خونی سیا و سای سرم کند ز کلار از همکه بکه بکه ز نکار چار فرو و بایس سرمه
سازد و با سفع

ساغنای سعید در ناخور چنانند در هم افواع ناخور چنان بعد دیگر زبان سکه خانی بوز و کلخاکت شو ساید و معاجم بخیر ترکه بر پیش
نهاد و برینی برادر منظمه **فضلت** و **جیم** در جهاد یعنی فیکی بودت این پیش علامت این چند روزات بدان رفع جسمی بخوار از این
علیج هر روز خجام رو دو کیلوگرم سایده آب این بخوردند دیگر و غذی کلی و لایه بفرمایع ملکه هر رشت چشم ملائكت
فضل است و **جیم** در یزی سبب صدوف این آب خود رون ناشتا با گفاید اینی بول و خاله یا یاخته اغفار سپید کلینی
علیج فلفل منکه خافر را برآورده و پیش کند دیگر را در حالت بخیر ترکه کلکه کلکی و کنجد خیز زر کاو و سیاه ازینی از هر چهل گرام
دست و پهد و پیش کند دیگر یک کوشن باشد و در هم افواع چینی و سبل را فون کند دیگر سر سکای از مرکب است دام که اینسته
دوارده درم سکله لارامیخیه چیز سر طاسا پید و در چاهه بصفت پخته هر روز در پیش کند و از هر چند ده روز بخورد نافرمه ایجاد
کنند هنریه **فضلت** **چارم** در معف له علاج اب باز با سهند مساوی فوج کله وقت خواب در چشم کند دیگر ملایم که
دیباش هر چهل و سیز زن سعید در پیش کند اکثر امور اینی پیش افواع هست دیگر شلغ خام خواه چشم خود را با خاصیت نافع است دیگر
متو حضت همید بیوت امله خانه کلی و دار خضر منکه لاری ملطف هر یزده ره بخورد و در سایه خانه کند با اب سرد و سعید و در پیش کند دیگر **غافل**
کافور خود را در قطعه الاجز شنیخ ناگلیکسرا داغیزه می خورد و باید بخوبی خواسته و در سایه خانه فوجه در وقت خاچت ایسید سایه
دو پیش کند هم افواع فیزیکی و معف له را نافع است دیگر را از بسته پیش منکه لاری باید درین کاد بخوبی نخواخ بخونی بخونی با هفت
لزیفه هنریه کسوند ایزیه باز خانه سافت سیاف سازد و مایه سوچه در پیش کند دیگر سرمه لا نهفت خود را بخونی
هفت روز در پیش و نهفت روز در در عذر کاو و بدارند بخوار از این در دهی ای مارسیاه اند افسته و دهشی ای اهدی بخورد و مارند کوکه
در کاه دو بمحیره تاکیا ه بجادند باز را در ووه بخجی کلی هابی و نهانشک یکجا هم باید دو در پیش کند و فی عزاداری پیش
ما بند فون کند دیگر بیوت تر نیمه می بیه و ای کنسته و مکنسته و اکار در پیش کم مریانند عومنی کنسته حست کنسته هم بخونی
نهنج بدارند و در روز غذی کاو و سهند امیخیه در اخر روز دام بخورد نهنج خود را از کاه درم ناشته درم دیگر خانه شنایی
درین سایه بخونی بخونی ای ای روز از ده اسرفه هم درم ما میر ای اچیسته درم بخوده ای خنبر خارج درم قریقی غرفه

سرمه از تکیه قدم منکر کیست زیرا طب هم با یک سمعه حایم و دارای بیان خواسته دلام در جسم کشید و **دیگر** منکر بر رده دارم و چنین مقدار قدر کنند
بر جمادا در دیگر سفال با این سازند صاحب خواسته نشود از این فسی فود او کرد و سرمه کار انتداب عده منکر کار و علاطفعلی از بر روش
داغ مضافت هست حلکند و در جوهر کلم سرمه پود است که دود و رسنای پود میباشد از این فسی به عنوان سرمه و نار و نای این سرمه کار و پوچه از
بور و باز همان طریق اول است هفتمین قسم همین قسم عجیع شفود و **دیگر** روغنی تر پسلاک و کرم در اطباء مثبت است از اینجا طرفاض
نایشند همچنانی طعام ملیا در بخورد و برجسم بالبد نای است **ششم** در این روش کوشی **ستینه** رسانی فعن **فصل اول** در وجع الاذى **نفع**
در دو کوشی از این فعن از بند علاطفعلی سرمه رشته و براز کار نای کوشی **علیح** **عهد** فیقال و تدبیر طبیعت با این لغای عقیض است
روغنی بدام در وعی خلی بعید از کنمور کرم دام و طاسی تقره جوش است و عقی نایند همان فکره بکسر و بزر و در دو کوشی **چهاند** از
کرد و دو کوشی **چهاند** مغید بیو و لارکدویم نرسد اب بکاره باشد **ناریت** **لطف** اول اینست که بسره و چشم زدن ناید و در
وقتی بعد **علیح** نیز زدن که بازد و ملت باشند و دو کوشی **سیدر** مغید است **دیگر** اب سرمه کنی نایه هست و با سرمه همیو و دو کوشی
زنجفی نافع بجهد **دیگر** زخمی در روغنی کار و خار دام در وعی کار و نیز و چهارم خوش است پنجه روغنی نایند همان خار ده و بر زرد و دو کوشی
چهاند **ناریت** در دو کوشی کم از زبان باشد خارشی و صدای مختلف همیز اوز طعل و طبل در حمل در داجیا **علیح** پس است
تیزه میسی عالیون بزیعه هله کنند چهار خیز از هله روز غریب نیز بکسر و براز و بخربول نیز آمیزد و بپرد فهم روز غریب نایند یکم قوه خیز
و دو کوشی **چهاند** **دیگر** این نیزه نکی که بزم کاهه همینه بیو باشد شنیدم در دو کوشی نیز زرد **دیگر** شده اند که در دو کوشی **چهاند** دیگر
پاپی بدارد **دیگر** زخمی قوه اینقدر هر یک کیدم با یک سمعه ای ای ای سازند و بده در وعی کنجد و براز ای است زخم بزند و نایند
روغنی نایند همان فکره هایک دیگر کرم و دو کوشی این از زند و سایعی نوقت کند **علیح** در دو کوشی در وعی ریم و ظنین بخوبیست باشند
بایبول بز دمیسی ساییده هست عاید چهار خیز از هله بیظیه نکمود و علیخ بکسر و براز و غریب نایل بز دمیسی این نیزه **چهاند**
بول سوخته شووه هافنوم لفایه از زند و سبند قله در دو کوشی **چهاند** **دیگر** لصف لیخو بز بده و نکد شووه برازی باشند و برازی
کوارن تا کم شفود قله هجد ازان در دو کوشی **چهاند** **ناریت** در دو کوشی کم از بلمغه شفود در دو بچکل میباشد ای که این

بزم

در همای سرمه نهاده علیح نخست کنایی فک سهم بود را عطی کرد **دیگر** نیز ذوقم کوفته در و غنی که بخوبی فرم سهاد
روغنی نخواسته کردم در کوش زیر و دیگر ساعنه تو قن کند **دیگر** شکر ابتد در کوش زیر و روایی کوش در و کری که از لب و باه
چک فض کند **دیگر** به کل کنیتی در زر و سله هر و غنی نیز جرکتند و بر لان نیتند چون کرم و زرم شو غنیاند و سبد و آیه آن
در کوش چکانند بسته کوش نتیر کنید **فضل شیوه** در ده و بالادن لینی کرم که در کوش رفته باشد یار در کوش بدهاده بعید از
یام اندان در کوش رود **علیح** نمک سهم باش که در کوش پر کشد **دیگر** اب به شفلا و ای بعینه بسته مخلوط کلم در کوش چکاند **دیگر**
جز قوه می باش چکاره در کوش پر کند **دیگر** اب باز نیکاره در کوش زیر زدن **دیگر** صحت و انم پاره همینه بزمی تهد و بکند خشک کند اضف
بالا سند و در کوش زیر زدن تا انم باوی چسیده پر ون اید **فضل شیوه** در قوه لینی رای کوش **علیح** زرهه کا و در و دل
یک خود بین این خفته لته کنیه سسته راه پنجه کند و بران **الله** بجه و خام در کوش پنجه **دیگر** لف در یا سمه در کوش بعد قدم و بجای
کرد و اکنیزه به کنیت پنیر و احتمال نماین **دیگر** تکه روحه کلیم چکاره در کوش اندزاد و بالای این آب جوز زیر و **دیگر** کوچه
از پریک درم ای بسایده چکانند و چهار چینه از چکاره دهنی کنید و بر و غنی اب زیر و بزه و چندر و غنی هر داد و سینه
سپاهک برایان کلم بکاره خاصه از چوب بسباب چکاره اند و ها فکاره چند ظفره در کوش چکانند **فضل صام** و طینی نیزه
نانکه کن کوش و ای افواح است از خیلی مترس بیو نایز امبلای ایز بادیا ایز صفعه دماغ **علیح** اک از خیلی باشد معده لایخ
لیزایی لطیف تقویت تقدیت و بر و کسر نه خاند **دیگر** روغنی کدو و افیون چکاره قدر و کوش چکانند **دیگر** دنی خشحال
ده درم مقعر و پیزه رخندان چکاره خار درم لشنه و ده درم در سیر کا و کلم گینم با و باشد عوریه کند و قفت خوار چکاره در و غنی ایام
در کوش چکاند **دیگر** از باد بود ملام نانکه نافع بست و کنیت کاست **علیح** روغنی نیزه کیم در کوش چکانند **دیگر** روغنی
ترفیع کوش چکانند نافع بست **دیگر** اک از امثال بیو نقل سر و کوش سرت و خوار بسیار **علیح** این تمحی علیح در و کوش
امن که از سرمه ی و با او باشد و لعham اندک خود ردن عادت کند و رستفاده در سایل تیر می خدید است و اک از سرفیعه باشد
بعد از پنجه بیا و دیده از پر و دیده اید **علیح** ای بساید و کوش اند افست و سایعی توفیق کلم پر ون کند و سرمه و روغنی کلیم

در کوش چنان خود چند روز می داشت که نکنده فعل بخشم در طرشی مینه ری و رکانی کوش علاج چند بگل آنچه که بزردی رسیده
برانی ای ایسته و بدرست مالکیه ای ای ای و کوش چنان دیگر بول است زدن کوش پر کشند دیگر بهن خام که خود را بسند باشون کافی شود
میست دام در تیه و هر دام روغنی که خود همین قدر سیرکا و و چهار اما را چهانی ای ای هم خلاقو اکه کوش نند خپر هر چهار چهار
هر فرز در کوش زیر زد اقسام که فرضیه دیگر برایی در دو داریست هابسا نیز عورت پر کشند و با سهند اینسته و کوش ای ای ای
در دیر توفیق دیگر ای ای باز رضید و پیره بود نیه از بر کج دام روغنی که نجد کیم پر زدن خپر دیگر و چهار چهار هفتم صد قله و روغنی
در کوش چنان دیگر قند سیاه هاد در ای ای فرم ملینی لذت خبرانند و افع کاریست که از غلبه با او بلغم باشد دیگر و دیگر ای ای ای
تازه هب د کوش چنان دیگر ارد و قند سیاه ای ای اینسته در روغنی ملکه خسته کرم بر کوش بند زخم حمره است با این کشند و از باز بخقطه
دانسته بکشند و فهم سیسم در آناس بن کوش که بعید کردن موکل که بعید از خودی باشد علاوه است ای ای خرا ای ای
آن علاج بروج خنک کشند بعد ای ای می خورد و بروج صدم ای ای از نفع باشد یا از باز دام ای ای صدم کشند
و روان باشد علاج بخوبیه های سایده طلاقاند دیگر ای ای از نفع باشد یا از باز طلاقاند کشند
دیگر بخوبیه های سایده طلاقاند دیگر برایی سایه های بیفع طلاقاند بر تریم نداشتند همچنان طلاق
مشتبد بسی افضل فعل اول در عراف نیز فخر شنی علاج زار ای ای کلم هم صدم اینسته بخوبیه های بیفع قدر در روح
که در پی دهد دیگر کلدار نیز دوبای سایده سایه های سایده نمود کشند دیگر خنک بخبار کرده در پی دهد دیگر
میاد در شیره کلدار ای ای بکشند خیر کافور و اسنیج های بکلدار ده سعو طلاقاند و ای ای سایه های سایده هر کشند دیگر ای ای
نیکوکمی که خنک در پی دهد و کار دیسته بار ای ای ماید که می خید است دیگر ای ای نه درم و در کیف نیم با ای ای تر کشند
نم نم خنک در ۹ درم میکشند تر دار خنکه خود را و آی ای سایده هر زار کشند دیگر خل میانی سریزی هر جمله خواره
و قدر ای ای این دافمه کرم ای ای هم برسنی و پی طلاقاند دواد بر دال ای ای هست دیگر نام صعب رعاف بر کاغذ نوشته
در را بر چشم اودارد و ای ای خنک رعاف بخواهد بتره است دیگر برای رعاف برسنی فویی ای ای نوشته برسنی نیز

علقہ روان

لغت بران مادری که ماضی فرزندی روز سینه تکید و **فضل** **حاج** در اضمونی پس و با جمله شدن شامه تو غفاران معنی
لسبن الطیب های برآورده فتحیه در جامه بازگشته و کند **دیکر** پاره آنی مائیشک باشی نافته و سرمه نشید بران رخنه قمچه و بسیده های
کمر برخواران دارد و **دیکر** **حاج** تویی حنچیه امسوکه در بازو پسرمه هارمه منبره و کند مایار کس سفته لغفرن بک صیده در برابر بهاره
و مند بعد از آن از عکس شتر میس **سعوط** **کند** و **دیکر** دارفلعل رخجل ستار عکسک باز هم باشی بزر مرتبه چهارم تو قیده پس
در کلام هایم تقعه دارد و **دیکر** **امه** هست و ام سایده هموزن قند سیاه کهنه و خیمه شله در غلوه بند و هر روز کمی بخورد
دیکر تعریضه نزدک با قند سیاه کهنه تر درم خودن نافته **دیکر** رخجل میچ دارفلعل امهم کشکی باز داده هم برآورده باز
بم قند سیاه کهنه امیه لغفرن کنار خود و بجه بند و بخورد و بالا رانی جهوات چکه با قند سیاه شتر میز کم خورد و بمنیه ولایت پس
واز آنی از پی بازدار و داد از لبته **بک** **بند** **فضل** **شیوم** در عینی لاله غیر بروی جذب **علی** سبک الطیب ترفل
پو بنبی هم برآورده فکاهیه در مانوره هم در پی و مند **دیکر** **الجهو** باز کند کشف اخوانی خرسانی تو غفاران هم برآورده میکل
تپنا کو پیشدم لغفرن طاقت **بک** **بند** پس هایانق هست **دیکر** **سعوط** **بول** **شتر** **اعوالی** و افع هست **دیکر** خود لعنه هایی
در پی چهارند **دیکر** دنار داده است و خاره میکند خود و سندروم رخجل طقدیه تر پیده و کچ از ده دنی تی شیخ لاله اخچک هست
خاره میکند **دیکر** از سیاه تا ذه ماسه بخورد و اسپس و سرفه دفعه همراه دانی بازدار **دیکر** **کند** **لعن**
لیز تو بزیر گلخانی قطه در پی این از ده از کند کو و باره هم پر کو و تیخ فکه لای دلاب تر غمده و ریسمیم که بازدار **جده**
طلوع افتاب یقظه در پی چهارند و از روز نان بخورد **دیکر** رز چوبه دار پیشتر سکه قرفل در دنیا باز هم غمته از گیم
تا درم باشد همچند بخورد خلط آنده از پی زفافی بازدار **فضل** **حاج** در بور سر پی و دنی کوئن نرم است
سخه یا سفید در پی بروید **علی** فضل قیفال کند و زنها را کنید بعمل امیه و فیله از زیمانی پایا رچه سفته
و بدان الهم کلمه در سر پی سند ریم وزر داک برای در ریم کیم باک کند که قدر ریز نزد و دارفلع کند نیزه باشد
و کنیه لاله عالج لغته اند **دیکر** **علی** بوجبر پی لو ده لقمع ریمال دو دخانه منسل سر زد چوبه از ده کیم بکوره مخفف

خوده باشید آنچه طلا خايد ~~دیگر~~ ~~کل~~ لذتی عمل و فلنجنها و فلی سل برای بزم راه باب اباب بد و حارضیداد و آیه بروغی کنند بسرو و ~~باز~~
روغنی آیه بزم لاجوشن است تار و غنی عاذل صاف و ده درینه ~~لذتی~~ ~~لذتی~~ درونی پنهان خلک خايد و خفه هسته آید و پنهان خار و غولان
سمم در روغنی کام و مخلوط کام سعو ~~لذتی~~ ~~لذتی~~ به ماکیانی باقیتیان کام و بالا **فضل سنج** در قوه للاف یعنی ریانی پنهان خلک
بعض **علیح** به ماکیانی او موم و روغنی کام و یه نفیه فیلم سافتة درینه شهد و قدر قدیم و فن زد و ~~دیگر~~ ~~لذتی~~ کام و پنهانی
یافمع فی ساخته طلا لذتی شفافیت پنهانی تیری و لذتی است ~~دیگر~~ لذتی اساییده در به ماکیانی کام افته درینه بندولی خلک فن لفظ
پنهان خلک بوسه روغنی کام بار و غنی کام و جز بند و ~~دیگر~~ اکار ریانی ترا برک دوست در فست سرس سیاه هدایتیکو شا مندو بدانی بند
~~دیگر~~ مردار سک پنهان و غنی کام به نهیه مریم سار و و قید کام درینه بند **فضل سنج** در آمامس و خیک و درجه
علیح چوب که بر کدام کوفه در سهت دام ایب خیوشا مندو نا هسته فن عاذل بیده سیاه بر طلا بختی و رامکی
در دفع کند ~~دیگر~~ باز بند ال و سرکنی سپل بر کلک لذتی و حارضیدا ز کلک و عزیم عجیز اند افته خیوشا مندو نا سوتنه توهو باز خواه
بر آمامس و خیک طلا لذتی **با سنج** در امواج ال و دنیان وز بانی و دنیانی و حلی متند بفرز و ده **فضل سنج** اول
در فوج ایشی بیز زرد دنیانی اکار از مریان بند و غنی **علامت ایشی** آمامس کوتنت دنیان و در دنیان بند و دنیانه از و خضرمه
و له دست یافتن از سیبا هارد و فریانه از راسیا کدم **علیح** فضل سر رود و یا حارک که بعد دلخواه بسرک و قدر کافر
غمزی کام بیکر کام **لذتی** که عفن عفن کند و لذتی ای در و کبات فوشه خوار ~~دیگر~~ ~~لذتی~~ لو ای قدر کیم بده بیک
کافر غرف کام بالا ~~دیگر~~ ~~لذتی~~ بکیم نکو فته زیر دنیان بند ~~دیگر~~ بلهه زر ده حار و دم طا بیکر بعید حم در دم عافر قوه حار دم
و هیم سعده و بیکار کام قدر زیر دنیان تهند و بالعذت در دکم و غنی ساکنی **لذتی** ~~دیگر~~ ~~لذتی~~ کام دریم
نهنگانی بکدیرم و در طرف لفوه پامی با بلغه دلخواه متد چند ایکم سرکه در دوز دند کی ای زینی روغنی درینه دنیان
بهند و بالا ~~دیگر~~ اکار از مامه بلغه نایند علامت خوشت **علیح** اکار غرمی و قوری و قعه اول در تیفیه و مان بلوط
آیه بارانی و زدن کند باز دار و دیں سهده بلغه در بیان ای ایم سبیت بیزی سوده درست دند بیجی کوفته زیر
نهنگانی

نهنگانی

نهند و بخواب رزو و هنگام در اوست نماید **و یک** پوت به پدر رزو و لور زیر و ندان نهند **و یک** عاوف خا سبست نیاچ بر بر جو هر چیزی دندان باشد
و یک غلپل کرد عاوف خا امکنوزه برایان کچوک شو غلپل بر بر سعیم و پنجه بشنیده بلوه استه و رسایی خشک شد بکاری نزیر و ندان دارد و دانی به
 تراکی لاسنای کو بیند **و یک** مرعاوف خا اینه خواسته بقیه بر دندان بالله **و یک** شنو کم در رو و چندن و غذا از را لفظ اوارد
 کات غلپل در اسپار از هر یکی تانک می نهونه بکند اول کنه و سپاهاریلیه و رالیه بعثت خا کشته کند و غلپل در از را چیزی خاصه باشد
 و تو میانه در رو غلی رزو برایان کمند فنا خواه بخاند و هر چیزی اراده بده بکی که هم با بد و هر روز لکه از بر دندان مالد و بان
 بالایی این خجور و تاد و سکه که بی ایک برساند **و یک** هنچ سری و میخ کو فونم نزیر و ندان دارد و رازی در و رکت نفع تمام در در **و یک**
 هم سرس در ایک جو شر واده هنگلد نوبت درست هنچیه کند جان اتفاق کند اما بسیار در دنی ندارد **و یک** هم در رکت لاسنان
 از دندان از نیز بخیاره باشد نازیجا رفاقتی و محکم شدن دشوار است و اگر جا لایکد رئیسه است شده باشد بدرو احتمل شده **و یک**
 علاج سبیلی برایان کرد همه اورم سرمه هم در مغل از اینه بیرون بینه نانه ناسک که عکس شده بخیز دندان عالله **و یک** غرفه
 کیکارم کنیه سفید دام غلپل و راز غلپل کرد مکشند که عصیکی از هر کدام دم سرمه لانک سایه هر بر دندان بالله **و یک** هنچ ماند همیشه
 نانک شنک سبیلی هم معنیکی جو که از هر یکی ایک بخیزه بخیزه ایکیه هر چیزی سریست نوبت دهد و نسون سازد **و یک** علیک
 سهم در رو غلپل اند افنته و کارم مافته مخفیمه نماید و ایکی دندان بی اینی بسیزد عاوف خا در سرمه نکور شنید بخیان است
 نانکه قرم شده و مثل ایکه بر هر کیه که خود بدارد و اینی طالنکه هر یکی دنی نرسنده تلکه کو **و یک** هنچ شیوه هم در دندان
 در رو ایکند زین و ناخور لشیه باز فروی بایز کار و چو شا مندو در ای متفقی کند و بی ای است جای ایش در دنی دارد و هم
 سودن دندان دفع شده **و یک** مرداز خاص صور لشمه که ریم مر آید مارو بنیکریسیه و ریکیه در سرمه جوشی داده متفقیه کند
و یک هنچیکی در رو ایکه کار و کار افته متفقی کند کندز دفع ای دفع کو **و یک** هنچ شیوه هم در دندان **و یک** هنچیکی
 نانکه کیم مسا و ای سیه بخته در بیچه دهد **و یک** خود کل بوجه ماکیه سرمه بر سر طلا کند **و یک** هنچ شیوه هم در قلاغ دنی دسته است
 شخ و سفید دسیاه اها سیاه بدر بجه علاج ای از غفر و صفا باشد کشته و طلب بران شده سکل در دندان بر این سعیه و نیزه

قدار کافر و باور نیست هر زبانی و دینی باشد **مکر** از قلایع مغید بود را که در مرگ تکرار خود را درم یعنی آنچه در سرمهش در وی او با
حالد **مکر** قلایع سیاه را نکس هم درم در ده درم سرمه که ابلکور را نداشت میگوز در اقسام بدر ده باز هر روزه بازد و ماروزه
حالد **مکر** نمکیدم کافر غیرم پوست و دخت بر خلاصه بیانی جوان از هر یکی که در مرگ طلاق و فتنه بخوبی بر قلایع باشد **مکر**
که هنوز در هر دوی لکه در دارند بر و قلایع سیاه را در ده بازد و در قلایع بایند **مکر** و مکر عدی که کافر میگذرد طایب سعادت از
بنی هاشم ایشان شرف مفعله بوزین چاریخ در ده کی ای ایلزاده در وزیری هفت کرت حالد **مکر** بخوبی ای کی که در ده
بنی هاشم ایشان شرف مفعله بوزین چاریخ در ده کی ای ایلزاده در وزیری هفت کرت حالد **مکر** بخوبی ای کی که در ده

در عکسی ایل زبانی وزیری **مکر** خواهد بود و بکار ایل زیرفع اتفاق است و ایل بکار ایل زیرفع دارد **ضدست**
بر طلاق ایل زمانه **مکر** بپدیده زنکی ایل ترمده بهم بول طلاق ایل **مکر** زنکی بر سرف اطاعی موتیمه هر ایل غذیه ایل دام **مکر**
و حادام ایل جو شاندنه چار دام ایل فرقه قدر بیلهم زنکی در ایل هنده مفهوم شند جوانی دهی وزیری و کلوه وزیری کی ایل زان
پسیه بونید باز در دارد **مکر** تراش که بپر کنیم سیرا همچنان در چار خدمه ایل بیوسانند تا که چار حده هم باشند ایل سازده
که بیسا رینیه کانه اند اقسام بیوسانند ایل سازده کافر و لکه در قلایع ولیکه هر یکی بعیدم هم در وزیرفعند
که بولی سبیه بایانی که در رخسار دیگری وزیری و بوسی هر فخر که نایند و معلوم بایند دفعه مکر **مکر** روت ایل
ملکده و در کرم فرقه غفرانه کند بعید است **مکر** باز زنکی بپدیده آنکه سرمه درن را بر کوفه نجات بعلت زنکی بر طلاق ایل
جوشی داماسی و تر فیکه ایل نافع است **مکر** جو بیی دار بارکو بکه فیضه جو ایل بیلهم منظر را کوفه بیوسانند نکند
شنبه بایم زد و زرده ایل زنکی و دیگر ایل ایل دهی و فرقه شکو **ضدست** در تر فیکه ایل جو زنکی هم بازد
علی اول مسید داعی صفار دیگر بجهه ایل نیز کنیا سفده ایل زنکی که باید و بشه ماکانی قدر اینها فهم نایم هم
سازند و بزر قیده ایل طلاق ایل **مکر** فرقه در ایل بدر دهی و غریب نجد در قدر حیریم سازند و بولی و بزر غصه بز قیده
دار بکد تر فیکه خنجر ایل در میز نیز فرقه چار کند و بپدیده سیاه نایب بز پیام سرمه طلاق ایل **ضدست** در درم ایل

کسینه آن اس **الجیحون** این نیز از اخلاق انسان است اگر از خیر نایف باشد علی **تغییر نیازه متفاوت بینه** نیز فواید دام غایب
نیز نیازه مجاہ عدو داشت در ایک ترمذ و قفت میان صاف کلمه و لغت نیز سیز هزار نیز میان خود قدر امور که قدر نیز
کشیده تر ایک ترمذ بعده از یک ریشه همراه بیمه
موم کافور نیز تو ایک موم بده با پیش از این دارند و از پارچه صادر کرد و در اینست سیم اندک اندک اندک مدد و زیرند و علیک تسدیل مادرهم
طلای غایبند **دیک** مازو ایمه بیلهه بر طبلای کند و ناف مقدور یور و غرفه بیمه با ادام و چند **دیک** اگر کم باشد سیعیان در که
ترکه را کنند از زند و اکسر داده باشد در و در ریوت نایس ساییده نیکی طبلای کند **دیک** شنیده در ریخته بینه خوست و بوسی
زبانی و اینی علت نیست که در کمی میتوان خبره روز و علاج نیزه میباشد است **علی** جو نیزه بان لغدر که در یک سرمه باها
تو ای خود و در چو به ساییده لغدر که در چو ایک است ایک در قدر ایک بهم ته لغدره تو ای لغدر میخواهند **دیک** بهم لغدره
در روزه ریسته و نیزه بینه طربی علاج ناید ناید روز را کوشت و در غیر اینجا بلزه زم و اند و در اینجا لغدره فدره زن و زد
غذ خشک و جغات و تخفیف کایانی و در بیرون ایستاده لغدره **دیک** و در اینست کوشت هر چهار چهل نایس ساییده بزرگی باشد
ولعاب اند از د **دیک** شیره هم ایکو کاغذ درین یافت لغدر که نیزه بینه و دنکله ده هر لغدره در وسی دار و دو هم جنبی مکنی نمیتو
با لغدر کرد **دیک** در تقدیم انسانی که سخنی بر شوار رکوب **علی** خودل دو دام قریع این نیم کو فم در عینه
ایک بیشتر ناید **دیک** که ایک ناید ناید سرک اهافم مغصه زمانی نایم کرم عزغه کند غذ اسخور با کبوتر چه بخوبی ده
و از خبر و زغفرانی ناید **دیک** بیک جنه بخدرم بکه بیضی ده درم درینست درم سرک محیث نند خبره ناید ایک پنهانه خواهد
کند **دیک** و نسادر در خرد ملطفی برای بجه زبانی عالمی دعا باشد سر بر آن اس دلستیک زمانی وضع نیزه **دیک**
کونه زن پیش خ دار لغدر که بیچ ایجه مجموعه بینه نکن که بکب چار درم ایجه بینه هر روز بیک درم با چهار دام در غنی کا و
کجزد نایفت از ترکیب و با دریو غریب نکند نیکی و کل نیکی زمانی ایک از خانی ولغوه و مانند ایی باشد نایفت
لغدر که در عظم انسان نیزه زن کشیدی زبان **علی** لغدر ایک هر چهار دسته کند و نسادر در سرک بیچ ایک

بالد و بک نموده و نک حرفه لاد عرق کوک د خذلیمه و ب عده از ای قطه بر زبانی بالد و بک آنچه بیکم کنی ای ای
بوز ایند بار و علی کا و بیم مخیت مخفف کند فعل دوز دم در تر قیدیکه زبانی کار از مام کرم و خنکه بند کنی ای ای
کوفم در وی در و لعاب سعیل رفته و بعد از هم باشند نقد رفیق هر یشت داز خنبار فیکه پنهان خاکه دیگر فعل
دار فعل نجیب بیدم بیکه بر کوفته جو ساند با علوه السنه در وی دیگر یعنیه در اوست خاند زبانی بر ای ای
چه و هم رفاقت بازیان افع شع دیگر بوبت کوکا کاره ساخت که بسازد شهد بکی و دم اند افته مخفف کند
زبانی هر فرم رفع شع دیگر لای سعیل باشیده خرم مخفف کند بیو فیکه زبانی افع شع دیگر کنی ای سایده بر زبانی بیا
فعل نیز دم در وقت الدم نیز خنجر فیکه از دهی و ای علت از آن و کلوری و نکلم و دماغ عارفی میغیر
علامت انجیه از دماغ بائمه افق در نای فرو و ای و ای انجی از دهی بائمه اسرار فی بر آیه و کلامی زن بیهوده و زن کلم بیهوده
نمیست سیاه بر آیه و باقیه و از کلوبه بخی و لسته بیفت **خطاب** انجی که بائمه ایز کوشتن بخ و زدن ای او سیر خذلیمه
فرمی ایند بیونیت بر ای سعیه خودم بکه عالد و بکه طایب سید وهم بالد و بکه ایچم کلور و باین خود دی تر فیکه
تو ایل بسرا میفیدست **دیگر** ایچم کلوری و نکلم بائمه ایل ایل ایل کلام خام مایوس است و لخ بکیود کوفته ایل او بکه د
پیه ماطیه نبات مخیت بخ و کام ما خم یعنیه کار ای ایم نرسد بکه ایل بکیادم بایسایده و خاند و فیض ماطیه نبات
خیزد و ایل ایل خام بائمه بچه نیز میفیدست و ذات الحبیله نیز **دیگر** ایچم بکیل لکه خام کارست بایه بخی
که دریزه بکل بانی که بیهوده بائمه بچه عمل مخیت ناشناخیزد و ایل در فیکه کم بائمه بیل عمل نبات و اغلب کند
دیگر میزد ایه کوفته خود دن نافیت **دیگر** هم اقسام نافیت کل ای ایل بکه ایل ایل ایل ایل ایل ایل ایل
که بیل اوست عصا رایحه المیسی نیز رفع پیش نشی ایل
سته دم رفعت کند **دیگر** بکل بانی ایل خنکه باند بائمه بچه نوای خیزد ویم او بیکو ایل خنکه دیگر کل طایی عیون
بر ایل میغزد سافت بقدر خودم خیزد **دیگر** بخیج دانه الای ایل خودم نکره سه درم خصل طار و دیگر بخیجا خودم طار

سکن درم ای این کوچک هست درم متوجه میگویی و دم آمله نه درم سبند للطیب و درم سندی مفید بخواه و تخدیرم هم برگویی موارد لطف
چار درم بازیزه تخم خارجی بخورد **دیگر** کنفرسته درم فخر است و سانی استه درم و نیم که با خودم مساقع کل غوم هر یکی درم فخر
بنجی های سرمهه او ای ای سازن بر روز خارج درم باش با یکی بخود و هم ای نوع غدر فقیه ای ز رسی باز در دل را که با تخم باشد
او را بخود **غدر** درم و بخفر کنده و بیهی **علیح** مطلبی که بعد ای باز بخود بایقید خود و بخند و دری
کننکی در دنی دارد **دیگر** منکر بخود کافو خواهد بخود باین چار خود ماکی بخوبی بخشن خود و دنی خود
دیگر بفت شام و **دیگر** بخیمه باعک ای بافت **دیگر** و جای رخند که یعنی بشیش بیهی بخود مفید برگردانه بخود دم
ماک بخورد و داده مدت ناید ای دنی و در دندانی های بایضعت **غدر** **مانند** در خاف بخی ای ای ای کلوانی علت
از بار و بخی و از خود و صفا بخورد و ای ای مجد بخی که بخرا کب و لفس باز کیرو و **دار** **علادهت** خود و صفا ظاهر
قد عیال ایز مرد دست کشید یا برجای که صفا بای و صافی پاچا بخت کدن و فهم باید بفات باید و ناعصت بخود
طبیعه و بخیه هایی و خارک سبندم کشید که ای ای در کیات نویجه مبنیه **دیگر** ایز سپد کلوده باکی ای ای ملکه ایلیه ترسید
و تراز ایز **دیگر** غرمه ای سرتیغ غایب ربت نوت لقع دارد **دیگر** اک از مفعتم و باز باشد علامت خاف کم باشد
علیح دار مغلل سند هر چیز را قطع زیره مفید بیچ قلقل برای بیم بیل بخیه هم درم بخود ای ای و در مکلوسته بخی او از
دفع منو **دیگر** ای که سبند و ران جویانه باشند غرمه کشید و چهار کشته شد و ای باز بخی هم بخود کی ای ای بخند
دیگر حاکم غفار در دنی دارد و دعا لای فرد **غدر** **مانند** در و بخی بخی فهی سدن خلن محفوف علامت
که بخی بخود و نو ایز بردازی بخند از بیهی برآید و ای ای
سرچ بخی بخی عارفی شده و صیغه النفس با علامات حارت اک از فخر باشد و اک از مفعتم بیو سبند ای ای
بیت و فیتو بخی و مس و دار میس **علیح** بد بوجه خانه بخیزد و با خهد قیافا عالمد و ای ای کتابه ای بسیول و میلو فر
یار و عقی با ای ای غرمه کشید و بلغه دل ای ای طبیعه بعد ای ای غرمه باعک ای ای و عا و ق حا کشید و خند خند ای ای

مفرد و تکرار یافته و از علاوه ات رو بسته که چون دلو چسباً مند چشم پرند و خون را خود نهاده **فقط** در چشم بیرون گشتن نیز است
آواز **علیح** پنچ گویندی است جارسا که زیر زین باشد بست در دهی وارد **عیکر** پنجه نکشند دار فلفل بر کوفته پنجه نهاده
بعض کمیته تاد و هفت چندند او از پنجه افتاده **عیکر** حاب ابتد سند چشم چشم بین تیر گلکیزه نیزه بسیار خوب چشم پرند و
قدرتی خود پنجه اسکن به با پنجه نزد و برای در ایند ساده هفت چشم سازند و چهارم خود را نهاده غذیه و پی غذیه طعام خواهید
عیکر پنجه نکشند پل دار از چشم با دفعه بخورد و ایکر که تند **عیکر** از کمر و خیکا مانند مکمل این بات خود را مفید است **فضل زخم**
در قوه العین فیض را کلی **لاست** آن در ده خوش یعنی **علیح** سرگزی که بخورد فاعله برای بضم از پر کرد و چهارم باشد
سرد خود را **عیکر** فلخانی کری در چشم چوکهار نار و آن از مردی که درم سمع مایع چشم ساخته در دهی وارد **فضل زخم** در خایز
و غدوک در خاج کلو سدا میکند و که داشتن کرون و سوار را بسته **علیح** اگر در بین فتوخ مختلف سیار را بسته قده قیال است
مسنونه **عیکر** هیچ بوس کجا با این خیز در زن برای سمع خوبی درم ناکمیته بخورد **عیکر** در ایند را خسته خرا و خسته عیند **عیکر**
سینه و سینه **عیکر** هیچ بوس کجا با این خیز در زن برای سمع خوبی درم ناکمیته بخورد **عیکر** در ایند را خسته خرا و خسته عیند **عیکر**
کنجد و کیان را اب این خیز بخورد و هر خوبی که روغن صاف طلا کند است غال مند اینه بی علاج **علیح** **عیکر** مند اینه بام بخورد
ماسته بود واه مداومت بکند و ایکنک مند ایکنک بر اب تکنجد صبح اندکی حرکت وارد و آب پارچه کری اینه بخورد
و بر ازی عدا و مت ناید **عیکر** پنجه کوفته بعسل این خیز خلا کند طلا و خون را سوپراین یافته **علیح** در ایند صبر
چهار یاری سینه مستبد بر فضل **فضل اعلی** در عمال و آن علیت مخصوصی نیست و از نوع ازو بسیار از بینه و مغفر
و فخر و باد و ورق پدر اینه سینه **علیح** سرف مطبوع زرق ایماع **علیح** کل چهار خرا منفه فلفل و از روحی از
بر کیک خیزد ام کوفته پنجه بسیار اینه جها ساز و بوزن یکیو را بخ و دیگر سلام خود را **عیکر** دار فلفل خم تناهی که مس نهاده
برای کوفته پنجه لقا بدارد و بر کاه سرف مکوئه قدر در دهی کند برای فلفل و جوانی که از بینه باشد نافع است **عیکر** دار فلفل
تبنا که سریعه از هر یک درم خود را مفتر خود را ادویه کوفته پنجه با منفای طبعه باشید و از کسر سهم جها ساز و بعد

دانه از فرود راه کنست تجربه کند دوباره کله خیز و کمی در سب در زین وار و بخوبی می قعست اسستاد طعام های تیران غفت دیگر
دار و ملعل بورست بلیدم نفلل وزن برای بزر قند سیاه برا برا و دویم میخیز جهانگرد و هر صب بوزن نیم دام یکی میخ و یکی سلام خیزد
دیگر بربالوکی ملعل کرد سکلا از بر ابر قند رخواه باش میباشد و در زین دار و بز و زنخ سلیمانی و زنخ بریکی اوزار های تریک
دیگر برباک یکم که بعد عذر عکس را کی امار در دیگر یکی باشکت به جهانگرد و سردیک محکم گشتن که بست اینکی گشنا خاکستر شده باش
سینه و سول پرها غفت هر ما که خیزد **دیگر** را بسرمه بغير چیز که نفته کدیار ملعل کرد ده عذر و یهم سانید و لقند که از خورد و چند
دیگر خیزد **دیگر** کلی اکثر از ناکلفتی هم وزن برای برا و دل هم لاسانیده هر کاه کلی یکی نکو و لحنی بینی که صبند و لقند
وقت صبح و هم هنگام شام خیزد هشت ترا فراز **دیگر** مرسم خاص کند میع سایه یعنی سکاری دلیل خوش و زن بایز
مقدار خیوه بند و دفت خواب کی فرو برد برای بینی المفسن نفع دارد **دیگر** بخت اذاع سرفه سهاب یکیدم که بینی
گارم بر جا طحاله ای نکند ناسیاه نکو از ملعل سه درم پوست بلیدم رزو خوار درم بلیدم خیزد هر که ای ایشی همین بیان کی نفعت نیم
پهلو کوفته با سیاه بند کو رضفانی تیکله از ایک جو سایه بنده پوست بیلدا که عالم بنده هایند میست و که شرپه و خلکه
با سهند نجده نکند یکیدم صبح یکیدم کام خیزد **دیگر** ملعل کرد است درم ملعل و راز مسنه درم دانه امار چهارده و درم قند سیاه
بست و پیار درم بکار رکیندام حله ای که با قند ندو و خلواه بند و بوزن یکیدم هر دوی کی خیزد و سرفه قورمی از زیر
قی از درفع شهد **دیگر** را بسرمه نه بخفر که سینه ازین خیزه کند هر یاری بار یکی بند و لازم بینه فندیه اس زد و فرش
لایه ای ایون کلم بر وعی کما و تر کنونه با بوب ای بخست در جایی دود خانچه نیزه را بینی بینه بینه هد و بعد از بینه اندکی از نیزه
بنه در جایی درسته دود بکند **دیگر** فرق عجز بودی ملعل کرد از پر کیدم سه درم بز کعبه چهل هشت دام یکجا کلم بار یکی
دوزن یاری ادویه بیانت بایه بز و از خماسه تا سیفت مانه بخورد بست و پی بخت طعام های تیران غفت دیگر
سرمه **دیگر** که از کمر سیدا پرسو میان چهارشانه جا یکم و دست ملعلی رسدا از زسته نانچه نزد لاغر غفت فخر بکرد بعد از آن در
ملعل از زد چوبه بشد خیزد تا که هرزد چوبه بلا در ایشی بر بایی کلم کند خند دهی و هر چفع کلی دارد **دیگر** از ایشی خضره غفتر

دسته باشد مکمل در فت نیز بخدمت خارج شود و هر چهار سیار اب نداخته بخواسته مذکور بکسر و پکش و خلاصه میباشد
و دیگر ام شهد باز که ناسته بخورد و پت در و غیره و سرفه و موزنی پیشه فن کرد و **دیگر** کاخ خود بکیدام زغواری عجم کرد و قم خان
از هر چند گذید ام آنچه از ستره ناسته تا چهار راه استه بخورد **دیگر** سرفه کننه هر کاره از هر راه باشد از هر چهار راه بین هر طبقه
دانه خارج شود متعارض کرد و هفت عدد خارج شاد را و نیز کوفته و در طرف نفره و با در طرف سقی قلدر و ارجویه نیز نوایه
مزون حکم و فت خواسته بخورد و بالا از این اب بخورد و غذا و جوشانده عالی درست و هیای قدر بجهی دستور و فت هم خود را
دیگر سکه کاره نهاده بخورد **دیگر** حب العال معنی پکیزه نیز میکاره شسته متعارض کرد و بالسی سکه بعیند از هر کدام
میز و غیره ستره درم عبا بسیار نیز بوزن بکیدام حکمتی بکار در دهی و از هر دیگر **دیگر** رسی بکیدام صحنی پکیزه شسته هم بکار
مایس سقدار بخود بسیار دفت خواب کنی بخورد **دیگر** و از سرفه و ترمه و سرفه فک متفید است پست خوشی کی خلیه و سکدام
اصد المولی بکیدام خوب فتنی ای خیدام معنی پکیزه از هر کیدام درسته دام اب بخواسته مذکوره دام عالیه فکره داده دام
فند بعید از ارض لفقام او ره و از هر بزم تا یکی نیز دام بکلاب باید بکله ده بخورد **فعل حکم** در فتح الفرقه پیشنهادی
روز عذر کاره و شهد از هر بکیدام آنچه بخورد لفقم ماهم بغمیر بفن و غلبه دفعه کند **دیگر** سقوف بخورد کاره از دو کوفته خسته باشد دام
سقف و فارغه کنید **دیگر** سقف بدویه و فتح کل بوسن یکیم دام شهد است و هفت دام از این داده شهد محبه خانیده بکیدام
بر جلو فت غبت خانیده **دیگر** کفان فخر دهن به عبارت مریض استه خارج دیوچ سقطت عظیم غبیده **دیگر** سکه با پنهانه
در کسبه یهانی سرفه و قطفه خانیده بخورد نایز خود زدما است و بخورد **دیگر** قند سیاه هم خود را
نمی از هر کیدام است دیگر بخورد **دیگر** ساکم تبلیغه را باید کنم و هیچ بر این داده شهد محبه خانیده بکیدام
باشیده کوارچیا ساز زخم استه و باید کرم بخورد لفقم سپس تکند **دیگر** فعد اسیم در میز سرفه بسیار سیم الاغه
دکله بخوبه رسیده **دیگر** از فتنی المفتره یا ترمه وزن کام باشد موئیه همچوی همیکه خلان اینکه جسمیه بر دیگر کیدام ناگفکریست
بر کیچی دام سکه پیه را بر سه میده مفعه نگهدا بردارد بوزن بکیدام باید کرم خود زد متعارض مولس رایس سایده
کافه نایز بکیدام

کام کام ناسخ بگیر و ناجهیل و ز لازم و از کام و ضيق المقام نافع است **دیگر** با سخ لغدر خوف و بر و بمحبین بعد
یا زید هم بر قوطریز و نا غفت **دیگر** ضيق المقام از تراهاشد بعد ز کام و خارش مکو خارش این شو باید که تراهاش
از عز و نه و شریعت حمل کنی دیگر و بسته نفای خانجی خانقاها نجفه لغدر خوف وقت خواب بجز و پرست **دیگر** پرست یا پرست
مارسی یا زید هم بینجیل پیش الدین دخلوا تریتیز بوزدنی باید فو شست بجز و برازیل و اکثر از این نا غفت **دیگر** شد
در و به که باید فداشند بحال خود ای کسری خ ناد و سخ در پریه ما باید نجف کرد و بمند **دیگر** کل معنف کرد شد
کل و بمند بکاره داد و ام بار طفل و بساند تاریخ عابزه مانند نفعه لغدری که باید بتوشاند و خود بزرگ آن از این
قیاس کم و زیمه کمیت **دیگر** سلا جیت نکیج در بول بار طفل مکدره میگرام نفعه بپرده بکیسچ سلا جیت در بول اعم
طلا کند نایکیفه از ای عادت و بار طفل و فو نکو **دیگر** علاج و بار طفل نکیس از بسته خم می باید خارسخ در رات نایک
ما بسی خوب نایند و یکم کرم نفعه بوساند **فضل حمام** در رو برو و این خوف خوف است **آن** خوف خوف است کنده با
پارم رو و نفیسه کرد و دخوازه صینه و سفر و دفعت یعنی **رسانی** ای ملکیت شده در کارهای پرساند ای از زن که
حودم ای خود و پستانی باید و هد دهور زیر منیز است در و در و هد جنایت بخوشاند و ای هماند فکر و هد نشند **دیگر**
سیاه دارم و درم و غرفه بعمل مخفی بخورد **دیگر** صفت ضيق المقام در بوم خوب است ای سخ جبر بسیاری سکار از این
در ببر و زده که لغدر خوف می باید و بسته از یکی تا هر چهار برو بز و خوار و نمود **دیگر** سراب ز دعا و سخنی غمی شنای
است و بیرون سی تر کفه **فضل خون** در ذات الاریه و ای آنای بیوه که در حسکی بپردازد خوف است **علت**
ای اتنکی لیفس بعنگل کوئه بقوله ای خونه می شود و خوف حیره و بسته خوف و در و مسنه و ایشانی و سیانی هواد خشک
دکتر نیخت و درم احیفان **علاج** ای سبب خذیره بی او ای تای سیوم فضد کمال نای با سلیمان شند و جلال شنای
نیفه و قم خلی و بی ای ایزه که بسته درم عبار بیت عدو پستان شنیتی عدو دهور زیر بخورد ای خوب خود داد
کارد درم و بی خسر نمی یافته و درم و رکنیز شریا ای خیا ایب بوساند هه تایه بیه آیه ها فکر ده ایها برازد ناشنا

از این ناچدرم مری نفست که مثل خلقدن میر از زند بایز زن نذکر و رعنی نفسته باشد سالم اینچه میگفتند و لشترست
و عالیست این نهاد کند **دیک** آرد چوب باب لاسن نعیم حبیت برخشد و برسن فیض از زند **دیک** نج دصل ایوسک
نیکوسته چهاردهم مقرر پارسیز مویز نغیر کنیه ده دام سوار خیار شنید و هفت بزم ایار ساده چهار آب خوشند خبر
بعن عالیز مقرر فیض ایسرا عالیز و عالیز خود از یکنهم دام تا دودام بخورند طبیعی ایش بوائنت که جو مفتر جم ایار ساده چهاری
آب چهاری بایز زده ایار بخوشاد نافعه عالیز قاعده بکسر زند غذا که کتاب جو یا بفر و نبلو فر و غلب و سکر و رعنی
بلام و سبوکی کشنی جو یه کند مروره پالکی خیز نیز نهاد کند عالیز کرکت بخت و کراب و غذ و شو و دار و زنگ کرد
سر و سر عالیز و چهار چهاره بکسر زده نمود مخجل بنیتی دلپی کیه رزو و بعلاج اف پردازند **فضل ششم** در سال اعیان
سی خوف است حدودت اینی علت از های تیر و عایظ بیهوده ایش بحاج ما ز رس فهنه و یانفت الدام و کاه از زال
ذات الایه و ذات الجنب میتواند **علم است** ای بیوسته چار بسند و ها او فخر و دیم جراید و بیت دقیق تیر و سر علیز
و قدرت بیشی و تو از در برق و کثرت رسانی ای بیوای فکر فی در ریم و مبلغ بخت که ایچ بسند ای بیو رفکل ایز از زر
او بوزید و هریم است دلالاً بعلم و در از خر فی کج ناخی و ای ایس باید نمود میره بیکه باینی نهاد نمیگیرد باید
خوردی و هریم افعت ای کوارت قواری **دیک** باینی دام دریت و خود دام ایش بخوشاد ناچار در عالم
حال فکره دیدام عسل اینچه بخورد **دیک** علیح محجب حبیت سل سریعی مایی که ای کار ما از بیکنمه ساقمه باید نوزی ای جاری
در پا و ایار ایش کم عنده هنچه منخل بخود دام نبات دام کلاب ای خلکده و فکرده و تجع عالیز در عالم در زند
دو ایار ما کلاب بقیه ای اور ده دزنه بخورد دام و قسته بخ دام و بایط عالم رکاه که خواهشی باید نبودند و قری کل خور
تی لازم دار نزد رکاه کیکه طلایر نفعه ایش بخ دام فنجه باید رغبت فریانید بسیار خوب است **دیک** بخی بایز دام
و دستیه دام ایش بخوشاد ناچار دام باید عالیز خود دیدام و نخیه بخورد **دیک** خسما کی لعید ده درم طی بیز خیزید
از نهاد کیز رام نجع پر از رکب است دام خرم خلخ خرم فیاض ریزی ریک بسند مترجم فیاض نتر خرم کدو بسیار نهاد

هر کس بعنه که سلطانی خود را باز رو داشت درم کافور کیدم مقدار ساخت از زد و درم ناسخه درم باشیم تو اسرار خدمای ای باز
ما چکار چکار ده باشند بخوبی زند و اگر در لفظ خنجر خلا بر این شو سرطانی داشتند طرفی سرطانی سرطان است که و نیکی می سینه
بر ایشی بینه سرطان زنده در ای بینه و آنکه بر از فرزند نامانه خاکسته سو فته شود و پایکارم در تابستان بجهة که از افتاب
آمد باشد و قمر زنده هبّت که کشته دیگر سیرین شسته مکاره دری بی غصی باز ادم حیره که بخوبی زند دیگر بقول شیخ دو علی گلقدن
باشان خود را نجات می خورد **دیگر** از این غصی دسل فرعی کافور خود را می گفت غصیم در داد و طلاق ایشی سیر دیگر بدر
خوبی که در حق فوایش می کند و سیر بز نویشیدن ناگفت و در فر رکیم شرداده می شود یا خواهند داد تریشی و دامی بخوبی زند
دیگر ما قبل از زده درم شسته همچو شمع خوش بخیر مترقب خود از دیگر تهدیدم رب الیکی هشت درم خدمای ای کافید
معز ادام بفر سوانم همچو ای دیگر سیم هر زد و درم هبّت بخوبی زند سیر دشنه هلاز نله رخیمه باک ساز داد و رسکا خانی
خوبکدو و مفسر خذپر خم کنانی طایپر مغرنیه و ای از بز که بچو درم در ای ترکیتی داشتند و پیر بز از اخدر علیها شدند
سخن سر زینه و لفظ و لفظ برباضه و لفظ اغ و جماع و حمام و سر زینه بخود هبّت سرو نویشیدن لازم دارد زدن **غفعه**
سهم در ذات الحجت مخفی سبب ای ای باید در پرده همچو خاصه در سلکه هیچ داشرا تو خود ترکوند **علت**
ای هبّت و سرفه و صینی المقص و درد باضرابی و خلد و رسکو خود را این علت از غفعه و مفسر این بقیه بود **علیح** و خلیل
و خفه و ایضیه باشندیت ای از اویل روز را سیوم از حابیت مخالف و بعد از نیزه از طرف هوافقی **دیگر** می یعنی نیفشه
از هر یک دام منشیت کیز ای خم خلکی ای دیایی از هر یک دسته درم ملکه بیکار ای بند و بعای خم کنانی و رسکو ای از ای
سازند همود روز خم درم بخوبی زند **دیگر** میزه ای از خمام و زنی پر ای بسیار ناگفت در لفظ الدام لفته است **دیگر** از قیقدار
ما بکشیت دنیا ریخی ایم لفته بفسه بایلو فر کیدم در هر کشته دام هر قی کافیسته خلکاره بینه داد که از بقیه بوع
کسریت دنیا ریخی ایم لفته زوفایکیدم در رکش دام هر قی باشانی خلکاره بینه داد که از بقیه بوع
ماره در ای لعاب برآورده و نیکاره بیرون سویم در ای خلکاره بخوبی زند **دیگر** و خدای سلیم دست حسب هم نافع است

بر هنر از این سرده و همکف میوه ترکیب نیست لازم داشت بر انگل را که قلت بر قدم و پنج سباہ بر آبران از علفان
شوازد که ایند الابسوار این جمله از علمات رویت **فضل ششم** در سام رفیع مخفف است بر سینه و سام زانی است
آن ماده بعکس در پرده اینیزه ریزد و موییزه رم بیوه **علامت هفتم** پت و پنجه لفی و نوار این و سرمه خشک و دلخیزه و
زرم سکم لطف بالایی و اخذ طافی و چشم علن فوری عیو سپهار و خیکه و هنی عازمی کرد و خرف و در سام و در سام است
که در سام اختلاط او ای علت بخود درین آن خرمی و کاهه باشد که تا افرادت سیم العقال بیوه و در سام مغلول و توآتر نفسی
و دلخیزه این لطف بالایا باید **علیح** بعد مقدب اینیزه باشد سرتیخ شماش از نیم ناکدام و رشته خوف خاله
و با سرتیخ بفیه اینیزه بندیم ناشه و ام در ما و الیچ علمنه بخورد اکسر فیباشد سرتیخ بخندیده و ای سلمجین
از نکره ام نادونیم و ام در آن چلکه بخندیده و اکه در طبیعت فیضی باشد لفقوس خیار بکسر از د و قوام تاد و دام در آب با مر
سرتیخ اینیزه بخونه بخندیده اینیزه **شیخ** نزد پرسام بکار دارند اکه در اغذیه علیح کشیده بخود و دیرینه لایلیه
هارمه بغير باشد هر فرع از لعنه بخورد و دام جوز قر و کدر فرم نکشید **کیم** کوئنت یکفا خسته بخندیده زبره دلالان
یعنی سود و همکر زخم نزدیه میر و سرمه نعمت خوار که بزم جوش تدوهان که در بخورد و زر خندیده از مایید عقلی کجا اید قوسی **له**
قوت دهد و باه بقیه اید **فضل هشتم** در وع اقدر یعنی در اینیه اکه از سرده ای باید **علامت هشتم** این سرده در و دسرده ایز
اسنا و سرمه **علیح** زرده بخندیده و در حضر رفغان اینیه بزرگ بجهه بیش نیخسته بقدر بروز است طبیعت بخود و **دیگر** و **والد**
بسن و بیان بخندیده اینیه کل و بخندیده سید اینیه از زر یک دام جو کوکیه در حجار سکوره اکب جوش اند احصار دله بجاند سرمه و زر بخندیده
سیکر دام جوز و **کیم** جوزیت از نیکم ماست داد و ماریه بسب بخورد و اکه از که بخندیده علامت سرده است خنخائی خم خرم از
بر کی غلام براز و هم اسکر بخندیده بخورد **کیم** دود و ارج نیمه اسخنل خرم نیم مارکه فند سباوه پنج مارکه کو فتنه پنجه علیه اینه
فرو برو روز اول در خرف و نسبتند **باب هشتم** در ام اغی و مل مستند بشار و فضل **فضل هشتم** در خفهان یعنی جول دل مخفف
است اکه اکد مر باید علامت این سوزشی بخندیده اینیه دشت از اراده اندکه اکه در یارند بخندیده بیش بخود و چند هنری ذرا

دوانی باشد تقدیر باشندیش از دست داشت مارسیب و نلیمی بیعت با کیشیده و کلخ و داد و باید خیار سرگردان **کیک** زیره و پیش
کو فرم پنجه بخورد میش ب در آب کرده همچنانجیزه از آن کشیده و همانگاه راه با بخورد میباشد بخورد **کیک** شربت مدنگ گردیده
و امکن اکلاه بخورد **کیک** و است ہلپه کایی و بختات بر یکجی دام با بینه بخورد و داز بینه بیوه من علامت کرد میش و احشای
مهاب ای که کویادی در میان ای ای **علج** قرقفل سیب و از خبر خواهیان میگیرد بر جوده هم ای کشیده بیستند در در کو و دار و فساد
جک و فرع و تهار مثل ما بخوار و خیلی بدی و غیره **علج** معنی دار ضیفر قرقفل بینه لطب لبا بیستیانی جوز داده افغان خان
او فرمیده بیست بیخ غده خام خم با در یک کم بیست بخورد خم هم لای خوده و دوفم بیبل و بیمه در دهه ای کشیده بیست بیخ
بینی سانچ بندار یک کم داد و نیم میگردیدم هم هم لای خوده و دوفم بیبل و بیمه در دهه ای کشیده بیست بخورد **کیک**
کاوز زبانی از نکدام ناد و دام در قدر اکلاه بخورد بخورد علفا و در تین باقیت **کیک** و ارجاعی افام خاصه در از طبقه و
سود اکا وز زبانی یکدام قرقفل خیاری از بیه و خیار دام اکلاه بطرقوف ایش بفره لکه پدار و یکدان صبح و کیم سپرکه بخورد
بعزان بیه کو قری بیشتره تازه کا و بخورد **کیک** و ارجاعی اقسام روغنی مایه میانی دو سانه بطول مکانی خیلی طلبد
که از شیرینی مصالحی است و ریوند خطاوی فویز است **کیک** و از خفهای دضعف دل داده خوده ای ای که بینی تا پیشیده
که میگردیده بیست بخورد و از اعدام علطف و موله سرو او بخاران و خوف دفعه و عقبه و لفت بر سرگردان **فصل حیم** در طعنه
یعنی سیه دل و فتح القلوب و داده ایکه میانی میزاج بینه بیست و نهم ایهار در افر رسانه عاده در در کتاب و متنی
کیک میگیرد اند و با سربت سیب تیر تعیین است و فض بینی درین مایه و خلی خام دار و دنخی ای در کتاب دسته
میگردیده بیکه و رفق خفهای کفه شد بغار برند **فصل سیم** در غییه بینه بیهی و ای حالیست که از اراف بینه وست
و پسر دخوه ددم بیست و کوناوه رود و زنگ چهره رزد کرد و عرقی سر داده و هر کاه برو بکشند چنانی شنود که ای
از پی دیوار یا از دو صد ایست ایز سر دیز مر و امثال و مفروط و احاطه خاسه دار و افراط ایستفه ای و از
احاطه میگردیده علامات بر دخواه هرست **علج** قرقفل کرد بار یک سیم خامه بینه بینه ما شور در بچه دیه و **کیک** صرف بچار

بعلوی کوکار عالی جمیلی بر جا راه سایده و از آن که راضیه از پس بسیج بحمد و بکیت کنند می خواهند که هر کسی که می خواهد
خاکش را بخواهد از این کل غلکار مغلکار در از بر و ادرست نانک می خواهد سایده از باز پیام از از اسید **القدر** حسنی خود کنند
نمایند و بر این قصی فتوای و سوداگری و بدبانی و سبات و عی و عرف سرد و سبات همراه با درست بیرون و در
جیع اور افی بلطف و بخوبی غافیت اما طبقه عالی کردنا سریست که سریست که راضیه از پس هفت نانه در فرع و غیره پس در برابر کاد غافیت
مرنه و کاخ و بیفت زننه در پس بکیت سرو بکند طرفی عالی کردنا کوکار شهور است **دیک** بکیت بیفت کنند یا پس طلا
بسو کنند با عطی آبر و کاربین او وی پیکلو شود و کنول و ده درم کار اینجا بکلید مول کپور از از خود و همچویی کیمی کار بزار
هر یک درم مجمع جو کوکیت سی درم درستی و حم درم آش کوکیت سی اند تا خوار و ام کانه اند که درم کیمی خود و بر از سیست
و غربی و سبات تیز لقوع دارد **دیک** نیز خواهیم درم غلکار دراز کیاسه درستی و حم درم آش کوکیت سی اند خود که درم
دیک خواهیم خود کوکیت در آب کوکیت سی اند که اند که درم بازیم کوکار عدنی کا و بخورد **دیک** سیمی غلکار در از سواف سند بیش
از همکی خوازده درم خند سیاه کنن بخدا و خودم میخی غلویها بندور و مقدار خار و درم بر درز مکی بخورد و از مجمع محلاست
و بکت سخت و بکت سبار و از افی لفایی بزیزد **غفل** **صایح** در و معنی الغوا و بیضی در دل محو است که از از کیک
بابند سوزشی سینه و لکنست عطیست **علی** **کشی خلک** درم مکنی طبایر بعید از هر یک درم کافر بکیاسه کیمی
بساید بر درم بازیم کا و بخورد و از از از دل ما بیل سرد و زیری بارند خد علن مات که بست **علی**
اول قریمنه بایتب بدلست و سند بند و بونه فکه و که ایک بخورد ای ایک بخورد ای ایک بخورد ای ایک بخورد
دیک **علی** آهون را باریک بزیده در از نزد فکه هم کند و بیزد و خاکست ای ایکیاسه تا و دیاسه بار و عی کار بیا بیاب
و افع و دل ملتو تیراست **دیک** اکار از باز باند بکلید مول ای درم سویانی نفیه بدل آنیه بخورد **دیک** قله سر زیز از میمه
تائیه ما کس که فرمی خیمه هم چندان اشید تیخی بخورد هم اقسام هد غافیت **بابشیم** در اور افی معدو مشند خار و ده غفل
غفل **علی** در و معنی المعده یعنی در میکم اکار از کیک باند علامت آن اکر افع و دو ناک و ایکیا و لکیا سیار باند **علی**
مکنی غلکار

کلخ که در آن بچشم چند رم بیکاری میگیرد همین میله از مرکب شده درم ساقی چند رم بجز از دود و میه میباشد که در این حالت
تاقهفت مانند خیزد و **دیگر** دارغ غلظت علک نشانه هر کدام از مرکب خارج خیزد و بسته به مرکب خیزد از مرکب خیزد که فضه مانند خیزد
لیفه داده مانند آن هر روز چند رم فرد برد و در دفعه و لقمع سکم و لکور ففع المفعه **دیگر** اگر از سودا یا سرد صدر علامت
که است **علج** نمایند نکردن یا نکاردن خیزد باز نیک است همین هر کدام از مرکب خیزد روز چوب ایجاد گردید خیزد و لفلف و چهل و چهل و چهل و چهل
برای این قسم کلیدم هر روز چند رم خیزد و چند رم خیزد باز نیک است همین هر کدام از مرکب خیزد روز چوب ایجاد گردید
نفلوئیم در این حالت علامت آن در دفعه بعد و در قوت و لذت چیزی و لکور میباشد و مکوند بدن و در دسر و در دسر
و پی ریخته و ناگوار طعام و آرایع ترشی و ایجاد پیر ففع شوپنگر که در روز نیک باکبود و سخنی بیرون که باشند گردید
در سمته باشد و روزه دهنی نیز در رسی ادویه و بیوهی و در زاری ای و لکور میباشد و با خارشی و لکور است بدان
خلط که برای خلوطاً بعنی باشد و لعاب و سرمه این **علج** ستاد و این که فضه نهیش شبد و نکار خیار و باریکه و خونی که نهاد
از آن نهاد خیزد بالای آن ای سودا یا سرمه خیزد باز نیک است که مانند باشند باید دفعه شوپنگ و در این ایام تقویت آن
دیگر مترجع نهیش و این نکد ترازی مرکب درم کوفته و مخچه خیزد **دیگر** سرمه ترازی فیفت **دیگر** کلور که نهیش نکند پیش
همه را برام خوب کنیم دریس و خود ای جوش ساند تا جاده و این خانه کلک در و نیز ام که خیزد جمع اقسام ایشت
ناف است **فصل سیم** در این رنام سوال نیزی در دموده که بعد از طعام ترازد که خلیل خادم شوپنگ **علج** این پنهان کنید و بخوبی
در آن نکلی از داشتن و همچنین بجز دناد و دلکی این سباد خیزد و لکور میباشد که لفاف بردار و لکور کاخ درم نامه ای
دیگر کلور که نهیش میباشد سوچنیه یک سوچنی درم آمیزی کشته است درم روت دوازده درم ریم آمیزی کشته چهار زده درم چهل
لکچاکه ای سباد و برای هر چیز کلک این نیزه از دم و درم نامه ای کشته درم بصل نهیش فرد برد و کم و زیاده موافق طبعت
دیگر دوباره دسر و سرف و سیلانی نیز و قلت هشتمانه نافیت و عقل را افزایش **دیگر** نکنید چنانچه این در درمان
نوشته خواهد بود و از این نافیت **فصل چهارم** در این مس معده اگر از فضه های بند علامت آن سپ و لذت چیزی را داشته

و سرینه و بانی و سفر جسم وزبان لفظ و فرم بانی معدہ و فلور دم در قرب دلی رعیت طعام است **علی** **جهنده باشی**
اکحال بعد بقیه متوفی را سپر بخودم در آن کسانیه جو ساند و بسیار بزرگی کاری نباشد همکرد و سرکم غوجه بخورد باقی
کلسته صندل سفید از جوز راش کرد و باز رغافای قدر ایشان که هر روز بزیر معدہ فله کند و اکاراز قصر العروج با علامت کرد و
تلخ زدن و فیکار در زدای زبان تیز باشد **علی** ایشان چوکه و سرکب بقیه و سیلو فر بر کدام حمله بخورد **دیکر** ایشان چوکه باشند
میتوشی ما این اتفاق بوز را پیش از میل عایند **دیکر** سکنجان رام و حکم غاب تیر میزدست و اکاراز بقیه ایشان علامت این نزد
آماس و بسته نزد و نکرت سیلانی اعاب بانی دلی رعیت طعام و انتفاح نکنم و سفید زی زبان ایشان را در روا و آماس و قلت
نقوشی غل و بغل و در فم معدہ و عدم حراست و تکنیک **علی** بدو درم جوز را لف و بکرد همکش با خم گزب و خم بوده و سکنجان
تی خانید بده میسل و بند بانی ایشان ببر غوطه جار فله ایشان را در کارهای بیرونی کاری نباشد همکش با خم گزب و خم بوده و سکنجان
یعنی قوه ایشان را بصفه محض خدا سید **علی** نمیتوان را بسکی کیتو ایشان معرفه کلم و جهاد سازند مقدار خود عصمه ایشان
بخورد زدن و برازی عادت بقیه و دصب به طعام دفعاً همکه کور بزند **دیکر** باشی ایشان از بر بکجا نیزام و روغن ایشان
ما یکا و سکه دام در شاهزاده ایشان بخورد ساده ایشان را ایشان معرفه کلم و جهاد سازند مقدار خود عصمه ایشان
آنچه و سرکمی ملکه و سرکمی ایشان بقیه بدان کند باز بر کارهای هر روز از زنگ با او باشند باز ایشان بخورد و از کوادی
ما بسته علامت این تیر کی زنگ را دیگر خاصه و سخنی آماس است **علی** برق باریان مقر خدا و بجز ایشان هم دام
بعد هندا ایشان سخونیه زدن غذا ایشان و بجهانی خاره عالیه و **دیکر** ترا بانی فادر و فی وار بیکه کارکلا میشند خدا ایشان
دار غیر و روزه و هم سبب بنشن باشد **علی** **اجمیع** و قلسته بعین کم استهاد و احیانه لای خود و بخورد فله کارکلیه ایشان
اما در این کسی زیره هر یکی بدم غلط و از مغلول در پلید موله سفیده ایشان ایشان سرکب ایشان سرکب ایشان
استه درم بار گردی و قمه با لفسته خار درم سکر بعید بیا مزد و خار درم بخورد پیش و سرفه دبوره در دموده و قر و قل
لای نیزه ایشان **دیکر** بحقوق لونها در ایشان حراست و بسته کند و مخفف معدہ تیر فایده و هر نخست ایشان قرعه ایشان
کارکلیه

الا بچوز و حمیل نهند نخجل و در خپر لایا کلای میل در از کتابه هر زیره لفید طا پسی جوز سلو ف حسی کلولی جوز زد و کاخ فوجی بیز
کوفته خنیه خارج داد و بیه بات آمیز و خود درم نامه درم بجز و دا کاخ فوجی هیه باشد بمات بجز داد و بکنند دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه
بوزن بخدا جوز کلیه درستی بیفت دام ای بیت خبیان تو صلاح رنگ کلت داده صاف کرد و بجز داد و مت مان نشید و دا کا
بات شرمنه نسید بتر بیو لفغان کشیده از سبیخ و نفع باشد و از غلفلی بیده آنها در از نخجل هر چهار روند خنجه با قند سیاه چه
نیدام بجز و بیده غلفلی بدل از نکش بدار بخونه از شکه اس تاچا کشیده بای خبرت بده اذکر بایش و الا بایش دیکه دیکه
سفوف غنیم کل غلام غلفلی اذکر بکتیه درم الجبه غنیده نخجل باز بوره درم بیوت بهلیه بیوت چیزه ریوند و ساره بیوت
آنها در از جو چیره بیند رسنیو کویند احوالی از برکت ده درم کوفته بخمه هر درم بعد از غلام بجز زد و دا کاخ فوجی باشد دیکه
طعام و بع المفاصل های تیرنا غفت **فصل سیام** در فرع قر علامت هر چهار بخیج از ظاهر رسنیو خانجه غفاری از
تلخ زمان و در در در و زنی کسی بیار دمو بیس اند خنجر و زنیکه و سارشیه دکان و مبلغ از طعمه بلغم و مود او از طلاق هر سیاه
علیج بر این خون بوره قر نقل هر کیک بکدرم غافل نیدر دم بار بکیک سه بیل بخوز زد دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه
عن عرقی بیوت تر بخ از برکت درم بات شش درم یه لاد و فونه بخمه هر درم بغلاب بجز زد دیکه سلا مند کر قزوین
ات ای که کرفته در اس کل بوزد و اخکار از هر در کلیه ای ایک دنیاض فلکی کشیده بکه مانند سر و کند و سار از بر
تاخبار ای بر بیان بیان ای بچه درم با چهار درم بیعفات چند نیمه عالم غادر دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه
کند و بدان عادت باشد بلده هر روز خود رم بصل بخوز زد دیکه
لام سایی که از از مردم میکنند بر از قی خانی که سوری شغف و میسر ای میل بخود دنی ناغفت دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه
که ای غلام در موده غاذ سایی بکیک ای بچه درم کوفته خنیه نیو کله مای سر و بخوز زد دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه
لیواز کیک ایم ناد و مام در راس سر و حملکه و بخوز زد دیکه
و سکار از افته بخوز زد سهال و زنیکه در ارت سپت های تیرنا غفت دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه دیکه

سیاه

نم

سیاه

توفته که نظر بیرون مغلول و از صدای سفید کیبل شیل بلند و قلع سپار می‌سازد که یونه سقوف سازه معمول اکنون آنقدر
که از تسمه ماسه هاست همچنان که درسته و باشد لعونی کمند **دیک** را جنس پیغام قسم که بلند و مرد و از بالا با سفل باز خود بینه
خندسته و دم بسب خیزند و بعد بندشدن قی سوخت نیتوالا بخورد و کدام با پوت کوخته سقوف سازه ماسه روزه استهانم و
بهره از خود رن طعام بالا رطعام پرسی بزیرم اب کرم و اندریه و بسبزه **فضل هفتم** در بقیه که از سبب بخورد یا علیه اخلاق طکه
سماه و قریب اینها عکس داغیه و سردی اطراف عارضی ای اکرو و دختر از اطرافه نقشی نسبت رو و فرا و این
لیسا را بند **علیح** بیخود خیک دهدی و دار و مصل بقید خود بر کم طلا کند و اکارا بنیع با این طعه و غبت **علیح** نکند
زخمی اکنوز بر بیان ای بنت پوت بسید هم کلوفته بخته از تسمه ماسه تا چار ماسه بسیار قریح باشیه و بیوه و شیره اور و شیره
وزنی و راب و زخمیه بلبسند افعاع هیفمه و برهف و قی **دیک** خوب لافریکیم سائیده و راب حکله و خورد که فرینه از دیداری
چند چشم پرست ای اند خورد **دیک** خوب یه کلیدم قرقل خاکله و بسب خود سمع بیل هیخه خورد و در بارا در در بیشتر مانع ا
بهره از اتفاقه حرف چوکت و ای ای شیده **فضل هشتم** در خافق یعنی هیک که بسیدی هیکی کویند امثلایی سلامت و تغذیه
محوق امثلایی است که بعد از برهف و یا علیه اخلاق اطراف عارضی سهو و منفعت اغیر است و بعد از رسیل ایسا و رابی باز ای اعواد
کدو و یا بعد تر که تادل غذا **علیح** امثلایی او ای قلیسته با ویره مقر بعد از قرارفع سند بیه و ای از جویه خود که باید
نم داده و در چشم پرکند و مثل شبا کو خود را کند و خورد **دیک** آرد مائی در ظرف نیکه می کنی که و بالای از خود در ای دسته
در و مان بکند **دیک** مائی بلبر بیان که در کوکه ای اب خورد و میان ای ای خورد **دیک** سه را کسیمی سه هم در یک ماسه
جزرات هنوز خورد **دیک** ایکت عمو با سبید بسب و همین براط اوی سوخته بسب خوردی رفاه هست **دیک** ترکما بر بیان
نگند سیاه لیسیده فر و برد **دیک** بوبنا نزهه و مسیل نا غفت اکه ای ایکنیکه ایکنیکه **دیک** مونج که از ز بیانی های بیانی سازند
کفنه که بینت مالبره و با ایک نم داده و در چشم پرکند و خود را می نکند و خورد و در سفر اغیر غالباً علیه بزیر
باز خیف دلستکنی بیار بیزی همچوی بیانی که خالی از منفعت هم نیست دود مائی دلزد مائی در ای ای اغیره خوبه

کفنه

لکه نمایند و دیگر کو نپند بفهم بعده بالاند و مقدم بروغش با دام خوار و هر شیر از اندیز چرا لف و غلیل لازم است **فصل**
دروز زنجه سنت کنیت که کما هی سکم نرم شهو و غذا خام بر آید و کاه فعنی کرد و جن کنیت نرم مخفف است **علایح** نخجل فعنی
کرد و دو دام در سنت دام نای از دو نجاست بدره نخجل برآورده هم کارنیم دریم با دفع خوار و لفظ طا بر فواه شد **دیگر** کار
سینکی موته بروی تقریب پل باری **ای** اتسیں اندیز بوجو کرا ایهای سرا بر کو فهم نجاست از سئی ما شایسته باش خبر و **دیگر** سنت کل بھری کنید
و دیگر نه در ایسی که از قوب اینهای احبابی مابد کرم منعه در کلاب بر دلند بکجه از دن احدهم جا و تو رسخی کلمه لازم شرح نمایم
فر و در و درسته روز را هفت روز فرع شعوه در **لشکم** و **دیگر** سنت کل بھری که و هر چند در ایک ای اسزین و وه منزه در ایک
کو کنار سر دلند بقدر مائی صبند و حاصب فرد پر بیرون و خود رانی قدر رانی خیزی سا مکله مازه خورد تا که فیضه و دریای لشکم بر
نیست **دیگر** خود همانها و طرف کل حکمت کلمه بجزد همزی دل نانکش بایم بند و مکنیم بروز ریسیل بجزد و عقد ایج خسته
ای هنرات با دفع کاو و **دیگر** کلایی کو در زیر علت نیابت نافست ترکین هد و کلبات نوشته می **فصل**

در خلف که فسم از سنت کنیت کاه فعنی شعوه و کاه رطلاق و کاه هنفی منفع نشو و کاه عین فهم و کاه برعات بسیار
نشنید و کاه م و مهاب و سور العلاج قسم فرب بعتر امنی مسلک با دار معلوم خلفه نام کند و نشته **علایح**
در و در اغونه کافمه اطلاق شهو و بعد از دن خفت حاصل شهو و شفافت می گفته فرع خلط هدایت از ایچ با سهل دار
میر آید که اطلاقی غبغیر کنیز و زرفصف نامه میر آید از غغای بیو و کار بسیور بیع ایک از سودا و اکر دام بقو از بیغم و کار دار
حد معلوم بیغه ملکه دایم باشد و استدار در بغير ادفات کند بکم بر اینکل ز خون است **علایح** بر ایسی دمو و فیل و دیگر
این حوارت مابد اینی نسوف سافت و هبیتی مح فیضه استغول تکه نخ خم کاهی خم خاکی خلبانی خرم خیز
کل ای خر زار و فتم سوار ایسی خمها لد برجایان کند و موارد استغول هم لایک بکنید و خارم برس بیهادیت عالیه و دیگر
سرمه با تیر نافست و اینی هلا از کتاب برو ایساعته است هندا کا خور ایک بکف ریحانی کرد ناف در بز طلاق
نمایند و بر ایغز و سودا و ای نیشیم الاین کیس ایز بر یک درم ایچایی سبلیکولن رخجل هیچ چینیه کو کنده بالاد میباشد

زیر و لیفید لار و یک مردم شتر کیکل داده بپل دراز مقوی بازار راهه از بر یک سه درم کنیه نکید و پار درم هم
کوفته بخیه سلک نکید و هشت دلم بخیه از پیلام ناچیدام با این فرد و **فضل بازدیدم** در بخششی ناف ساییداد
چهیزی از این از کتب یوحنا و هندیان غموم بنت و لکر لافع است و بغير معالجات این بخیه در آندره و علامات
چلجه است این توکت مذکوبی داشت این بود کسانی با برادران و حکمت اخخت و فرز و فاطمه و فخری با از بالا
از نعمان اسپا در سال و کاهه کاهه ویرا عده افعان بخیه و غصه و صفت قوت و حکمتی در غیر زیر ناف حسان
هر کاهه که اندکتای هابرا بجا بخلاف علاج بالید زر و عنی در موقع ناف و تیزی ناف طایا او روی اولین فرج خود
کاد اند فرنگی خیزدم در روغنی کاد و غلوط کله و با قند سیاه بخیه بخورد **دیکر** کمپو کاغد ریشه و قم برآورده بجای ای سکه
بر یان لکن و اند کی بز طاکست کرم داشته تکمیل کلد و **دیکر** بخیه بخونه ایوانی وزنی بر ابر کوش بخیه و از ملک میانه کفره قند سیاه
کنه بخیه بز خشکا و بخورد **دیکر** میشل باسی بید و در گفسم و حکمت و باها باز **دیکر** بسی خاقانی که در از خود که مروی
حکمت بخرا غفت **فضل** در لغه مدهه اک طبیعت نرم نباشد اما بازیافت در فرنی حام می از لطاعم و نکن و زر
دکاری که کله در باره ایمه بروغ فرنی تکمیل کند و اک طبیعت نرم باشد ما بیون یاران که و مکنکه از بر یکی و دلم از بسته
بر کید و هموزن ای زرده سیاه بخیه بخاود **دیکر** از دهانی که در دقدره بایز کشکش باهه و خجل و اندیز از از خشن با
بخار بخیه بخیه تکمیل کند و دفعه بول تیرست **دیکر** بخیه بخورد و کهار بپل در از بخیه کوچانی کوچه جلد یار ای کند
از چاره ایمه ناسیه باسیه بایز بخورد **دیکر** از بخورد یاران بخیه دفعه عکس بایز سه چه سونهه چارهه زیرینه چه ملکیک
تعه بیل معل مفت اهد کوئه هشت تهم جلد ای که از چاره ایمه ناسیه باسیه بایز کرم بخورد به بغير نافت **دیکر**
و لار درونی سلک سونهه ساره که سینه ها کندی سه چون بکسری بیانی با بخیه بخورد و کهار کفره کافنی
آنکه زه و سه که بیانی کله در عذراره داشت و دقت سه بخیه سخن بینه لبه بغير خود بسبز و دیکی بخورد **فضل**
و حبا و زمی غیرکثرت از نوع که متراز بساید علاج بعد نفیه این سرفه لباره و سینه بسته بکسری بیانی

زیره ناخواه الاخر خورد و کلان رخیل خلف سد است که درین جا بزمی هایات کوفه نخست آشنا از شده در تاجیکیم **خوار**
سغوف ریب و بخانی که در وجع المعاصر مذکور شده بود در وفع اینی مرضی نامیر غام دارد و اگر رفی عذکر در برابر نهنجی که تھار
طی مسیده **و فرم پی دارم** در اوضاع عطفی را که از بلم نکر باشد علامت آن را صفت باقین از هم کردند بر این شیوه
درین سخت و ترسی پاکش را بسد علاج سیر خود دی و عمل پسیدی و ایک کرم تو سیدی و اگر باز جراحت معدہ باشد **پول**
و علیه قرطبو علامت آن را صفت باقین از ایک سرد و ہرا و فنک و نخودی **علیج** میزه و حم کاینی و فرم سویزه بهم **خوار**
دیک دستین پی دفع جراحت و رکبت نیز خابه طرفی ساختن ایش که اطمینان نداشت که اطمینان نداشت که اطمینان نداشت
پا اشاره در امام فنک اند افسنه در جایی که نهاده اند و تمام ایک در خود و امام فنک شدی همی پی و دلیلیم
یا جوشی امام لیفیم پی خود مسطور بود پس بعد مکیدام امام فنک را کلاب بساند و ضد لیفید و الاخر خورد و کلانی از زیر چکیده ایم
نیم آثار هم بلا سایده و همان خارده در ایام امام سخون اینچه مقدار این را خورد و جسته بکمی بیع و بکی **سارم دیک** منظره دهد
خواه ایز فریضی از زیر چکیده ایام پی ایزیمه در و ہر دوی ایک کایم نخیمه و شدید مکیدام و ایام میخیمه در و ہر ایام **علیج**
عابد بر کاه ایش نشویمی ایک بخورد **دیک** منظره بوده ملیمه سب کی برا بر ایزیم هم دادم که فرمت در چکیده ایک چون شد
ماستیوم چشم هایند باند خارده غرغره کند **دیک** تبرید قوریت و چم منفذ پاره را که با سایده و همان خارده قدر کلاب بچش
نمی خورد **دیک** چه که اظفار جراحت کند مترم خود بمنزه شدن در افع الوجه شست و در نخم خود شسته درین همچنان کوشه
نخمه بخورد **دیک** منزه شد و کینه و زیر چنانی دارند **باب** **نیم** در اوضاع اینی سلکم بر چفت فعل **غضروال** در رفی
طعام غذی هم از زروده خوف نهست **علامت** لست که از غذ ایک پی خورد و چشم های ایک پی خورد و زرور کار کرد و **علیج**
سلکم بر خود طرف کلی بکله و سریں حکم کیسته بمنزه خورد که دود ہر دوی زرود مکیدام و فنک را که مکیدام با خورد غذا کاه
کاهه هایش نخیمه جغرات تازه و کاکوچک خورد و باشد خوردند بر ایک خونی نیز را بسند از نکیدام تا دود می خورد
دیک و هنبد کاه و ادویه ایز عجایی و فربسته کلاب جلو و چشم ایک خود قوانفره هفت بار سرد کند ملاد و ملاطفی

پی بار سو کند بعد این هفت دام نه مرتبه سر و کند باز ازان کلاب چیز ام بخورد به علتها و اعضا غذا را زایل کردند
از خوار چکو هست **فضل شیوه** در پنج و دیز هنر کنک غرف است و بقول شیخ الرشیس ذهن در درده است نفای خای رهای
هر بار خود را زنگ صدای مطلع خالی دان رطوبتی باشد مخاطب باش کسر خیز خیز غشته و پنج فرایند که درده است که
از غفا باشد و تیلای تیکی و حارت و سورشی معمول که کویا ام که غضنه است و از ارب سه داشتاید **علی** سه و کم
بیان که بروغی خلی پر بخونه بخورد و بخپی اسغول اکنست نباشد غذا در دفع که نهاد تک رویند سنداب غفعه نان تریل بخورد
در درجه هر چیز که برآید و لذت یافتن باشد **علی** بر این پایانم و خنی غرف بیدم کلدن در این سایه کلیدم
آنچه بخورد برآیند اتفاق دزیر و پنج باغ و برآن نفسی لدم که لبغی باشد نیز **دیک** خطر کشیل بهداش و ماسه از نجذب
لعاد از درده خاص غفعه که باش رونقی با دام اضافه کنم تکلیم بخورد دوازدبار است **دیک** نادیانی چهارم از نجذب
ماشه سکر خر غیبی سفوف رافتنه بخورد **دیک** نادیانی رنجل بهای سایه و زیبای برآیند بوزن هم از دره خوار کنیمه
دیک سیز زده بعید بولف از برکنیدن دام کوفته باشد سایه بخورد و اکرس بخیاند و صاح بجانی از سایه
لکه از دو قدر را چو سه ای خوبی هاتیز یافت **دیک** آنکه کلدن بکنده و بخورد این اهل بهای سایه و هیچی قدر نزدیک
وسپار جنینه برای کوفته جو کوکه در قدر ای سبب بخاند صبح در **علی** ای سخن که بخورد سه ای خورد و باغم
چنان لکه بزد و دفع کند برینه از نزدیک و پنچ بثور و غذا را غلط لازم است **فضل شیوه** در رسائی از جز حارت
باشد علامت این تیکی و خیلی دهنی ورز داری دیگر **علی** که خکانی با کله نیدام بخورد **دیک** از سو دلید
علامت این تیکی و علاج دهان و سینه در بسته دارای است **علی** سبب لطفی یعنی بال هم جای ماسه ای سایه
سر و بخورد **دیک** احبابی ام جهوزیه سیاه و بعید بپل معل زنجل دار عاقل امکن زده برای اینکه عکس بخجل بر کریست
که بر این سایه ادویه کوفته بخیر نهاده از دوچیز اینکه اید ما و فع کاخ و بخورد افواع رسیده ففعه و قوه باید داشت
که از کرانی باشد و اتفاق بیناید بسته دارد **علاوه** ففع یعنی بخیزی است که بر از طادر ای اندیزد که فروز شد

لیبار

و ای اتفاق و برای این فتح ای کاده و ناچیز بکرم کاده کم راهیان نفایت میکند کنیت غیر سهل الامونیخ خیام و زرن بیدار بقدر توانایی دست و میتواند درست و مخدوم ای چیز نموده باشد که فکر و بخود را که از ای رفت و مرز ای را باشد عوض زیختی و احاطه عایند **که چیز** نیز اینه لایه که نهاده ای که هر چیز که طلا کند **که برای ای** اسماں فخر معاشری باشد بروت آنکه بود که اینجایی دفعه تو شش هزار پیکر داشت احاطه کنند و کناره بلند نموده و میای این سیمه او را که پیغای **که برای ای** اسماں تو فریاد خواهد داشت کناره مثل منع میباشد از هسته تا وه مار اسما پیوه مای جمعیت حملکه و بخود در روز او اول فریم اسماں فخر طلا بیندو پیچ و دو ای قوار و سریعه ای غیره **که دو ای** که در زیر و سچند کرد و دفعه رها ای ترس خاصه ای که با غیره مایند با خود **که دو ای** سپاری یکنی که در سچند کرد و سچند **که برای ای** سما پیوه **که** بخت که مانند ای کوئت سنته مایند ای ای خود را میوزی با ای ای خوبی که اند پیمانه ای اسماں فخری است **که برای ای** سما پیوه **که** بخت که مانند ای کوئت سنته مایند ای ای خود را میوزی با ای ای خوبی که اند پیمانه ای دیگر و ذوق دیگر ای ای فصل **که** در کرم کنکه میبینی که از خود دی ای سیما و خام پیدا شوند مشکن خام و کوئت و خود و سیما خام و ای ای سیما از هفتم عذر اخلاق طعامها و امثله و حاع و خام برا مثلا و بی پیچه فنا پیچه از که ای ای سماں شود و آرزو دیگر و ذوق دیگر ای ای فصل **که** در کرم کنکه میبینی که کرم در ای مایند سیده میشو و علامت ای ای و خفه ای

ای ای کی کاده در دروده و فاقی است از بجهت در راز میفعی جانت که کرم در ای مایند سیده میشو و علامت ای ای و خفه ای
در دروده و میشه دسر فرشک و موزی طبع و قی و زر دیز کنی سفر فی کم که کاده و کلد و دست زنک عرض شده و سرویز
و خابه ای و قبی و نفعه سکله و سود ملک و خبر ای میلا کشند بند بای و ای ای سر سام عارفی شود و محبت و دیار بیش میان خیلی ای
و بکروه و دیگر ای طعام پیش بذاب بیک ن دیم و بجهتی و ببر و ای ای خود و بزم بودن دندانی در خواست سیلی و خلاب
لیباری و دیبار و نیفل سرویسی که اورین کافی به اکثر ای دفات و داکر کام در دروده قتوی و اعور ای بند کرم کرد پیور
بیغیره و ای مایل سفر فی کند و بجهت کند و دامن باشد و هر چهار یا هب لفوع نامند و این علامت پیور فریم میشود است
علامات خادم قسم اول بجهت کند و ببر و بی بی ای بسیار باشد که ملکه و فنبی و دم کند و حالن مایند سفهاد عارفی شود
علامات هرچه بپار ای شعو و از هبته صعود ای هبته اما کف بنایند ای کام در دروده میقیم بجهت کرم خود پیدا شوند علامت
خادم فره و نزدی طبیعت و ظهور ای در راز مکفه اند که برا ای کرم مرده در ای راضی خادم و دیلم ای **ست**

بایز زنگ نهاد نک فیله پوت همینه روز برا بر کوفته نخنچه بیدام با دفعه کار و خورد **دیگر** روز بکشنه بونت درفت اما تزلیان با یعنی
سیال اخرا اشیده بکدام درسته با و آب بخواه ساند تا چار دام مابند شتر روز بخورد **دیگر** بند خام مسنه و آهنی کشته از روز گذشته دام
تر بدل چار بخوردم که بکشند ام کنخ حاب سند بی علطف و راز خلفلار د جینه سیاه بدهانم از روز چهار سندرم حمله باربار گردائی کاره و خام نخنچه
بدارند بعده تو پله و یکینم اما رسانه چنان رفته لوفته در هفت اما راب بخواه ساند تا چار دام مابند باز در جوشی ساند زده دام
سکه از اخضه جلا کشند و دار و اینکه درست کلم در جهان بخورد و در از خرس بسوی بیخ شیخ ما گلکی از سرمه کیلام نیز اخواز و درسته درم
غلوی خوبند و لعقدر درست طبعت بخورد برایی برخای او بند روکه تو بسر و قوت باه و چشم تیرانع بست **دیگر** برایی فوج درم
که در گلکم اطفال ایج سرمه نیکره و دخوره سیاه بکه سیاه بکه مر و وز حکمت که نیست در مقدار ساند باز باز همچه فیله ساقه باز
دیگر نخ پله سوده سرمه و داکل بخورد کم بقید هنپه از اعقده غلطی و مولودات بلغم **فضل شیخ** در خلکه در سند اسیل کویند علاج
بنه که اینسته در نکل شر ربرا ای بکور و بخورد و دار براو اساعنه بست **دیگر** خودل سندرم سمه باب خورد **دیگر** کشید
بکلند نول ملیمه نسبت بر جد اکنوزه نکش که کلار ربرا بر کوفته نخنچه از نیوله بانه ماسه های کرم بخورد افعاع خله و در دسته نفع
شغد **دیگر** سند بیخ سیاه از دیگر بکدام درسته و چه دام ای بخواه ساند تا سه نخ هم بازد بخورد برایان که هم باز نکش
چار ماسه و افلکه د بخورد **دیگر** موچی سیاه شتر درم کوفته نخنچه باز دعنه بخورد در دسته تبرفع **شغد** **دیگر** که در اسلا
منق کل کی مغل ای ای بند صدر بیدریده دست غایر باز معادونت نکند در درفت در دهی لق و در دخرا ای ای این نکله
آسی لکل بلاس خم خورد ملیمه بکل ای بزد بخورد بکل بلاس المجهود خم بپوار زیند فیضه از دیگر بکدام بنه که هیت دام قنید
سازده دام هم که کوفته نخنچه بخورن بکنون اصب بند دیگر بعد طعام بخورد **دیگر** منظر بخوه کمی خام و کمی برایان که سایده
بابک کرم بخورد **دیگر** عذر اکار از د بسیار بغير رای بند محاسنی سه که بخوار بای خود کل که ساقیه بند و چهلی دریان
ساق اگر زده به بجد تاد فیکه تاب بحدی سیار و بیهای مالکت بز بیانی بخورد با هسته کند و قوت فرز و براکند بخورد
هستادی اتفاقه میتوغ فرمالحال غفیف **دیگر** بخونه باش مقدار بکدام در بک خود لکل ای بند اخضه بیامنند و ساقیه

بلغم از عافیت بالای

چون آرجله بالا آید و از در بین دل **فصل ششم** در قلعه و آن دوازده است یا فیض خوفست چون سخت شود **علج** زد پسر
ده درم با کورهایی بونکه برد و یا پسورد باینی نیز بزود **دیگر** رز عده نچالهای یعنی در برخای سایه و فدر ارضیه و اخکاره
کرم غصه بر سکم طلا کند و بالایی زنی بکشد اخچ بند و حام سب عاند صبح از باود احتاط کنم کنبا بد **دیگر** اگر در دلشدت داشته
ما بند چند مکله هایی بار و دزده قدر ریبار و بست عالدو در ساعت در در سکی **غورن** حامله قلعه کفرمه بجهایی علچ:
شده **پنجم** هم درم بخیل هم درم عکسیه مکله کو غصه نهیه مایب کرم بخورد **دیگر** تراهار انگشت باز هم از سنکه برهه بآبراف بند
دیگر اجوایی دسته روز ترکه خنکه بند باز و ریز تیزه است روز ترکه خنکه بند چمنی در مراتبند و نگاه بردار و وقت چابه
از ده دانه نایتی دانه بخورد **دیگر** سرکنی موش بآبرو عنی کاو ساید شاف سازد در حال کنبا بد **دیگر** جای به لامهون یعنی **عده**
دیگر بادیانی مکله در بخیل غفناهه بخورد که در دیگر باید بینی پا و چو شاند تا به نهیه آید هم تو اقرهای ستره دران
مالیده و هرف که درسته نیم ماسه و عربه ادام اهافم غم غم کرم بخورد **دیگر** بخورد لافت خود ری بسیار خافت **دیگر** که کافی
بسیار بند و بروانه دانود مایکله پوت پنج اک قدر ریا سه صلایه یکه بخورد بر سکم طلا کند و متوحه همراه نهیه سعی در دلیلیه
کلم شیاف سازد در متفق کوارد دو او بر ایس باغمه است **دیگر** اجوایی بخورد نکه باز بکش نهیه سوت بد ناید پلیه
از بر کنکه بخورد همچو دو درم هم بخورد نهیه بخورد مایب جب که بخورد کرم بخورد اگر برعن کافه بخورد عدل **دیگر**
کرد **دیگر** جب پنکرد که در خلکه نکو شد چند برا و مت عاید بر پنداز رسایی قالیق دهی که دن و ای بخورد دل اشان
طعام و ایست **فصل هفتم** در کله سنکم و رانی است از بام و باود و خنده سرمه ایکه از بام و ایکه از بام که ای از موضع
دیگر اتفاق آنکه دار از بام غم بع مسل سنکه دیگه سخت عاند **علج** انگذز برای کلم بخیل خلفلیه نیز کشنه اجود بر زنان
نشیک باری یز جات نکه سنکه بایم یعنی کهولان نکه سخنل جوکهار رسار جریبد پول ایست که پر سپر مول بخورد
زیره پلیم بر ایکه کوفته بار کی از کلیه بالجام هم درم بخورد ایسته تیمیه یا یخود داده هم درم غلوه ایسته قوت
چیز یک غلوه مایب کرم بخورد و جله علتی باودی و بدنیه و سرفم در در سکم هم تکلو و فتحه و بوسیر نفع پرسنکه **نکره**

از جهه بجزن هم و ام در حجار و ام اب بخیانه و فست مع اب حاف بخیانه و دو ماره رنجیل معه خم ساخته بخورد نکه مهانه باز پر فاعله
و یکه زن از بعده لادوت لوه خوبی بپرسد و مسازده ساقی بخود که در اجایس طبت نموده بیرون افت **باب دار**
جلد پسر مسنند حاچی فعل فعل ادل در استفاده و این مفریت بخوبی که تمامی آن اسیده بخوب خاصه رو دار احاف
و نکم رفته است بعده ای طبع دهد و کنود هر و هبود هر کویند و او روک تیرنا مند و در یونانی طیا و فر و یونانند علاج هست
و غلوه هنگام تو بصفید بار یکه دهاب ر قوم غیر معنی خود رم بلادسته غلوه کهند بخود و زنبار یکی بخورد تا هر کس روز رسال شفیده
سته و دام اندوزه بخی سخی دام بیش دراز و درم رنجیل هزاره درم احوالی بازده درم باید روز هزده درم چیز است
و دیگر فضه است و حجار درم هم لا کوفه بخوبی هر روز چار درم باید کم بخورد و وزنی الاما معنی بخی نکم و خلاطه رو دهد
ما غفت **دیگر** بخی بخیز تو بخیز رمه سیاه سیاه دام پلیل مولی غریب و برو ماسونف بزیره سفید سند بخی فاعله
برکه بولهار سار بخی
همه بار یک هنگامها بور دو خی بخی
تمهی و سیلان هنگام باید ما غفت و دنیار از دیگر دام ناخود دام کار اجرات باید
برف کائیس و الابرف باید باید باید ما غفت خاصه از اکائیس که ما بند دار باستفاده زیر نکه ما بند سکنی هنگام
با عرق باید باید و از حارت با بند سکنی هنگام بزور باید ببرف کائیس باید داد و از آن هم مرفح که بمند نکه دار
باید دیگر دز و دیگر از غلبه بخی بخی بخی بخی ددر مراج علامات حارت یافته شد وین جب بخورد هر شفه طرد می شد
زی بجه بدار بر کوفه بخی
شخیور استفاده نموده است که بخی
در مافت دو اتفاقه از سرتا مالا می بخی
بخورد استفاده کامل عالی است بدینه بخی
بخورد استفاده کامل عالی است بدینه بخی بخی

اعفی دیگر

رعنی و مکر برای جمیع اور ام بواسته ناگفته است اگر قدر کمیست از بقیه مقدار تمازه ساییده بخورد **فضل** همچو
رزو خوب است خوش است اگر مرضی شود و بدن ایم روزگرد **علیح** ایم در اول آب انداری و سکنی و ایک تر بروز
طیعه صحیح بر روز غذادی بخشم باشید که از نازه با دفع و **دیگر** مادر کرمه خود را درین طور باشد که عسل ساییده ملیسا امضوه
خوار بخورد پر و قدر را بسیار ساییده سعوط کنند **دیگر** سخا رخوده درسیو اندزاده و ایک در رخته بخوز اند دلخواه بدار و کر
روز ایام صاف از بالا بخورد **دیگر** تقویت برایان پوت دور کله و سخن نعمت باشید قدر سکه تجهیزه ایشانه فربود **دیگر**
خلای از کشیده تمازو و مار کشیده که بایس یا باز بایان بخورد ناخنی است **دیگر** خم کامانی خیام تاکید ام کوفته و سیره کشیده
دیگر کیم ام ناد و ایام در ایان حملکده بخورد و پت تیر و فرع نموده **دیگر** ریه کا فزانی بکشید و پنجه کی ایام ایک بکشید
لکه بار و صاف که برآورده باشد بخورد **دیگر** دوا اندند بکید و نخم نورت لئے تقدیر کو مانع بندان و دو ایام باشید
دو قله ایان سعوط کنند بعد از دو سکه کلار زینه و ایک بسیار از پیش و دیگر ایان سخو خانچه طشت طشت طشت طشت طشت
در درسته بیست نعام و تائیخ که بایی کلو و نفیقه و افر روز بسته تحری سپاه شو ما الففایی سه بایس بسته بایی
حالت بایان اما خوف نکنند که حالت که بیست مانده ایی هم اعراضی دو رکوند و بیشترها **دیگر** ایشان کار و بالکنید و کلار
از بیان خلاصه بیشتر بسیار باید اینهم است و فک ایمه و پاره بسته هاست و غصه بکار دی جمی اند و از این ایمه
و بیهی علی خم بندان و بار دهد **دیگر** قدر ایمه نزهه مایسده و دیگر کن در استه بار کلار کنند **دیگر** بار کلار بخورد فنازه میکنند و بندان
دیگر سون بایکی سلا جیس نفوذه کشته ریم و کنی کشته از بکاره لصفت دم هسته تو پیش بندانی بلطفیانی که بکار کلار کنند و دلخواه
شیده اغفار که غلبه ایان است بخیه تقدیر کیم علی بسته لفغا بدار و بخورد بیست زیج هر روز بخورد چشم دار و بیهی نموده ای
اچم مرغ عوچان پر باشد مارکنیه و بیست عاضنه و کبوتر که تقدیر است و ای دو ایلام از رسایی نویشی اند نمخفیه هر ایونک
و صاع لایم میزدیست بیاید و ایست در هر تر کیم که روز نفده دست نزدیکی ایان ایی کشته اند از این و دز علیه
فرهنگ میکنست پر پنجه از شباب محظی احلاط و مولده منع او غالباً مند و لازم است **فضل** سیمود مدد و دلخواه

و پنجه علامت در دجله در دزیره ملکی بر است و علامت پسر در دزیره ملکی بحسب علیج ساجنگشک پیچ و زدن بر این کتفه
پنج و هر دو هم پنج و هر دو هم باشی فروبر دلم کمتر نیز لذیل شو فضل حمام در دزیره ملکی این اسما کسر کم در پنجه هر چه کوینه
علامت ای کارانی و سخنی سوزنی و طرف خود کاملی کواد کاه است شو و فتنی المقص علیج کاراز با دلایل و مانع غو و نکار ای خوار
سلیمانی خلفا کرد و از خلفا ز جمل خیل ملکش کش کرد که از جو بنا کار فته باشد و باشیم غو و نکار ای خوار
آنچه سخنگوزد ای از خونی یا از صفا باشد و مقدب ای سیم و ای رک میانی صندوق بزهو وست است عیکر خود ای سائمه بعد قدم
پس پیه باشیل کاف و ای سخنگوزد عیکر خصلت یقید سعد و دلایل سکر ندر برعیه برخوبی درم طلاق کنند بایلی یا زدهم و دار ای زدهم
بلانه ملته بجهت فضل اصل در حده است شنک کم در دزیره ای بو تیکاه ماست در قلبه
دود و سکم و لفظی دل و سوز ای که ظهور ریکی سخی یا زیره یا سبز علامت شنک شاه اتفاقی و ایز ای خارشی ترقیت و بعوضی
و ظهور ریکی یقید و خاکستر و دل علیج در اینکه دهانه ترب سیده تمام باشی و خیل بسیاره بیرون و بطری مکوت
و فکه هاره و کیا شم بر دزیره ملکی ای هم لافکله در رفتہ عک برآورده تیره ای قدر علاج ای عیکر شیره بکش کیام خود
دیکه خود ای دام و بنینه بخورد و باکل او کوشه هفت شاهی خیمه بسخوف ساره باشیم عیکر جو المیهد او و ماسه ای شرمه
و فرم و خیار یعنی غابت نیزد بیو و تجایلی خیمه ترب که کوشه سپیده کفرته باشند عیکر عقر خیمه کمید و باز کیه ای شرمه
و لیکر شنکه خوزد عیکر خوبی فت اکبره و باز کوشنخ چنان بخورد خاکستر بسیده نکه بردار و خضر عیکر کشند برز
باشید و بکنیت بخانه بخورد اکبره بشنکه باشیم عیکر پنج درفت بست بکنیت بخانه بخ ای که بخورد عیکر خود
بر ایزید و باشی خاکستر و از خاکستر او دزیره ملکی و دفع شنک کم رست عیکر ترب بکرد و سرمه بسیده ای میانی خان
که عقر بر آورده است در تخم سانع و افکاره و بازانی منق و سرمه بکرد و خیر آرد بکرد و بر افکار بکنید و تماشی شکوه و آزاد
سو فته کرد باز ترب برا آورده بعوم خیمه بخورد بخیه شرمه روز دفع شنک کم و مانه است و خضر بزرگ درین پیشنهاد
بنهدید و شنکه رکن فضل عیم در ای اساس کم و مانه علامت ای اساس که بینهایی مختلفه به نوبت محیی نباشد و الهی

و در دروغ فی قلچ حابن که مسوم و نفیف در و آنکه بر روا فتنه یا بر سایر صحیح که گفته شد و اینکه در و کسر و خوبی دیگر از این عربی
و بر از است علامت آن امسال نه در و تخت در زبانه و اصحاب اس بیان و سب و سب و خوبی و سایر زبانه و ظهو و موضع آنی
یا هفت و آنکه در و موضع خوبی اخبار خالق تیر کرد **علی** فضد بایسین کند و کتابه و جمله و دلکه خود و تخم خیر یه و کل خود و خم
کتابی همها رسکه و در پی ما لیان موضع خوبی در و ضایا کند اما سفر و لشید **دیک** تعمیم خاریز خوش نهاد که اینکه از از کیم داشت
چار و دم بایس بر شسته افزایی که از زیر و زمینه ای بکاره بخورد آنها که و مثمنه و دو لشید **فضل سیم** در عی القلیة
لئے اهم علامت ای در و کیم بعیقیل و برقانی در و از موضع خوبی دیکه و بایسین که اینکه خود و کار خوبی که هنر خود و کیم
نه **علی** بجز فیضه های سالم از درست محاسن در و کم درست و همان طرف در و میم علی های ایس بایز زدن و دم
بر و دلکه ای کشید و زیر و زر از از رایمیشید و زیر و زر و جده های فخر از طایل مکید و براز معالج هم درم با پوکی کشید
بر ای علاج در فرمیت رسیده عیمی او ایل و ای موضع بعد را بافت حفیت و ریه عجب الفخر خرمودیم با سعال خوبی دزد
یافت فیضه ای و بکار دفعه ساید هنجه ها و من کفت و مهر و بکار تیره دشت که از دست بفت سار فخر بسیار فکر کرد
پی ای ایم ساخت بعد از خوارست که راید همچنین بیکه فیضه بکفت سفر و ساکنی همیز از مدا و مفت دو و غذ و دم
مرغی صعب هم بخات یافت و از معادون قوت و ای ایست سایل سکر که ای و دسر خیر یه و در فنا مثل خوان ای ایمه
هدافی خالی و دفعه هم طریقی ساخته و بزیره ایی است جبل فخر که ای ای کاخ فیم و کاخه نیز که نیز و پارس سکه ای و بتندیش کن
عی متفهم میشده از ای ای کفت و ساید هم و از بیوت باز که یکم و دلکه هموزن ای و در قدر رایب بجز و تقویم خرموده ایید
پر و زیارت ساخته بر ای قلچ هم نافعت ای ای علاج و شسته باشد **دیک** نکنید سجوسی در دیک که تم توکه و مخو دران و بایا
میشند و مایدیا و ای ای ای کرم مثل رو غرفه نافعت **فضل هایم** در حسب ای
از و کیم بیدام و دیک تیج ای ساید هم خورد و او و بر ای
پست پیچ پیچ و بکفت و دم دری و دم دام ای بیکو ساید ناجا در ای جاندیز کیم خورد **دیک** تعمیم خاریز خوش دام در بایا کار

اب سایده خانم رویند فلان بیو تو ام تو و پندر لازم تو کل درم نخیه بخورد و از کل ملائی و خوش طهم سایده سید کند **دیک** روزی
ده درم سیر کاو و هار و ام کیچا بخورد کله بخورد و حمل کنک بر **دیک** بر اکیس که عادت دنیوی داشته باشد است رفری یعنی کلام
کیا بخیه بخوف کله درین اوچه خیزات تو سی ام خیه بخورد هر کاه اتفاقا کله ملکه خبر بخیه جرات کند **دیک** بر اکیس
جوکهار اصلی و دامنه تادویم ماسه با سرست بسیت بسیت بخورد **فضل منج** در وقت بول بخیه بوز اک **علایح** در غاز اصلی اس
ح و دام و بکل بیش در کیا و اک بخورا خدو بارچ بر در این استه و رسنیم کلدارد بیگاه دست نزدیه از بارچ آفجا
کله بخورد فور و ز اول لقع بسیده تاره روز بکند **دیک** بر ای بز اک سیده زنی کندم یعنی باونا کیمه هم دام نهاد
چار دام هم نهاده راک تر کند بیدی پس هر کاه انتیه کوه های اک بخورد و اک اک ناند ایه بید و اخنند درست و سود
تمام رفر بخورد باز سب اسیده از ارا و بک نازه کرفته هانفس بخورد به بز بز و داشت **دیک** رویند از خوار باشد بزه
الا چیه از خیه ماسه با سه بیل خیه باسته روز فرو بر و بخورد دست فلان خواهد که بعد از این کمینه ایم تادو دام
خیار بز درین یعنی ایسکی کله سیره ای بخورد و کار خیار زیر میز ناید رسیر خام در مده که کیچیه ایسکی باشد بر بارچ **دیک**
بر ای بز اک مرغی بزی دوست روز بخیه سردو ایی همیزه زنکی هر سه بر ای کوفه نخیه ماسه صاحب باسته کاف نازه
و بعده که این سلام عراه یکی که از سیر کاو ساخته باشند بخورد دامسته روز **دیک** در ملن طلا بر ای که کوارز و دود و ایکی
بوز اک داشته باشد بر ساند لقع کند **حیله دیک** سخنی دانه لاک پاکی هم پسر خلفل در از غفاران عکس نکشم خانیم
سلام بخت هم بر ای کوفه خیه از دود و دام ناسته درم عن المفعع منج کله بخورد **دیک** سلام بخت هم اندک داده دام
تاخار دام ایسکی بخورد بوز اک ای از نکعا بر ای سخنی میه کنف رف کرد و طلاقی ای ای ای ای سلام بخت داشت که در ای سخنی
ور تراکیت بسیده بکد **دیک** و کهار اول سکر بخورد بارچ بر بیدریم ناچار ایسکی بخورد **دیک** سرمه کله از کیک یا
تماکی یعنی ای بخورد **فضل منج** در کترست بول یا ای سکی پی سپ که زیاد از مایه ایک بخورد هر بار بول کند بز بکد و کاه
مایند که ملکی و خود را بیم بخورد بخیه بیل که بکه ایک بخورد و زیادی دیا ببلیم که بند بخیه حلاج و اطباء و شد کسب
لذت خود کی نیزیم

لدن مو رو مکسیزی یو مو کو نید و تخفیف کوفت نیافرمه لا دوا علاج لقمه نزد علاج فرنی دیا بطب لاغفت صفت ان
بناییزد رسوس از هر یک یکن و اتم خانی کی خیزک کلار میز از هر یک یکن خدمت کام چهارم فرم از هر یک یکن هیخ دام خدا سعید گشاد
سماق صعن عرقی از هر یک یکن و دم کافور خار و همانچ کوفت نیافرمه مای خرم دام امارت رسی با اب باب راه از بسند و خود خود نیز
دیک تغوف دیا بطبیس تیرا غافت صعن عرق کلار نیافرمه کلذ رسماق از هر یک یکن خیل اسنه لیزنا کام چهارم خرم از هر یک یکن هیخ دام
رسنه نیم با که کوفه نیچه خیدام با اب باب راه انم خوزن دیک فصل کلذ را فایم کل از میز رسنه جو با اب کام چهارم خرم ای

دیک اب جو وقت سرد شربن خشکانی وقت شام **فصل عرق** در سدل البوال عینی هر آندی بولی پاردادت و در
تیکی با فراط ناسد علاج میده نشکنباره نیتو که بات عیاریانی کوفه نیچه با اب فرم و در دیک کنجد سیاه ده دام
خوزن دم کی کلکفست وقت خواب خوزن دیک لام کلر ملته دار طفل را که ایان پد کوکه فرم سیاه با نیمه دار گلبرام
در اب جو سایده خیدام رو غرم سپد انج و خلکد و همیز کرم خوزن نیز داعف نوز را که از با د و بلغم مایند **فصل مشعل** فرم
در حاره خواب لک از هر دوت بانشد رسن خن کنای همیز کامیه از هر یک یکن و در نیچه خلم میغیرم افایم کندر از هر یک یکن دام
پشکه اسک درم هم بر کوفه نیچه بیل مجهز سازد شمه درم خوزن اکه در ارت باند همیده زد بیده آنچه گفت بلوه خدار
کلخ ای ای ای ای ای کوفه نیچه مرغ کل ای بیفعه سیره نبات مجهز سازد شمه درم های فرم و در دیک فرم خرم ترمه دیک
پو نیمه هر یک یکن دم کلدر ای ای هم تغوف ساقه وقت خواب خوزن خوزن کشته روزه است تقدا تخم نیز بست **فصل**
در بول الدم نیچه خذم را کوون از راه بول **علاج** ای شاخ کوزن نو فرم و دیک ای که بسته درم نعمه با کیسه نیز در
با اب بکل بار سرمه ای ای سازند و خارم مای سرد خوزن دیک کام کائینه کام چهارم ای خرم و متر خرم
متو خرم خرم ترمه
با اب لرم خوزن دیک شاخ کوزن بوزن خرم ای ای کل کام که بکم مور دوزن جو ای کوفه نیچه خرم نای خوزن دیک
مازو کلذ روبت ای ای کلذ خرم هم سا و بوزن نای نیم ای ای

بِالْحَمْدِ لِلّٰهِ

با پیش چکنده چند آنکه سیاه گلخانه بوده و روز فریضی طلاق کند و **دیگر** دم سفید یکینم درم در تغذیه دم روغنی و شکر که حمله نهاده و از
برخان کلمه در استنک لب زیر یک طلاق درم سایده در ورای خانه قلمه عالیه نامه همچو طلاق کند **دیگر** حاکم باریکه کلمه با نیمه میل خوار
کرد و بر راقی پیش از اینکه در بیان زاده ای خوبست **دیگر** روت پهلوی رنگی با این سکه بر سر ریشه فضی طلاق کند از جه
در روشنی درم باشد فضی نیز **فضل چاره** در سیلان نیز بینه هر دو آندرنی میشی پی از اراده در هندرانی موکونید عالم شد
از است که پس از زیارت بالای عید او یا در حالت ملزمن جراحت و این ا نوع است **علیج** این جزو بالسبابه ای اعده همیشے در روزه و در شب
و آنده و بوده در خدمت عالیه تنگالدی خانه کل و دلکی ستاد و شکنجه ره خود میخواهد که کوچه خم او نمکی خم لکنی خم لکنی و جرسک کل
کنیه انواع خوبست نیز سپیل چهار از **دیگر** دم کوچه همیشة با سپد علاوه ایند و در روز خیزد رم خور و ا نوع همیشی نیز و قوت
با اه و مسک از کرد و **دیگر** روز خوبه اتمه با ایکی برای بخش خونه جامه هم پکند و با عمل منزوح ساخته لغدر کن و صوابی صیبد
نهی و سالم کم خوبی دو کره در روز خوبه بکنید و تنه خود را تیر و فید است **دیگر** شده خلاصه درم سایده بر جزرات که از اندانه
باهاش خورد و بوازان جفوات بانی را با اندانه سماول کنند که با یکی سفته غذا این **دیگر** برای بوزار و سیلان نیزه دستگاه
الا از خدا سخن نیز نیزند سمندر سوکمه سلیمانی کوکم و نیز لکنی نیز سپیل بالکه ای ایمه برای بوفته خوبه بر اینه نبات است
نمیتوانیم بخ و غنیمه سام پاسیرکا و آب اندانه که از ای که کویند خود بر **دیگر** روز خوبه بکیده کیده دم معده در ای ای ایه که کیک کاره
لیکدم سپد را خلاکه خورد و از ای ایه ته نیازند فرنک جا را کورد ای بخوسا شدن کی بازد ها فکره بخور و غذا را خ
ساقیه در و خرکا او از جماع پر نهاده **فضل چاره** در قوت باه باید و از است که عرضی از قوت باه اعتماده
باید ره یا بر عذر ای ای زیر ای که دو اتفاقی عربی بخواه و از و تغیر در بدن خاصیت کو و اغذیه ای امثله خوده و برای دهانه ایز
و پا از و قلیه زرکی و نانی سیده و سیر و عزر کا و دو کورت حلواه و کبوده که و لبه بیفه نزه نمیشیت هم تقدیم
با اه و منقطع است بحسب ای ای جه غذا و جه روا ای علی **دیگر** خود و رایخ میل به بودت در کشنه باشد مناسب است
هم چنین عکان و نفمام جماع از است که غذا نهیم شو و بیدنی میشی مبنی و در خلو معده مفرغ تر است و جماع بجا برو

کریه المظف و خاریق و صیغه و در عقب غفت و سال و نقد هایت افسوس و مفعو و در سنت سرما و سنت کرما تیر و بوزار
فراغت خان بلا فاصله چار رام قند سیاه بخورد صفت و سپس غیر آید **دیگر** بعد از این متعل جوده عو معنی کار زیر کردند از
تحم باز خانی مکید ام با این کوفته بخورد چهار سخن جسبند دیگر بخورد صفت شار و **دیگر** بیهه که صفت باه بسیار باشد که
مکید همچنان خواهد کرد **دیگر** از این بلا فاصله پنج بیست و علی بخورد علک بسیار بند لفاقت کند فوت رفته باز آید **دیگر**
هر چند در زنگ و داد و داد محظی بسته متوجهه و این بخورد مرود را با گشتهای بخورد و سپر و دیدار پسر **دیگر** تمیمه و از داد
تارت و در بخورد اعاظ اور دوایی مکلا با صحت است **دیگر** تمیمه و بخورد کوفته مکید ام با این بخورد درست اول نفع از آن نیز
دوای **معنی** برای کی نیزه و نفوذ نعابت از دلکند که اولا ساره چهل شفیه از بسیهه **سعید** در برو وقت
حافت بقدر برع بخورد و از این غفتنه داد و مدت ناید از تو میشوند از بسیهه **سعید** ناشد سیاه ببی طرف که
کواده باشند و نکو و صلار کنده چون علیه شود دیگر سرمه از این از دیگر میگیرند **دیگر** اند رسیده خشک ساده
پنداشته از پسره امله نازه و هر چند برای این بات هفتیه کنیوکه با پسره کاخ و نازه بخورد نفوذه **دیگر** در این
سپسند داد **دیگر** حلوایی ترکیبی خود را بسیار تقویت باه است ترکیبی اسفید بینه و این روزه تمیز سچاه عدو و سرکاره
لست و این بالغی متعارف سپرند از خار رام ناید ام بخورد **دیگر** از دیگر فازدم سایی مغطفه و تقویت میگیرند
سفاقه قوکنند که نیفام هایان گرفته باشند کشی خواه و خشکه با اینی کوکید و خشکه هر چند که از اب کوکید و نازه هفت
تیفه و اه باشند بعده ای از اب بخورد سیاه که بخوش داده کر فتنه باشند هفت تیفه دیگر داده بهم اخراج ای استاد
کبوشند و با قوکنند که نیفانه که با اب چیزی ملتفع باشند اسپند و سپس با قدر بخورد شنید و سرمه ساخت همی از جماع
هفت بخورد بخورد نیمه که بید را بخ فرقه و دوسته که بخورد فریج از هم داده بیهه سکنید و خانم از ای بخورد **دیگر**
تمیزه سبیت دام موچیا سیاه هشت دام بر کیهی علیه در دام اماده شد که بخورد ناتمام در خورد در سایه خشک که همی
ادویه بایمیزد ارجمنی خراشید و دام عاقر و ادنی از هر کیهی نه در تمیز که در تمیز غرب کوکید و موچی از هر کیهی دام
نمیگیرند

تم خسی که مغید بیست و ام هملا کو فنه نهی بردن غنی کا و حركه برای هم بیان هنری که داشت به و می بیست و ام سیکا و گوره
دیک و ارجیه آند مصیک و تقلیل سیکه نهاد از هر کیک یک تویه فنه العبد خونخیان از هر کیک یک نهاد ایک رغفران از هر کیک نهی
درق طلاست عدو درق نقویه عدو مکانیکیه با استدراسته جاریا رسه جسبه بخورد **دیک** قیک خا و خشکه بوده
بمعه کیدرم سریفه شکافته و مغید ویر غنیه در دیز بزینه و نیزیست بخورد مکیفه در اوست نایاب و با عسل پیزد **دیک**
فلفلک دخشم ترب و از فیز نخل برای همچه نهیه در هر فنه نیزیست خرسن اند راهته بیفت عدو بخورد **دیک** و بایت تغیره
سیار بیکف هج درم کوک دود ریزه مکاره هج درم متقد و خارده باعی ساند با کیچی بعده با زیابی کیچی کیدرم قرقانه
بلعه لکه باز رده بفیر فرع مثل که ولی صیب دبر روز بیکه بیان بخورد مانه کاد و دا بخورد از مجامعت در تریکه هنر
کند و بالا زان بتوان بخورد و بعد تغیول بود برای بیست یا هر کیک بخورد لذت جماع بدلا کند و سیست تغییل باند **دیک** آیی اشنه
و سلا جبیت و ماقشیک مانکاره هر کیک درم کلیچی چهار درم کمی ایکه بار بکی باید بیعنی تغیره سب بند و بیک بخورد
دو هفته از مجامعت و تریکه پر نیزه باید **دیک** و ارجیه ست که مانه چهار تیم باسیه در سرکا و جا قدر نیافت وقت خواب بخورد
بد اوست این دوا او ریشنا و قوت باه طلاق قام و بد **فعل سیم** در اسکار بکند و بعده ایان غر جا بخورد
از هر کیک غاییه هم کو فنه و بار بکیه و بکند و بخورد **دیک** اسکار بیفت سرد مراج بخورد برا رغفران استند کند ماقیفه
هر کیک برای کو فنه نهیه در رح ضمیح شکد خله نهیه بزین استک درم غلو ابند و دفت حاجت العبد طعام کپاسکه علوله
کند بکیکا من چیاع نغوان شهد **دیک** معجزه بلواری ای زیدی باه و زفع سوت اترال مغیدیست و داریزها کفته از ده
درم همینه همی مغید از هر کیک شه در اینه لبلاب نهیه کاخن از هر کیک بیدرم منفا ام اذی سعد کوک زیانه ملیمه دل همیز
بعظی از هر کیک بخورد کو فنه نهیه بخدا ای عمل کاف کو فنه برسند سپس از جماع هج درم تایب بکیم بخورد **دیک** چیک
باه اقوایر مفهوبت بر جایون من مغون بخدا ای عمل در وقت هیای صیکه با استند سقا فارم و مخیه بان مغیدیکیه فرام ایجا
مسا و ایکو فنه و نچیه درفت هاجن ست که جب برای جلکرد ه بخورد نهیه عالم اکورد **دیک** بمحبہ بزکند بیش امر راهه فایده

خشد و فرا پذیریک تیر در در در کیات نو شنیده می شود **دیگر** تل فرنگی سیسته قفیت بید که بلای بزرگتر نمایند تا سر جوب
کو چو جواز که در آن روز غنی کنجد بگزیده باشد از درون آن یعنی دام و سبز بخ گزیده داده دام خراطی ناره داده
از ناره بین مرسد خشک شده دام جلد بلای بکوه دشیه مثل جوده عوشه بکاه شد تا برگان برادر و زن جوان را بخورد
برابر تجده طلاکند **دیگر** باز رکشی باید ای ای که بکرد مکیجه بزرگ که نزدیکی همراه باشد هر چند طلاکند
آنکه خشک شده بپی ای ای کیت معقول بخاک می شود اما با یک که هر روز ای ای عمل کنند **دیگر** قفیل بخخت کنند و نتوظ اوره
با زنگی خود را غرض پسندت دام اوی باز طلاکند بگزیده ای ای خود باز در پی در در غرض خود را با ای ای نمایند
تا و فنکه بعای کم شو فنیه بسیار درباره غریزه ای ای همان گزیده بکنند و بعد از خطا ای و میکنند هر چند در بروم
خون و افلکند و نکارند وقت صافت بر قفیله قفیله و سیان ران و کرکه ای ای و گرفت پا پا و پس بازند **دیگر** بهم
با ایکه ای ای کنفت بالسیار طلاکند و پایی ای ای زنی بکنند ای
بایند و طلاکند **دیگر** مارزو بایس استیده بر قفیله ای
است بخ گزیده قبیح و بسیار بسیار سانده بگوک طلاکند ای
طلاکند **دیگر** معدن صلی روز خراطی نیم دام زن چینه و مسح هر چند همه ای
تمیل بخ چون حشف نوشته باشی ای
ترکمه غربی نوشته پا زاغلی ندوه چار چندان رو غریزه نیم خوش بسته نامه ای
ناهنج پا زر می ای
باب سینه و هم در اراضی رحم مستحبه باز پذیره فعل فعل اول
در اد و یک که فرج لانک و فوکس بکند بکرد و بکار چه بکوت ای
دیگر کل هایی هلا ای
نه خبر بسته نموده بود غریزه بخ چند و در فرج طلاکند و بیش مر در و دلزت بسیار دهد **دیگر** میکنند که خور غرقان

سلام

سلام صدیل اگر کوئت همراه باشد هنچیه سران کی ملک بر دود و دران در درز پر خوف سانند نکن **فضل و عیم** در آن مس در عجم پیشتر
کم باشد علامت ان سب تیز و صایه هم زیان و در درسو میانی عانه و ناف فیکه بدل کرد و مقدم باشد و در قطبان
استخوان بالاسین است و در دکر اکار موخر باشد و کاوه و مر آن را با خانه بخورد راز لعنه هم باقدرت نیاید و عسر برز و توپی
و دم زدن و کاه و نجف از کاده سخت پدرانه علامت ان صدای موضع عانه و فظهاب و دست ساقی کی و سلیمانی
و در در کرو حالتی بسیار بستفا رکعه **علیح** اگر در کرم باشد نهد باشدینی با اکلی یا فیکا عده همچنان رفعه باشدند خونی
و فکر و ایاب که اینکه اینکه اینکه در میانند نهاد نامس و در در و لشید و مس و رمل مطیع اینکه میان ناس است **دیک** و راب که
اکھیل اللہ حتم شیت پنچ **علیح** رفیع معوذ بالله مجموع جو سانیده باشدند نیشید **دیک** علیه و عاب حکم نهاد په بدمون مغینی پنچ **علیح**
ساق کا و فرزن بر ابر و در دعنی سرین یا یا خا و منزه که مصالح نایند **فضل و عیم** در خروج اکرم حمیت رسانی زندان علامت
ان در دمیع روح و پیرو اندی خفر و زیر از فرج **علیح** خلیع و مکنوز از پر کیچی دم ملک دوت اماز بر کی می خودم روحه خلیع
شام سازند و برسیم پاره بردارند **فضل حرام** در خروج الهم و رکبت نیان منو الرحم کو نیز علامت ان در دو قلم و عان
و ممقو و قطنی داشت و صدوات حوف پنچ بایقانی هنر کرد در مسلمان و بایدزدی پسی بی خسیزی او قاتمه
علیح زبانی آنچه برای الله باشی اتفاق بینایا و اتفاق فام سا و اکوفیه پنچ هم بر از زان که فرج بد و عذر خلیل باشد
چرکیه بایک کرم شسته باشدند بالا رسمیم باشدنده باز کیا برند نکیا ه در او مت نکن **فضل عیم** در سبلان و طوبت
از فرج علامت تلور است **علیح** کیمی پنچ کمید و زیره الله باشی و آنکه دشید و نکار نجیه بطریق خالعه بخورد اکار دهانه نهاد
با عوئی آنچه که بخورد **دیک** مویت در فت انبه و اماره هم ایک که هر دیام می خویه سیروانی بخورد بخورد دو دام خسرو و
لکید و خوک خویه هم زیان خرمیده و متوکم خرم زیانی سبداری زیانی هر چهار چهار مسیلی رطوبت فرج نهاد
دیک مائی کم از طرف مخاب ساید خچام از این خود روح از زیر کیک نکیدن مادر کیک ایسا چیزی می بخیاند و ایسی
که ادویم ای اول یا بیی هر ساید دیک می خویست علیظ اداد الایچی خوف بایمیز و باز سیکا و اند افشه خیلی

تاغیق از ده بات نمیشه و بسیار از دو درم تا شتر درم بخود ندقوت و مانع آفرود و بجهت افزایش میشه و با به برداش نمیشه
دیگر بسیار بار بخوبی که امزار بینه رکنی کنیه کویند تعریض شنیده املک هذن جا به کوفته نمیشه معمر حاره از زن ادویه نمیشه و در ده باره
غسل ششم در درب از رحم نمیشه خارشی زبران علامت این بخور رحم با خارشی از درون فرج باشد و با خان ایشان عسوی
و اکابر ده بیرونی بخواهد فرج دیده **معنی علیح** اذ لگد زدن پنهان خستگی برای باری عین طلاق اند خارشی و آماسی در درون
دیگر که بعده نمیشه بست امار و عده سر بر سر اس بزند و بپیش پاره بردازد **دیگر** سلاحت لدانی که طلاق کند **دیگر** باره
از پوری خارج شد و باید این که علو اس افته بردارند و دایی تیرا افت **دیگر** املک خندک را بخواسته خاکسته ای باز و عنیت
حلکه ده عالد **معنی غم** در لقمه الرحم نمیشه باز زبران علامت این آماسی و نفخ در عانه و دامنه منفصل راست لطف اغل
و صلامت ای و در دیگر کی تا هر ان واژ بالا تابع معده و چون بدت بیرون از زیر یاف او از طبله جهود آتفقا در ده زنی
بوغه دیگر و لغصه و فربان در زبران **علیح** با طایا پوشیده و بکسر سرای بعتر برای و فتنه پنهان شاهی سار زد و بردارد **دیگر**
ده باره از درم باضع پوشیده بخورد **دیگر** را نیفعه و اکثر امراضی رحم پیش کوئی رندازند حلبی نیز لغفه ای با قدر میکن را بسیار
رساند و فتنه پنهان یکی ای با سریعه و ناشناخته بخورد غدر الظیف باشد **صلح ششم** در لقمان الرحم نمیشه ترقیه که زبران علامت ای
محسوک هذن لقمان عجله ای از در کدن رحم باشد و اکن درون باشد و آنکه لدرار از درن فخر که براید و ترد جعله و
سین بیفعه الل خواره براید **علیح** ای سفید از زیر و موی میشد و مردار سکل از هر یک یزد زن کافر یکی بیفعه و رضیده نمیشه ای
کند و طلاق نمایند **صلح هفتم** در احتشاق الرحم نمیشه فتنه هذنی زبران مرضاخویف است بسب و در لقمان عبارت از شیخ
وابا شد و همسن بیفعه و حالیتی نکیه و نیزیه و صرع کنونه الا نکه در رایی کف از دهی غر کید و کشید و در ساقیان بسته و در
ولقل زیر یاف و طوبت چشم و نیای سپاره تردنوبت پیغمبر ای مرتفع میباشد از ناصیه عانه پیش برای رسیده بیوس بیفعه و خفچه
و افضل طرفه نیز بیفعه و هر کاه بیوس ایکد از لوزکه نیاد در بخلاق غیی و کاه است بکعو و بعنی خابد رحم به جهی عالمه
وطوبت برای بیفعه حاصل ایکد در اقباط همس فرز و کلد و روت بول بسیار شدید علامات دم **علیح** اکن شوهر نهاده باشد

بخورد بخود **علیح** بخورد

که بر دنبال چون مکنی نبود و لام می سل این بجه تج خیز کشید و در کافر جو دانم کیا شد مر فرز بکنی که خورد و دارای راه بفرماییده نالست پس
آنکه بار بخواهی و بسوی ملک پسند و غفاران چون جریمه در حق در آرد و بخاسته نهاد فصل **علیح** و مر قطع طبق طبقه بگشایی همچو پسند و غیره
محوف است اگر ای اخیاط باشد علامت این کار این دود زیر یاف و کار این جلیل **علیح** این مقلع از ذرق در مغلق خبر قریب کار
تج چون که در برابر چشم باشید رقوم حسیا فهم هر روز بردارد بست و در دل افرا از زین دو حادث می شون ملاطفه نکند **علیح** و حقی
آنکه از هر یاری فلکی بمانی کنند سیاه هم ساو و گرفته بخوبه از شده درم با چار درم بسب فرام از کاره که خورد افتخار نموده
حقی یا تیر و اغشت طلوع خاره کنون انت که از ارد و درم شاخ کنیده با چک جو کوکع در شاتر و دام اب جوشانند **علیح**
حقی عازم صاف کنند **علیح** کوی خونی و لبینی چیزی را نافرحت می بیند سوخته بر م دندی کنون خود زیر چشم بر این بروکویی هر دام و زیاد
ای جوشاننده تا خدام چابهار خورد و دو دام قند سیاه همچیه بخورد **علیح** از تذکره داد و خونی بکشند خود را زیست پس باشد
که از این سده مجاہری و علامت این در دل است و ناف و نعل بن در ایام چیزی و ظهور خدمه اند که بغير حق **علیح** نمی پرس
و انجی از زیر گردیست درم مکسر قطعه بخوت از زیر گردیسته درم همچو جو کوکع در جانه ای اب جوشانند نایم اما باشد
لشکری خشنی غونه خورد **علیح** و لشکر طبقه بخی روی قدر چیزی نهاده بیکویند چوی ای اسپار رو دخواست
علیح این زیل موئی ای امامه نادوین ماسه با در غاب بایس کار و بخیکه چارند خود را نهاد **علیح** ناکنکیه هم در همه ها
دفع کار و اسکنده خورد عذر این بخی با دفع ازین ادویه سیحه که در این خدمه باشند تیر و فع **علیح**
که از دینه نیدام ساییده لعینه سیاه و در غر کار و امکیه خورد مرعنی نذکور از هر قسم که باشد دفع نمود کلیس
نیم می خال که رای بکمال کوته بخوبه باز رده همچو خورد و قری که رای تیر و میزند **علیح** و آزاد و خود بخی عقیمه نیدند
نه **علیح** سبده بخی همچو بول سخ در قلعه بخی پچه دود بکرد و با کوهر فرام آید **علیح** خورد بیه ماینی نشکریست از این
هر یک یکمال بخی پیه باقی نهاد سافر سازد و بردار و **علیح** بخی پیشنه شد درم تا خار دم ریکار و ساییده بخی
دو دام رو شکار و افرا فله خورد و مملک خاکه باشد کار و حمله بردارند بعد از طهه شده روز در شکر چار نظر خواه

مُعْقَلْ جَوْزِيَّه دارید آن بار زافته که بسیار جوز داشت و نیمه جوز با او بسته بینی رجاشی سه مارسه باشیر کا و که کوسا ای او
باشد ائم که بخورد تا شر روز **دیک** تخری و غنی کاویم و مکاتب فوکله همیشه امراضی زنانی و مردانه اغایه تمام بخت **فضل**
بیزند در علاج زنانی حامل هزار بیان را بگویی پوست نیز درفت نکار این بینه بیان که خاریع بخاسته ای ای رفته باشد
نیدام کوفته بغل این بیان که بخورد و ففع علی بزو در بیرون اکثر پیچ در نکله که شده یارده باشد **علی** اکنون هر خفاش در
مالعده روز و برا بر عربت **علی** جنین که در نکله شده باشد از روز در پندر یک نیک کویند خود روح ای دلخواه بتوغه شیره و بکنه زدن لذت
تالکفیا و هر چند دست تاریخ خلا مکنند از که فک شکوه بده فنک شدید رو غیر پسرانچه بخدمام در حجایران یعنی سرکار و حمله خود
واکه تو فتفت شو فیلم لای باشیره نزکور تو که بزردار و **علی** جنین برا بتد که قدر در نکله بند شده ولاز ای در و شعو باید یعنی
پل پل در از تجدی خبره سند بهم فرزن بر ابراز مجمع گیتو نایک یعنی تو که کوفته باشست قند سیاه گنه هنجه لفه ای ای
فرزی نزکور در روز د شب شار باز نیکم بخورد تا نکله سکم از خفچه خاصه هاف کار و دیک اکنون بزند زرجه ای ای ای
لکنه نزکور مرتعی عارضی شفه و رضنی گنیمه ای از ایام ولادت ای کاره بدند و لو ای خ کوتاه پل در از زخمی کامل
موهنه چاره کنیکه کنیکه بید کنیکه
هر روز شارده درم دریے و حکم دام ای بجوسا مند تا هشتمنه همچه باند یا مه نیمه سیمی اکنون در برای اکنون همان نکش
دو مارسه همچه بینه ای بینه در اندام و سکله و سرفه و پت و دم و بیویت دلزشی اندام و باده کوئی و نیک
وقا باک دل و رسال و امر ای تند و دفع شو از غصه از غلبم بر ته خلط باشد **علی** زن ای ای بعد ولادت شکم بزیر بیفعه جا به
نیدام با دفعه کاوی ای ای که بنت روز بخورد **دیک** پل در از پل مول حابه نیمه زنکل جبهه که موته باشید و دار
بیدم بیدم اندک کوتاه کنیکه سونف کنید ای ز جواز ریک یک نیک نکنسته شر تا نکن قند سیاه گنه سرا برادر و که کوفته
نیدام غلوه ای سبزه بینه ناشتا ای
بیزنانی عارضی شو **علی** کلنسی ای که بعد از کنیکه بیو هر یاری کیا ای ای

دیکنگیک

علی ناکنیز بخوبی و ملغو که هر جزو کوفته بخوبی درسته اد و نیز سخنی که هم صباغه برگزار می خواهی نبود و عکسی بدرجه **علی** بجان
بپندردم نخست کافی داد و همچنان از هر یک نیز خودم کوفته بخوبی نشکده درم نخسته برزیدم بخورد **علی** بروغنى با برگزار شود
ایضاً و نهند بپرس از نکدام ناد و دام بخورد **علی** سنا در کوفته بخوبی نیز ام با اینها و سایرها بخورد **علی** بسته با هر چیزی که
نمایم زیره اینقدر و سیاه نابند بباب **چهارم** در این این مقدار مسند بر سر فصل **غفاری** در باب این مرفر خاد است و سیاه
خورد و داد بیست هر قسمی بخوبی و مادر **علی** از عذیب خبر باشد فعد با بسیان یا برقطن که استخوان بالای سریعی باشد بدویم
خون نکند اگر در هر سه ماہ برا و مت کند بالغلو فیث نموده و ارسان نزد بربفره منع هست **دیگر** روت تکونی هم مانند باشند
نیم ماشه تا چهار ماشه با اینکه با چیده و فرد و **دیگر** سیره کوئی چار و دام ملغو کرد چفت عذر در هر زیره و با هفت روز
علی موزیز فقر سیاه او روز بایزده و ایزه در سیاه ام اب هست با پس غصیساً سند صلاح اند کی مالیه و حافظه دران
الاجملیان سه بخوبی غرف کله بخورد هر زیر نکدام اتفاق کند نا بست و ملیدان از مرغی زیبی باشد نایس **دیگر** بچ
نکدام دربع و سند نکدام هر چهار کوفته بخوبی با سیره برکت نازه گل و نزه صحیحی میش که هم موادی هم مانند کم و زیاد
یکی پیکه اند از دام سیره نکد و بایب بخورد تا چار و روز **دیگر** که سخنی بخوبی سیره برکت گل و نزه نازه مانند کی هم بخورد
نافع هم اید کی این ملغو که سده در این مخفیه حبسید و هر چه بوزن نکدرم میچ بایب بخورد و مالا این لقمه بخورد **دیگر**
ترسیده در ملغو از هر یکی بیه درم کوفته بخوبی مغل از رنی باز رزده درم خرم کوفته بخوبی هر چهار کوچه ایه
اره خاره درم نا سکه درم ها غلو بر سببه فرد بر دفعه معدود که از اعلام ملکه نکند و مدع قسام بورکه همینه شد
هد دفعه تجارت کوئی بایب انس که بخورد **دیگر** نکد و دیگر نکد که با فرا اداره و نیز کوئی بخورد برکت نکد و دام
برکت نکد اید از این کوئی هم بخورد و یوی هر چهار دارسیه خنکند همینه زنگی هم در هر چهار کوفته بخوبی
با اینکه کاوه مخفیه بوزن نیز ام حبسند کمی بیچ و نکی شام بخورد از نافعه هم بورکه سیاه باشد تیرانه است **تیرانه**
است از فونک و جغات یا مکیفه پر نکند **دیگر** بخ و نکد از هر چهار کی درم کوفته بایب بخورد **دیگر** کاوه دوب

از مرکز تندیم لغبا این رخ اسک به و دین شدید نیم تو اما از این خود نزد فخر حضی تیر حمد مکنید **دیگر** را که پوست در خست اندور جواہ
بندام خوب که در این شسته سایه بیشتر باشد صاحب مالیده و حفاف که خود **دیگر** کسی پوست که از مرکز **دیگر** در مر
پخته بر عذر کاره بخورد **دیگر** داده و زرنیچه که در قوام نمک داشت درین علته خاصیت عویضه غواصه او این بخوبی پوست
میتوانید **دیگر** پوست بلده ریزه هر یک قدمی خوب که از مرکز یک چادر مردم پلی مول هست درم جانب هر دو مر صسته دو از ده
درم زنجل خارده درم بلاد شاهزاده درم هم صندوقه ادویه بوزنی فشنگ به هلا کوفته پخته قند کهنه بر این هم ادویه صعلعه
معجون کند شسته درم علوه بند بیچه و سام با دفع کاره بخورد اقسام پو اسیره دافع است **دیگر** سوکره قلمرو سوت نکر کنی **دیگر**
تمام دهندازه ریزه طارم چهار لاغه پخته باشید و بینکه سبب بند پووزی هست باشید و سام خورد **دیگر** در این ریزه هم
کاره دزنه پی دفع اطمینه نکشند که از برآبر کوفته پخته مکرر مایه کاره بخورد و خونی دافع است **دیگر** تبره در افواه
خونه و در اتفاق خالقی مایه مکلهه در درود رسته باطلانکه صندوقه در زمانه اتر **دیگر** پلیده طلاق دو خرد عکس نکشید یکه و سمه
ساناید بعد طهارت بر علاسته بو اسیر بسپاند **دیگر** سکاره برای کله و بوده قدر ریاب دست بسپاند **دیگر** سخوان اسمری
طلاقه اسیار بوسیده بناشد دو و این بند و بانی طربون که را تجویی طلاق کوفته در کوزه کله در گوکلدار و داش کند و بالا
آن پخته سوراخ دار لعکا بدارد برانی نشیند کل خاطین لاقدر بیعی اب دست بد انجا جسپاند مدنی هرا و مت کند
بکر سوت با مکه سایده وقت شدت در در بو اسیر باطلانکه **دیگر** کل خاطین لا سایده نکفا بدار و دکنخ
پیزه افغان است لعفران اب دست بجسپاند او مت کند **دیگر** اکار از در دو سوزنی اسیار بعیار را بند و در
هم مام نشینید **دیگر** مقل از رق رزد اینچه وزن برای اتفاق هر گلچی مریم سازند و به معقد طلاق کند پوکه ای
که بخایت نایند که هفیف یا بد خونی لا معقد است **دیگر** زیره یه یه کچ چونکه ساخت کام و میس ارتجاع یعنی نیزه عالی
پوست مار رزد و جوی پر مکی درم هم را کوفته بمالکه درسته معاشر دو و بکر نیزه کام شدت در دو بو اسیر کاران
شکار بکش اب برای ای کوزه شراب کیمی میزند و این سرخ میشود آب است باز کند **دیگر** روغنی کنجد خاصیت هدف
کنار گرفتند

کنار گرف و مت حفظ کان ناؤ اند بمالد **دیک** برای فرقی اتفعه که ایش داده الا چهار چهل ماسه احوالی خردبار است هر چهار چهل همان چنان
بفتن مالک همراه اتفعه تهیه خواسته بچو خود رند نایک پس می اینستند و دلخواسته بکو خود سپه و پانی عجیت همانند بکه می باشد همان چنان
در نوعی کافی و مسده کنند که بر کدام بجز امام باشد ساخته شناد اینست و دنیو کنکل هم بیند و در میلوی او و دسته اند فخر خود
جوش اند بالای ای سبد فریاد و از بین اتفعه غذا یا باره پانی عالم که از نیک ای کتر ای بند عقاد و داریست هم غذاد و دعا
و مسکن نیزه و مکاف عبا یز و بنه و دلخواه بکه نیاز از غذه علیله و کوزنده خوار و مانهات مثل خرد و بیرون پهار ماند
بعض آن بس بسر و **فصل حلیم** حدود مردم متعقد بی ای امس اغدو و هر قریت خار از غزو و اسرار و علامت ای بیه قفت

موضع و لذت درد **حلیم** خهد با ساقی و لفیده تجهیز و در غریب هم اندی اتفعه برای هم رسته همین کنند و بکه دارد **حلیم**
رسفیده خجد و کنند ملینه در مردم علیه ای اتفعه بینه ریم میانه فور بر زر کردن که لفقره یا در دران که در قصه باشد چهار دن
در نوعی خلیم سازند و بتعالی اینست غدر رخها کب و مرزو که از دام اما رخته باشد و پر نیاز از اخچ و رو و سر لفتم اند
فصل سیویم در ناصو و قلعه که بینه بکنند کو سیند خاریت **علامت** ای بعد مردم طهور ریم درد و آب است **حلیم** لک
ما فذ بناشد و مرضی هم بند و داند بزست و ما فذ بزست که ازان سوراخ با دو غایله برآید از غریب ای بند و نیک ای کنند
بابد سرخوان از رازوی ای ستر ای سعیه طلا کنند **حلیم** سند بکه بکه دیدم اگر دماسن چار و دام رونعی بیخ بنت داد و در کنای
کو باز بکو ساند ما همچو همچو طلا کنند بر ناصور بیه بند و دوز کنند ناصوره دو زیو و خبر در ور خود و دیم بیه بند
حلیم سرکنی خوار ای ب ناصوره خدکه با بول کو دل ساینده بر ناصور طلا کنند **حلیم** بخشش ترمه بکه بکه دو خداوند که بر
جوش خداوند که بر ایجا طلا کنند ما ستره برقه **دیک** سمند رکه بکه بکه بوز خانکه دو شی ماند و فاکسته بقید همین فتنه
مای ای کله خاکسته ای جهانسته دز ناصور کنار دیک کنند رکه بکه و سرخوان ای سرکنی بر لای ای سخن لکه هم بختیه با پاره
بالای ناصور کنار ده می خدسته **دیک** کو نیار بوفه و خیه میتو ای نوبنیا بکه ای خرم ای ده خکده باشد بختیه بالای ناصور
طلا کنند و از جای فیله باند خنده برد و در هر استه روز بیشود **دیک** صبقل که در وقفن عورت بکه بکه بکه بکه بکه بکه

و اساس عقد پیشینه **ضدجا**م در سقان مقدمه شکافتن لفظه حاریا است **علامت** این در درستی و فکری و نهاد **علیح** و مخفی
کافور کنیه و ماسه هم موده در برخند کمال یا میکنند از زند و خاصه و اخلاقی باید و لست بمنای این همچنان مردم که عرب نهاد **علیح**
رسون همید سیاه با پسرز رسمی طلاکند **فعل سخنی** در اینج مقدمه بروی ائمه اسفة مردم حار طلب است **علامت** این
اگر از در عصر او خال است و دلک از استخوار و سبب بوسملویه و اندک حکمت دست در روی رو د **علیح** حفت بلوط خود را د
اقایی مازو وزنی هر براز مردی بودم چو کوبه در آن بخیاند و در ای **لشید علیح** سرمه و نفیده از زیر قدر میباشد و میکم
بپنهاد اینها و چنین نامند و اتفاقاً یا بدل او بدل میول هموزن این بکسر بند بهم مانعه اول مقدمه باز و غنی کاف و کنینه و ادی
خلک سایده هر کند در روی ای هزار بروی نیاید **علیح** بگفته رست کل و ملکه از مرد بکسر بند کو فته بخته کیام هموزن و دیگر
بر مقدمه طلاکند **فعل سخنی** در علت اینکه که علت ملایم تیر نامند و ای مرزی همچو دست علامت همکار در مقدمه و لذت یافتنی از
لوافت **علیح** صد رفوغ طریق ایشان را کنم ما رکه و بفت خواب بایک فروبرد ناست و بدو زبان **بایک بزم** در اینج مغلک
و طای ای منشید نه **فعل اول** در وحی مفاصل یعنی در دینها و بقیه ای ای ای دینها میقتضی ای ای ای شیر خواسته ای ای ای ای ای
درو دسرخ ای
کرایی و فلت در در و اگر از سود ای
پا سکه اول دوسته هزاری منفعه برد همچفت ای
دو داد ای ب جو ساینده حار و ای
تر بید باره عکس شنک همید چو که ای
هر چو روفی جوشی همید هایی طرفی هر فدر بیشه که مائی بیست صد ای
بروفی هر چو رعد نهاد کیهه هایی هر چو ای
از هر چو دام نیل همید ای ای

علامت ای

حاف کلم رونی از چهار قوی نایند تمام اکتف بعده است یا بعده کلم خود و دسته روزگاری بجهی ترسیب پس زد و خود و در
روز بمن و در روز بمن و داعدا ملایم خوب به برای فاعل تعریف است **علج** نهاد که بحسب دنیا بجهی سنجشی رفع خاردار است
لهند پس بر مقصود زیر که حمام چه لاد و را وند کلی اند افته و سکنی اندندتا و دود بر بناید چار باشی از این در خود را شود
نهاده ارد اکناده کم مانند سه درم و ال آخه درم بای خود زند **علج** با هنر کشی اندکه کمی کم خود را برایه زنده همیشی
دار چهل پلیموں حوال چند کشک سو شرمی زنکار بیاز کی سرافت یافته به را براید سایند و سخنده ادویه چهل خوش
ادویه ترسیب هم چه هارونی کاو و اندک نهاد که بکسر و غلطونه القدر بکسر بند و در اکنون خیاهار و هم روز زنکیو
مانند خود و اکنای خوشی را شنا و هند مفید ترا بند اتفاع بالا و افع و پرسوه و فلامنی و نکنیتی و بکسر
نمیغذیست **علج** رونی بخی برای صبح و در دام و اوجاع معافی خود و دی و هم بالیدی ناصفتی که رونی بند و خوش
آنرا ای او دست اما عیند این بخیستند که رونی مانند صافکه از شیخ دام نایند و **علج** برای افع
از هر فسیه باشد روزه جمله سیده کلمه بایه کام مخلوط مفهوم که هم عینفو مولیه بند و صبر روز بعد ای و بای ریغید است
علج برای حلقه حل و عرق انسا و ولفرس عجیب یافتد است امله فشک چک چک بکه قند سیاه از هر یک چه دادم و رکابو
ای بخیستند امده اول فزو برو و بالا رای بجهی سر چاف کلم خود و داعدا اندام باشید خود ری نهاد رونی کیک
محیه غلبه بار بحی المفاصل و لفوس و عرق انسا و دود و پست علیمه یافتد و سوادی این چه خود ریست بان و دی
ای خوار این پست پلیده سه نوک و اعلیه کدام در بیان فلعل و ارضیه ای زنبل و پست پلیده از هر یک چه قوام
سیچان رزا و نکه از هر یک یکنیم و این فیضه العلک بخوبی دسته درم سوراخی بکندام فاعله بخیم و هم مقوی چلوه و پسر
فسند از هر یک چه نیز رجا و سر ایم پر و ایم پر وی لکه هر دادم دود و یک چه فشنی پیچه و سخنی پیچه لکه عجل و فدا و دم و
ساه چهار لبکند و حم درم ناچار درم پر هنراز مبارکت خاصه هم پریز تینه پست در کرد و از امسلا و نخمه و ایک
وتربیه و لکه ای قدری غایل روا لکم یوس که ازان خوبی سپا شمع فضل دلکیم در عرق انسا و یعنی بجهی

د و کلینت که از نبی سری مکروه می‌باشد و دو کاه نایاب است و از سری نجا و زنگنه و مع او که نامند
علی اکماده خوبی باشد که عرق انسان که نوع پیش از داشته است فعد کند بعد قریش پیش و هر علی صفوی
چارین مارس پیش همیشہ روز امور بخان از مرید شده بیشترین مارس عجل جنود حوزه ای کتاب و زنی نفری و معاصل را پیش
علی اجوف نکشند با این فعل و افعالی چیزی ملکیت کوئی نباشد از هر کب درم باید همان طلاقی بدارد و سوپه از روز
ده درم هر لذکه خوبه نیکه نایکه هفته خود و **دیک** پست درفت ای ای و دیزد مایس نیمه هفته نیکه هم خود و **فقیر**
در جمع الکه بیشه در راز و ساق را پیش **علی** دار افضل چو بار بر بجهود مردم مایس خود در غصه خود ناطلا
کند لخته ای در کلات مطهور است و کنخاره لعین لعند و همیشه مایس عهد بیدند و هر بند و **دیک** تم سوده مولو که از
جو شاند و ای ای نیکه هم جای عقوبر خود **علی** این فجه هم تو ای شنکر کوئی نیخ و هم از هر کی میتوان در ای دل
فعله لکند و در اقسام بایز دیگانی هفون خود را خنکند هر روز را شه نیز هم ایسته روز بیهی و سور علاوه کرد
دواد در راز و در دمروت **علی** چند چکر رفه چو کو باید **علی** و غریب درخواه عزیز را فه لکند بعد
کنخاره لعند کم که هم بند و مالیدن به راز ای ای دافع در راز داشت **علی** بسیار سینه و با چکش بخواهد که
ناگفت **فضل** **چای** در نقرس و ای در دنگستان پاشت که کاه بالارود و تابراز و کاه نایبه نیز برد و کاه
از پاشنه منزه بیک رخیتی ماده شب در مفعله کوچی پیش نکشان اکر فخرها بید علامت ای اسرار خیر نامی و
در دو لقوع باقی ای
و مغرا و ای کی از دنی ماده که اخراج مغرا خاید مثل سکنی سلم و ای ای کم و غیره بسیار در سر کر فضای
در دنی کل ایخیه و سر کله ضمایسته **علی** ای فیض خار و دم رغفرانی هم دام بیشترها کوچی که نیزه ای ای کشند و در ای
نیکه هم طلاقند و اکار ای بیع باشد و بالا ورق کاه هم بند و عرق انسان و ناگفت **علی** میعسا یید و ایغره طلاق
و اکار ای بیع باشد علامت ای قلت در دو بقدر ای ای

با سهال و قی از آب تر بکار و خم زبر نک باش کرد و فیض درین علت الفع است از سهال زبر اکتفی خوب باشد و کفر سهال
علیج دار و سهال دود و سهه بر روز ناستاد و هدایت دام بکار خواه و خورد و کفر خم سهیست لفیه میشوند هاچیه تغیره و تغیره کلرونده تیکن مخا
دیگر این سهیست ناسخه عفت باشد و از جنگ پوشه سهیست همان تا داده از ده سب دفت خواب بخورد مولوف مفعاح هر چند نیدم خوب نیسته دیگر
روعن خفاس عالدو اصیف از انجمن در وحی المفاصل لغته سهه و فعل شیوه در وحی المظہر لغته در دلیل است
ان در ده این را از فریده ای از حکم خود و از این دلایل این حکم علیج فضد بالسینی در ایندرا و حما مترسانی
دو شانه و سرخال اشیائی باشد و دکار از باز این دلیل علامت این فضد علامت نمذک در دلیل علیج سخای آنها در خود نمذک و نکند و نکلند
آرفت بخود که در ده بزیان ای اسکله بر روز بار و غنی خواه از کیفیت نیم ماسه است ما دو ماشی خورد و اکبر و فیض خوارند خورد با این کلم
برایی در ددل و پلپون شریانه فعل شیوه در این سهیست که درینه و وحی میکوچه علامت این ران ای ای ای که از این دلیل
که دکار از جا چنین نمودند نمودند بعد این تیز در ده که این سهیست مرضی خفایی میشوند و که بعد این دلیل را زن
لشون پنده بپنده که دلیل که جور اسکنند کلو اسکنند بر پا همراه کنایی کلالی و خورد و سندی و لکنک و ای ای و باشنه باش
هر چهار چوکه و دربار که فونه خود دام دری و دام ای
پشت و در ده کلم ای مبلغ و باز باشد تیریانه علیج کوچل چوک شیوه همیشیت مالیده و روقه شافع دار و فعل شیوه در ده ای لیشی
رکنی ای ساق قور و سبد و کاره کاره طا پر شده و در دلند علیج این فضد بالسینی یاد ده ای و ای
پرون کند بپنده سفیده تخریج لعاب خیر و یکجا کلم بساق مکلا کند و ده ای و مکله سند و فعل شیوه در ده ای لفیل لیشی
پل با در اغاز عقد بالسینی از دست مقابله یا چاچا می برسانی و ده سهال علیج سند چی خلقه دیکی که چوک شیوه
شیوه خود و چوک بر پا زنک چیتیچ چوک دنک از ای تیز هم را زندر بر این که بسند همیشی بر علت مکلا کند و لفوف
همیان اد و یه کهدست خورد های ای کیا ای علیج سیچن بده بجهه لکچه وزن بر ای ای هم دودم تا چادر در ده بخورد
باشنه کار خورد علیج بسته بپنده کلالی بکیعد و در ده غز سپه ای ای باجل کار و ای ای که خورد در فهنه شافع

میتوانند این مقاله را در دو قسم متفاوت نظر داشتند که در مقاله اول فرض شده بود این است که
کلمه طلاق هر مسئله و در هر مسئله تقدیر ملحوظ نداشتند و کلمه کویند علاج فضلاً و دیگر کلمه کویند قند سیاه از هر چیزی که میتوانند مخفی
و مبتنی به تقدیر کنند و جای خود را پس بگیرند و پوست پنج کویند که بسیاره لایم کویند و دیگر با این سایه کویند نیز کلمه خود
کمتر دیگر میتوانند این مقاله را باشد و خود را پس بگیرند و پوست پنج کویند که بسیاره لایم کویند و دیگر با این سایه کویند نیز کلمه خود
و در عوام میتوانند که میتوانند میتوانند و در قند تجدیده فروز و دیگر سایه که برای این کلمه تقدیر میگردید میتوانند باقی میتوانند و باقی
بسیاره قدرم فروز و دیگر این کویند فروز فی الحال برای برادر و اخالتی اش او را بر سر برآورد خواهد بود و ساعتی برادر فروز و برادر یاد نمایند.
بسیاره کمتر میتوانند در درجه المثلثی که فوتبال است برای اول روز تکمیل میگیرند و روز خار و زینه مارس و از برگزاری طلاق کمتر دیگر میتوانند
کافی و آمیزد و طلاق کافی میتوانند وارد تمام مجمع شده برای دیگر دیگر کافی و میتوانند پس از ظهر برادر و برادر خواه طلاق
دیگر مغل از رقابکویند و با این معنیه بروغع شرطه بند و در دست اند و اما می خواهیم کند و شرطه برادر دیگر ای ای
خواه کارکرده باشند و هر چیزی که از نوشته شد برادر و بسیاری بتوانید و ما کمتر کند که ای ای شرطه ای ای است باشند تردد
در از دام نیمه اما می علاج چوب باز نیفی و نوی ارسند هی کلوبی باز کمتر بین این زند چوب یک طول بینی شنول
حصار بروغعه برادر و دام درم درسی و دام ای بیکویسا سند اما هست بعد از کار مخورد و رفع مجمع اما هست
و کاری نیسته و بیکه که کوئه دمیر و سرفه را تیرا گفت و دریایا مجموع در ای قیاسی بسیاره لاینی متعارف رفع که
شلد و عینی متفق متفق علاج همراه اورک باقی میگیرند از برگردان خوار و غذای ایکر و میخ ای اما می خواهیم
علاج جوشی که هر چیزی کلوه دیود از شیره اورک سکون سه امارکا و جنگ و سهیت دام قند سیاه جار اما و کند
و باز رده دام ای ای ای کبند و سویه و غلغلی و قیچ و قیچ و الاج و حاب برگیک جار دام در جهاد سایه ایزد و خیر
سر و سکه و سهیت دام شدید بایمیزد از رکه درم نایکوکه روز بخورد و رفع اقسام ای اما می است علاج رغز یکی
دو درم کمتر ماده کافی و سکه درم شیرکار و مادره دام هم مخفیه بخورد و مبدل میگردیم و متغیره ای اما می خواهیم

از زن و میز

علیٰ زرینه و میل و نکنند که با برآورده باروغنی نمایم طلاکندا افواع آماتیه برداشت است **دیگر** برای درم نم که تولیدش از نعمت فخر
است **تی** که از حق نام وار و **دیگر** مگر و زده هدایت است نایسحق که بخوبی و زخم باشیم طلاکندا نکنم **فعل** **حکم** در داده ایم یعنی
آماهار خود که از این و بنیل و نید **علیٰ** که اغذیه ایش خیر بزرگ است **دیگر** در اینجا همیدی محیل را یافتنم ای ای ساتیه
در دفع نجات قدر کنکه اخلاقه در فروض بخت خوب شد و در نسبت خود را که ماده ایسیا را برد و دیگر و دیگر که خوب بدل و
علیٰ سیحال که بخت نداش کرم بر بنیل در حاشیه خواهد بکنند کنکه از در حال سرکند و سیحال که بخت شیرینی از زوار و **دیگر** تیخ دو بزد آرد
که بخت هر جای ای اعنه تپه بهم اینسته ای برد بنیل ضم کنند **دیگر** نیز بکنیده تر و مازه عده در دفع جو سایده بر دینیل در و در بزد
بر و دو بخته شود و بر کرد **دیگر** در اینجا از نید عجیبها خوده بر دینیل طلاکندا و خوب شروع بخانمی کنند با بید که بخوبی ای ای
و کرم غصه کنند و خوب قریبست بکنند زنیونه بخ سونی با پسیده سایده طلاکندا که با جوییک تر لذا بر این قله کنند سپس شد و در عزل
کنند **دیگر** فسته ایمه لای ای سایده بر دوم و جو شیط طلاکندا عذر نیز **ساید** **دیگر** فعل از رفته بخود بر ای کوفته بر دینیل بند
چکر و از دینی اینکه کرده باشد و بر ای ای خود و زخم و منی سایکه بزدی که کاهنی ساوی با کس سایده اول عایدی
مالد و بالای او بپاشد و در نکند و هر زور زالای او و بکر لطفی نذکر بخانم **علیٰ** کیه که دینیل ساید پاگیر
رذ رکنیه تمام طلوع افتتاب بر جا برادر رکنیه که با بعد بر زده که بر قیز که ای ساعت میخ است در پایه **علیٰ**
برایی در دو آمسی که در گفته ای ایکت مثل تسبیه رکنیه شیوه و دینیل ای ایسی کردن و دیگر ای ایم هدیه نیز ای ای
سرکس بر زد کرم کلم متوار نیزد **علیٰ** بعضا یی که لفیخ سیزه نیزد **فعل** **حکم** در سیح باید ای و دم صفراد
بعو علامت ای سحر ای ایسی پایرا فهم و المیا بیت سوزشی و قلت در دیت و ای ای دو قسم بوسیم از معاشر
خواهی باشد و مخاطسه که بخلاندن ای ایکت اکر زمکه رم زر کرد و بید و رئیسی بر زد ای ای خود خالقی ایه و الای
خواهی خیاط خیزی باشد و خالقی از مو صفر موضع دیگر ای ای ایکنید و از عایت حدت ماده بخلاف خیاط خالقی
که بیکی ماند و نیزی در نیزی عایت سیم متوار دلخشم دلخشم دلخشم دلخشم دلخشم دلخشم دلخشم دلخشم دلخشم

بند و سه هشت بند رسی فیلم رکت پست نوشت این رسی سخن زنگ است و بکدیر چونست با هزار شی و داشته
جوز و بیو ماشد خود و سپس نزد رسرو از دید کاه خشک باشد و کاه تر که خود را ب ازان ترسی ملکیزد و الاعتبر
علی خلند بخوبی خدام کرد و علاج ای تفیه برین از صفا ایمبل هم بسازده هم بکدیر در مرکبات مسطور شد و غران علی^{علی}
هم بکلنان بکید و قند سیاه مراران میتوان بخورد ^{علی} تر پیده صد و هشت درم که هر یکی یه رسی دام باشد در را ب چشم
و حافکره ملند بکاه ازده درم کوکلی یه رسی درم روغن بسرا خوبیده سهیت درم در ران در طرف ایه از فرم
ماشی رسی بسیز نهاده بکاه علیظ شوون و سو فمه بکرد و هم بزیر بخیه سکون لعاب دارد از تکید درم تا دود درم جوز خودند علیه بخیه فرم
و باز وفع شو ایه لاسکم با دو کلو کویند ^{دیک} بر ای اطفال ایل مل عفون قند سخن خاکه رسان او بخوبی که تا دود از فرم
در راست جوسا سند بالتفق چاند صاف ازده و ابر طفده بخورد و فدر ططفق هم بسند ^{دیک} کلوپی بالای بقیه بانه
کلام عفون از دریب درم در رسی دام ایب جوسا سند نا سئی درم چاند صاف ازده نا سند بالتفق جوز اند در ای دام هم
بر خور نادو دام کرضه در نکنیم با ایک جوسا سند نا چاهارم چون چاند صاف ازده بسند ^{دیک} محب تر پیده بونت سیب
پیل لا کلور دام مل هنچیستی خی و زن را بر جو دیکه جا در درم درتفق هم بدارم ایب جوسا سند نا سنت دام چاند شکر کشم
جوز و نیمه لاتم تر که بعلت کار لد ^{دیک} جا کو مقرن در ریاه سکه روز رکف بخت جوز و غذا ایه نکد هر رانی
کطفه لان او بانه فی میلا کنند با بید که در بیرون یا هست ناه چند چاهارده روز که بر آید بکف هنکشیز از مرد که درم
میکه که ای بکنیا سند صاح باليزه فاقد رده بخورد ^{غله خان} در رسک که در بند رسیت بخت کویند و سنه بیرون
او از خلطه حار باشد در روز سپتامبر و سدست کند و فخر از خلطه باشد بخورد و سبک علاج خوبیده هر یک راخه از
ستکه درم نا چاهر درم بخورد ^{علی} جوز خی و کدو با رسکیه عالیه ^{دیک} سرف زر چوب کو زخم بخورد حمله بازدید
کس کفر بر خوش بخیه ایخن عالیه ^{علی} کاه دوب زر خوب بار بکدیر بخورد و عنجه بخیه عالیه ^{دیک} خم معاشر زر خوش بخید
هر رسکه بر ای کوفته بر خوش بخیه عالیه ^{دیک} قسم از تراخ فرمی است که سا خبار ایه اطفال طبول بخیه که در را بکنند

بچه پر کاره و فتنه ایش ابر منع از از جایل فی المفروضه کنند **علیح** ساریخ که در پندر کم و بیش دویی بجه کاره که در
حسنه نیمه همچو آنچه کنده بجز و اتفاق را بار و غیره نیمه همچو اتفاق **علیح** در سیر و ایجی است مانند اینکه کسی که روزه روزه نام
میگله علامت ای در اتفاق و بیت و خیلی دنی و سرفه و دم و اسما و فعل و بیویج و اصله لبیت و خیلی دنی
رو و بعد در سیده ای و تی و بیکت و دوار و سرد و شیری بخ و در در اتفاق **علیح** حکم سری رزد هب داریلند فونه ملیجی هب
صلن نکر الاعجز بالای هم بر این کسی که بر و غیره ای اینجیه بر چنین طلا کند **علیح** فیلک بر چنین بیست دلاریلند و زنی بر این کاره
سچی کلم کلک سازد و بار و غیره نیمه همچو اتفاق و طلا کند **علیح** در بس یونک ای اینجی است جه دسری
بروز زنی همیشه و بیکی همانند و بکلیست و کنترت مام و کم و بیش همیشه علامت ای بیت در در سرد و نکم و میمه
راست یعنی همیشه کم و زیم اینسته ای از سود ای خود رنکلیده ما بایسیا هی باشد و کار اینجا بیلیم رزد و جیهی ای همیشه
و بچنیک و ای از میم بیوه خارشی و مثلاست ای بند و در چنیکه ما اینست ای ای دفیته و بدغیرت **علیح** صلن و مالکیست و مسماستی
و چکیست و دسته سری و بیکه حال یوسنی ادویه بر این کو فت ما بیکه طلا کند **علیح** بیست در فت سپت ای باش ای که
طلا کند و بیکی ای ای بیست **علیح** در سرطان و ای ای ای ملکت و ای
و رکه ای ای و بار بیک و ای
در اتفاق و ای
و بیکی ای
کو در فت بر و فیک شده افتابه باشد یکنیک ای
سیا یکنیک و غیری کار و بقدرها بیفت ای
بر ای
اک تکه بالا فیم بیزند روزه دویم عارفه بیفت یلو بایی للاسا نیمه بالا ای ای بیزند و سلمه روزه بیخته فیم

مریم درست گفته عالیه فصل **علیح** در لاغون و اون رنی متقد به و د مای بیت هار و مخوف است سبک ناده سرست که
شناه صارزد نیز مید بردار سر اینی بعیت سکمه ببل میابند و میکند و رن درم است خود قدر نیز ف که هبر و دیگر
با چوکی و اینهار رسپار و حوالی او سیاه یا سبز و فی و غصی و حفه ای عار فی اشیوه و میکنست که در اتفاق فتنه
حداد شکوه مثل کنی رن و بعنی ولی کوش دست و احلاط فری لازم است **علیح** فضیع است تا هم سر در پیش
سرایت نمی بینیست که دران زلوج سپاس و فخر رسپا رسپوی کشند **علیح** مند سرخ و کیم و از هر یک سه ماشه
می اجرا کوفته پنجه نمی باز دن **علیح** کافر اه فر کله بور سبده و در روز دسته خود را باس برداشتم خود را باخود
از از از زنیه باشد بفدا ون پیکاس **علیح** کافر بوران کلخن کنه و سرخ معافه که نمایش بخود تا هجا رسپا **علیح**
مشنخه سداب با بکه و دام بول فو شبوسخ روئی که درم سیر مفتر عاز درم در شاگرده و دام سرایت تند جیسا سد
او قات بومیکرد باشد و بکیه که اثر و بار سبده باشد بکیدم بخورد **علیح** بور و فرع از لایت جاک که برانی خنچ
کرد بند و فیروز **علیح** کند رسپا و معنده بعد **علیح** الی رسول نچار رسپا بیش بخود و بزلف در برجا که طاعون
طلائند در گرد رتره مرنیچ و خبر و شام در عالم اول و تبه لطفا ریارت کند و در عالم استه روز دفع شو و اندیه
مارده که فخر باید علیه ظکند مثل عدی و دکابی سرکه بریان کله و کوئست در سر که بخته بخورد و افت ای طلا ادو و مارده
بکیه کفا فند و اتفاق نهاده ای کرم لبوبند و ملطفی را از هار کرد و در دارند و با میده از فو ابدی سوسیه بیانی
و هر چه ما ندی نیز را بنا علیه ناید بجا را فرسیم و مای بنا نز شکور زیر کلم بدریست که نیک در رایم
و با خواب خود بزری دارند و اکن اوقات بجهه منیا بند میشند بلکه شدند **فصل نهم** و میکنیم و میگذم
اما رسپا **علیح** پار سرخ کارکه در حاکست کرم بخته و بکو قسم شیر کرم متواء بالا بند و در اغاز سر بیمه
دو درم صحیح دمای سه هزار کند و از دو درم ناچار درم بخود و متفعل کر فیم در سبکها سند فی
مالیده و میگذرد و میگرام سید آنچه بخورد **دیگر** منبه در سر نز نیک سعی که هلا کند **دیگر** کوته زیره میگذم

الی رسول بزر سپاه

این **دیگر** پیش درست ارسوس و درست لوزان یعنی سل و سپت آن دکوره هم برای کوفته هفت روز خارکاً و مخینه برداشناک است
مرضی که با سرمه تخفیف **دیگر** استخوان شفال اکبر مردم باشد در بایی بدهن بنزد و اکرزین بعد در بایی ایف **دیگر** اکبر چهل روز فرازیده
خود را لافته فر و بر دمک برای **فضل سینه** **دیگر** مابله فرنک مس همراه است بست او نقد شد و رسالت ازین شب **دیگر** که
بدوایی دیگر ایضه میتوینه بین حظعل بلاه پره که احباب از هر کیم دام قند سیاه داده دام کوفته هفت هم پسیده هم علیه برداش
کلی هم که بی شام خود را غذا کلم خود را فرق کم که خواهد باید میفته **علی** رسکی پر عیار و قنال شارزده عدو منجی میشند و نیک
سمی که در قند سیاه الفقدر که عجب نیست چهارده شب بیزد کلی صم و کلی شام فرد برد غذا میشون اکدنی و بی
کند ملاطفه کند پست که ای عذام همیل عذام در چهل و یک شب چیزی استند ما و دام عابد متفه کند تا سر زدی صم و شام
علی سبک خند کنن تا کشند لحد برین یا بند کله تهیف خانه کم سایده باشیده بهشت خالیقدر چلچله هستند و اول از
میخ کیم از زنیم سیوم روز بیچ و کلی شام نایبت روز خود را غذا تهولی کندم پی نیک کشنازد هاندیش کجا و
خود را اک دهی میشند و اسرار شند فریده و بندیه غزه کند **علی** جور چنین لاحلا و فرنک بدی طینی میدیند هب
دکوره هم کوفته هفت مفعکی بکیره قند عصیده دام سغوف سازند و ای ای ای غیر نایفت **دیگر** برای چند نهاد
دریکه کاک هیچکی که ایزرا حکمت کویند ای ای ای ترکم پولی بند و دریکه دکوره هم کوره ترکم و موئیز و مركان
تصویر بایس عالم دسته روز عکس کند **دیگر** موشه رهوت مای سکع بر رخم ایک طلا کند نایفت **علی**
هر روز رزره کما و نیفت روز ناشتا خود را درسته روز علیه لذتی مفترت بر از خم ایک در بقفر خانی علی
و پسیه بر هر ایک میدنی در ای ای بیهوده که ایداره لطیور هم خواهد بکر روز بیچ بر رخم طلا کند **دیگر** در نفع درد
استخوانی مفعکی بکیره بیزه روزه پندرم خوبی بی نیم مائمه روز خارکاً و سیرده بیزام اوی خاریم مائمه روشنی
اندازه ساید که روزه در عز در وجود همی قسم جاریا عکس کند بعده گلیدام روز غمی ایزرا فته ساید بعده هم دام
تاقام در خورد و رظرف لکها بدارد در تمامی عالم نیفت روز از عک و تریکه و بادار و کوئشتن میشی پرین

تاقم علیت هم دیگر

تامه علت هر چون آنید بعده پیره بجهت این سلام خانید قصل **حاج دهم** در در بیانی خارشی و کار خانه فتحیه **علی** بسیار بسیار داشتم
حاج را م رونی کار او و دام موم بدار و پر رونی کسر فتنه و سرد نفعه سایه بفتحه مالکیه را داده تکا بدار و دستور فرزد حام عالم را شیخ
وقف نفعه غل غایب **علی** کو کرد حجاج امام اجنبی خراسانی مکید رام پوت همیشه سلوی بسایه بخواسته بوده کو فتحه سایه باید
کوکناید بجد بکیمه سایه شفعت بعد از ای اور رونی تبع صدکه عالم را کا و الدین روز اول فرمات یابد **علی** نیزه نیزه نوچند کوکناید
اطمه سارسا بینده بکید ام کافر خصه حاج ردم حکم درم هم فنا پست مکیده بسته نمیشه استه بور کنید کی بور راید بر میدم در میانه
آنچه و ماییده حاج بخ کلم در افتاب بسیه بسیه حاج راسی شفعت بست عالم را باز کل با آرد خوش ما لیده عسل کندا کل بدست مادر
علی خانید در گیر و زفع مر شیوه که سرد اینها کی خنک سایه وزخمها را که تر بخاند کار اید و مبارک علی احتیاج نیشود ولا اینها مهد
مرسته حاج روز رکنیه و دیگر علی خانید **علی** بخ پدر ای خ و دسته ریزه کله در ای بحیوسانند و عاف ناید فدر ریزی رونی کار و بینده
ماز جیوسانند و بعد از طیعت تمام رونی بلانز روز ای ای رفته هنکه بدارد و بمالد و بخوبی ای ای رونی همچه برق توها و بخ
دبری دام این سودا و رایل تیر نیافحیت خواه کسته ماسته **دیگر** کی بابی ایک در میان کلک طلا کله همچنی در سایه فکن کنسته
باب ای ای اورسته ته کله در رفاف کلی کند و رونی تبع همیزی ای اند از دخن کند عرف شفعت بعد از سکه روز راند کی و گفت و اد
بر عفو خارشی عالمه ناسه ها روز بور روز بکیمه رونیه ای ای بز بایم میشود ملاطفه بکند نایبود روز فع شفعت بکو و رکا و رونی
کم شفود رجا لغافر رونی و دیگر اندارد **فعل باز دهم** در قویابی چیه خداد ای چهار نوع است سخ و سیاه و لیفید و بکار
بسیار در بدن باشد و ایکه جای باشد و دواه از زینه که در جذام نکروش بجزرد **دیگر** تخم با چکونه مند سرفه بخ
ولیفید بر این بعد در جمع کار و اندرا فحسته استه روز در افتاب بار و بجهد طلا کنند **دیگر** بر ای داد و کید اد ماز خود داد
بیوزن ای ای صندل بعیند و کلک دام کس رخچا پست بکیده بایشان صندل را بی ای
طلا کنند **دیگر** تخم خوار کج بسایه سرفه قسطه دار فلفل رز قویه ملکه ای بز بخه بآجک دسته فی ایشیده بایلک کندا داد
دیهی و کرد فع شفعت **دیگر** قلم فونیا مکیو ای موم کافور استه توی کافور قدر یابد که اول قلم فونیا و کافور و علاقدره
نکساید

علی المفهوم فلم ینبالا سرمه سازد بوزن هجدهم رونقی کافی لسانه و در آن کند اینه برانی کلید از ده موم در دی چلهه و
آنیه موم لارکت و بدنام روزه اشته و بعده قلم نوبنام سحوی لاندارد و بمحسوی نیم ببر زیانی کلید بعده از آن کافه
در درای این افته اندر اندر لکبار و حکت داده اب سرد و اخکده فرود و لکبار در یاسیج اینه فربات کلمه اساتی
بمنیار و دیگر اب سرد در این افته و طرف اینه نکها بدارد هر کاه داده خارسی کند لکنکت کفتنه و برانی اندر
کلمه کنند هر کی عالی و بجهی و سنور داده مت ناید و در اسنه دیگر موم شسته توکل کاغور و قلم نوبنام از هر کلید توکل در دعی چشم
است **علیح** میره بکه خوارشمه بروزسته چار منبه عالیه **دیگر** صندل سماکه و برشه همچو کاغدر سایده عالیه و نکنار دنا
تافک شده **دیگر** مرا تقو با و قوب زینه و دام کوک و هجدهم سباب بخسوار و غیر روز دیگر سریانی طرفی ساضنی
لکنک کم سیا و کند که در کاخ کند بعده از آن زینه و اخکده در اب او اما رونقی لکنکت یا بسرمه بست کند و در پاره
این بکمده عالیه و برجی ای هجدهه و برشته همچو که بر کلیه کلیه و اب با و بز و ای کند و سه با و در عقی باقی
کم کم بالای این باره ببر زد باره بجز و قظر که از و بکنید در این طلاق افته همراه مجمع عنجه نکها بدارد و دست هابخت
لک دست هار کلید بروزه قمر با عالیه **فضلت زیم** در کوشم و این جراحت است هست در سافی با خارسی و بتوه **علیح**
آن حرام مفتر بز و عالیه بجز و مالید ناف نکوه و سندسی هم از که در اسنه ناید و نکند منع کنم سدا اینه بکنکت
مشایده طلا کند اول روزه درسته پاسی بار یا کلید **دیگر** خوارز جو به عدی بربایی هر کسے برا بر اب بجهه
طلا کند و در یعنی روزه بخود **دیگر** کند اینه و دام میر عیند که هجدهم سیرلا کو فته در و عقی بربایی چند اند که مسح
بیهار آید بایز تیل با همان کند و در این قند و باد بایی کو فته بجهه از هر کلید توکل در این سپاهیز و نکها بدارد و در پاره
و باره طلا کند درسته روزه نکوه **دیگر** کلید بخیاره هجدهم هجدهم هجدهم رونقی چار دام هم کو فته بجهه بز و دسته
ذکر اینه نکها بدارد و دسته لکبار در ابری بایزه اینه افته **دیگر** کلید بکلیه کلایی لار در و عقی بسراخ
چنانی بربایی کند که کو فته خاکسته و مانکله عالیه **دیگر** سخفر و ساق قروح خسنه بسیار در است در یم ببرانی

جاری میشد و در دو خارشی تیر مکید و این علت نادرنیست که زنگ ای سند معتبری که در فصل آن اسی ندانیده باشد و هر فردی که او را در روز است مرتبه سند و از همین علی ریم ای کشید و اتفاقاً تیر باقیست و در دو خارشی ساکن شد و متحاب گردید و میگفت **فضل بزم** در رفاقت عقب بیعنی در ریده باشند و ترقیتی داشت و پاکه در سرماز سعوه و ترقیتی که نافی علی صد بزم لایه ہو در باش بیشهه در ترقیتی که چون داشت عالیه بیت خواب و میان میان کام بزم بتویر علاوه است

که ایست کند **علی** قند سیاه و مقلع و قیر و شهد و نکات موم به لایه ہو باز نیکی سائیده در روغنی کاف و کوسا متد میدارد چند روز بعد از آن **ذکر** الراز ترقیتی که آید رغیمه پهلو کیان ریم باخته بیت خندان عالیه که متفقی موم در راه از روغنی رز و دیا بر روغنی که باشد بیم بپرسید که چند رات سعوه دفت غافت در رفاقت پرکنگه باشی کرم کند هاست بهنود و ران و روغنی ای تیر چشمی علی کند **علی** بر ای ترقیتی که نافی رز چوبه باشی بیشهه در طرف ای باشد کلید ای ملاک رفاقت در روز دیگر کشیده و افکنیده در روز دیگر متفقی **فضل بزم** در کلکف و بینی و کلف و اخزنت همراه که رو افند و بینی ای عینه باشد حاصلت و فقد ایجاد بیود برو او فع نکو و دار در بیت سبی را باشد جا است رز بزم بیکنند و فقد با سبی یا ترقیات کند **علی** از روت بخواه و کنیا ایم رز و ای کوه با سبی فریانیز ایمنی که بقیه همه طلاق کند **علی**

و عفان ای خدای سبیتی خ هستن ای گلبر سر با که گل بخوار فسر کارا و بوجی رز و چوبه در ای راه مجهتیه میباشد کیم فیض نانکه عق کوته کید و چوک بر زنگ ای کارا دیگر بسته درم روغنی که میده هم فقد و مجاہ و رسنی درم ایب چیز پندر و روغنی ای خیمه بزد جوهر ای بسیار زده همانکه دره نکا بدرا و طلاق کند نکه و مهار شه مانندان دفع سعوه و اینی ها کلام و سکنی بخواه بکشید پور عجی ترب مبار بر سر که بند عجی بربینی اطربی ایته عالیه عالیه و ماسته روز لایه بعده جا بدل و چوک بند و میخانی شمع است و اینی علی در راه رفقاتی کند هر لایه بیفع بینی سیاه سبید شود او فقد ای محل روز لایه بیفع بیضی سبیل مغلای **ذکر** چون کوته تخم بیوار سیاه ایم ملخو چوپه بخونی خشکه و آنکه در ای بیفع در که بند را بخیما

یک بقیه عالیه بینی دیر بینی و نونع سعوه **ذکر** با چوک تر سبله جواز بند سعده ناسته بقیه هر روز از دو در راه

و دفع کاف و چندین سیاه و یک تر ب در پره که با فورای عیش است روز عالد و در افتاب سبزید **دیگر رای**
و هنچ خود در نمایی تخم را اورده پرکنده و بالا سر پوشی از نیوکله می پسندند افراد ای شیره در خود و خشک شده باز برآورده باشند
لیکن سایده طلا کند بعد جارست که را بخوبید در روز ای شیوه مربوط از دفعه **نون** به نور لشنه که فواریست رو فواره
مشهور است و بیندر میان کس که کویند آنکه در جوانی بر رفظ اپر می شود **دیگر** جوانی بلطف ای بساند و در بلوبر و لری
حاجت خابد **دیگر** تخم خرد را بر کاف و سایده طلا کند **دیگر** در اضافه کرد را روز میان که و گلف پوت سینه داشت
سری پوت خانه را بر پوت داشت لام از زیبوبه در این موضعه کوه جبله باریکه بایس سایده حماله بخواهد خشک شدن
با سقیده در اول رای جبله میاند بر بفت فعل **فعل اول** در قدم و دل علیست خوف متولد از دم سود او غلبه
آنکه مودت چشم داشته لاعویت و عدد در اتفاق و از اول الا سد تیر کویند اول فشد بفت اندام مکر کند
دو مرثانه ای از عالم از رعایت افتد فشد کند بر نال از غلبیه درم باشد و فشد کند معمول ای بسب میغذید است اول گلف
جنده باید نوشت صفت ای هر چنان کجوف و گلفلد که نه خرد یا بفت خرو اول هم وزنی هر نال چنل اندرا فسنه نکند
و از بالغند باز رکت و است یکنیه باشد باز همانقدر گلفلد نیزی نزدیم به سر اول عذر خابد من به با بفت نکنم
حمر ای کسی خ مقدی نیزی بسته بند که نزدیم خود را فر و بر دن از ای ای ایه بیانع نزد غذا هر قسم که باشد پی روز
و پی امکن که نو ای ای ای خود را ای ای که و مرفی موده اول در بیانع و خونی تیریانه است خاصه بر این خود که بیندی
بهر کیویند **دیگر** بیند خطا ریسون ای کله اول بعد درم سب در ای بسایده بکاه اندکی رکت داده خانه کرد
بحوزه بعد یک بفت است درم بکسر د و بعده هفتچه جار درم قدم در چه ماوه و بر عی سئی ماه دفعه نکو و کل خود را
دو الاغز در معده هدایت شده بیندی نیزی ای ای کندز چوب که بخورد از تریس و بالا زی شربیه و نوع و ماہی ای بیندی
و در اغذیه تکلیف گنو قدر نیزی هنکار سندک شناسد بخورد در ای پریند و در ای بسیند **دیگر** در ترکه خود است
اک بر دست و پاتر فیذه با بجهض بکیند ام دریس دام ای بسایده بکاه ایم خود هایند ها فکرد و بکیند ایم

نکار بیند نیزی

سلک رفیده بختیه کیاره بخورد همی قسم ماصله روز **دیگر** را بی اتفاق نمود درست و با پندانه علوبه و خیام او ساخته
خوارکنند باشد که از بخورد و درسته محبوب است باشند و در ظرف سفل ادویه افعو لکاه کرد و با سبزه فرشت
فضل دوچم درینها یعنی حسب **علیع** خواسته بخورد نهفته کرت خلاصه نیزه باشند و در ری روغنی
مالکانشیه بخورد برای موضع عالی است بخوبی روز بخورد و بخورد از هم سه که بختیه باشند و طلاق کنند با فروغ
پکند تهم ترب و کوهه بند سرافی رز چوبه ناگل سبزه برای برآورده نادفع ای الله بهم برخی جالد از چه دیرینه باشند و قمع
والله اعلم **فضل سیم** در برضی فرمی در برضی و بجهی ایست که همی مقدمه برای است بخورد بخوردی خلاصه زدای
خود و مراد خلاف برای که رطوبتی بعید براید **دیگر** چنینه تر بخورد ریحان غلطی ای خواری ای سلف روزه بعید
پنده کسیاوه کوتمه الاجه علیکه بخورد ای خواری در برضی نایسته همچوی در برضی هموزن از دیری مغلل از رفاه ای از خوش
بکوید باز و غیر کافی اند که بخورد ای خواری شکم بکوید و مقدار مبلده بخورد و بخورد بخورد ای مرد است تو کنند زدای
کند تاد و سکه رسانند و در عقب این طعام بخورد خدام و کرم و مایل خارسی در سفا و ناصور و ناصور و ناصور و ناصور
لایتی را یافت **علیع** بز بهم ملاد در ای ای اکننه بخورد بخورد که ای ریسند هر غلطیه بلا ای کنند هم ملاد برای مصلحه
پند قند سیاوه ای خونه بکویند و سکه در ملاد علوه بند و بخورد بخورد و ای لایتی را یافت جولی لفه پدارد و ولاد
لایتی بند و کنفا کویند **دیگر** بست بخورد و شنیه با شخونه ای سرفی سعیه در در برضی مرنه طلاق کند و بیان
بخورد بست بخورد و شنیه بکوچک ریحه برینه خده بخورد کل شیخ که بکرید کویند کوفته بختیه روز ای خادرم بعد از زدن
بند روح تا خیدام رسانند ناشناهی بخورد از تریه و ملاد ریو شبانه غلظه و شنیه بز همی باشد و زدی غیری
بچه افقوه تیراهما کرد و ای **علیع** چنینه بکه بخورد بخوبی کنون بند هر چهار ای کوفته بختیه جهاده که بلاده
و بخورد بکی بخورد و بکی سهیه ای میو بردان طلاق کند و مای خوده یا سهید بخورد و مای خهد و نه روز **دیگر** بست
نی ای خواری خلو خواری از مرد که بخورد قند سیاوه برای هر چهار کوفته بختیه باقند صبا سار و خار درم بخورد کم و بیان

اختار فکیم است اگر بول سایه خست مابد نماجها روز بخورد و الاب است چیزی در قدر این نیک علیه الجود و کوفته خست روز اولن اما
نائینه باب فربود نیز هم برورز بیغز این که بندام برسد ماد و مت ناید اگر و بحاجات لقوع طایب شوی سید حجه و احتمله خود و
بر همان راهی و سرشار بسیل لازم است علیه روندی دیوار جلد طافی کشیده و غنی انت که دیوار را با چوکو گلی در آنجا نهاد
بالاران روندی خاکه هر چیزی این که رلاما بر وغی کاخه بزد که روندی خاند علیه مارسیا در او زندگی اندرا خشم میدارند از دو
روز تصور زد سوخته خاکسته اندرا بر وغی بسلیمه بخشنیده بردا علاطفلا کند و روندی ملکو ارا که خسته بسا را بند مانند چند چند
والا چهار روندی بالام دوایی خلا ریوند که در خدمت خلکو شد در بیر وغی مفید است فصل شانزده در اپرسی و ضمیمه هیجانی
که در دست و پا می شود علیه خمامی لیفید بایس بندیه لطیبی اینسته مانند و کل خلا که بسیار هم سبب دار و مانع تریت علیه
چیزی روب هر چند که در مرغیت قادم در عذر سریع چوکو گلی بخواسته که نیم موخته شوی ملکرده برواند و در درز این
مرتبه اهمال ناید و محظیه سرافت شوی دیکه باید بخیج با ادام لاساییده با یکیدام بیشی لطیبی فالوده بین که در درز
حشرسته فرع کم که دخان کند و دسته لازم باز پاره چیزه دارد دیکه سرمه ای سوخته آنکه سوخته هر چند که سرمه ای که دخان فضیله
بکدام روندی تانی باید باید بخیج باز لطیبی اینسته بیست مابالد در درز ایسته باید تا هفت بار ای علی کند دیکه مقدار ای موخته
سایده دیکه سرمه ای خانه بسیار کار سازد و مهد که دست لاما کار مفعله باید بسیار بسیار بسیار باز لطیبی
علیه نار بوبانی دمکه خسته و خاکسته سازد و باید بار وغی کاخه بزد طور کند در درز دست که بیست مابالد در
درا فکانی مابالد تا و فتیکه دو ایندر یکنیوی چیزی که هفت روز ای علی کند ای سخت مرفی مابد تا دو هفته کنیل
یا بزرگ لایه بانی دمکه و سیانی فریزه که جوشی در در دست ملقعی هار و غرمی میانیه باید بسیار بسیار بسیار سرمه
بهانی ایست باید بسیار بسیار در درز شب علی کند دیکه قبیله مکبره مغلطفه ای دیند ای هر چهار لانکیسته علی که در درز ای موخته
میشی مینیمه در اینها دبار و بعد از ای در در دست و پا هر چیزه مابد عالد و بکسانی ای زای ای سر داشتر از کند علیه
مشکف نه نیاز بار وغی سرمه بسیار که هر چند کنیوی چهار احمد اصلایه یکه در نیم نار و غریزی بدل ای هر چهار ای موخته

و بر ای ای دارند **کلید** موئیه هرمال میبل فندر کنند که امده سار جنگ که کل موم هرج بار لفایی کوئنے نیدن پونه نوت سند
فندر خ و سعید پست لفایی بکه نیب تقریب جو اسنج فجیشیه چنینه دره تقریم مهوده کو وه بیدا که هلهیه تم پوار پوره
از زیر و نیزه تانک چله لامیده که و دنکی ای روز غرما و اندرا فتنه در او زیر کنیه قلع زیر ایشنه باشد یکوشی برداشت از
و ملک او ندکها پرسته باز در هر ای اندرا که بخوا پردازد و بروزی عالبد هر چند کنیه شوه بینه **غصه** **پشم** در سیلای او کفت
عرق و ببر ای ساوی که کی مسام و بب بر طوبات طلا بر کعن حارت ای رطوبات طلا خلید باید و داشت
چنین عزی فندو و ایل لطف است در لاعاز نیدن بایلکه و اونکه صحف در بین طلا پر کنود و هر کاه صحف بخود در این کا
ان کو سند و اخفاخ و دیزیر علت منع است مکر عجیفین اسلام و مالک **کلید** صیده قلع ما ذ و مادی سانه برو غرمه
ایم آنچه عالم **کلید** بجه عجلان ای ای که هر زنی عالبد و بالا ای بکه ای که هم خلا کند باز از دنکلا برو غرمه **چنین**
اینه سار و بعزمایی **کلید** پست در فست کی بیدا که رس بنه ایته سار زد **کل** راجی و سکه می وکل
کو دهل بیجا ای رس بنه اینه سار زد **کل** دفع عرق دست و پاد و فنیه ای ریزد طلا ریاضیه بکیدم و بکوکله در تخته
ای ای اندرا فتنه در شنبه نکه بدارد هجع ای ای کند ایمه بخورد و بالا ای نان کندم و بخورد کلید بخورد **علی** **مندی**
عید ای فنک سایده با سر که سند ایمه بخورد و بور بید ای زدن ای فر ه باز دارد **کل** راجی و بور بید صعبه **پشم**
ای ای بخود طلا کند **کلید** سوزشی کفه است و پاسیک سوزشی کلید است **کل** شره کار زیان باز و **کل** خان
کند و مالیدن ای ای فنک سایده کو بکه دی خود ای ملک کا وزیر ای است تیرناخ و مال بنی بی ای پیغمبر عینه **پشم**
پشم در ای ای ای ای فر ه **علی** موصیه تر نیده که بیان کشیده نوت سند بی هر سندی یه سپه لوقتیه ایز **کل**
پشندا درم کو کوکله در هشت چند ای ای بکه بیان کشیده عده همان بیست تا بیده همان کرد و دری بینه (آن)
کو همان ای ای دنکلا ای سپر زنایچ چوی علاج فینی ای دلعدس و مسندی در ای سند و سکد ایز بکه بیست هاردم
رو غرما و کنیه که ایز بکه زیان شده باز هر فیکه هشت درم ای ای کشیده هر زیر و شی درم مسلا جیت همان کاره

سازده درم از لام بسته درم بزنک سبل که در سرمه غطفی در ازتر بله کنیک هم ازده درم کوفته پنجه سایر مخلوط ساقمه
هر نکلا بر دل بعد بدل بقدر قوت ازد درم تا چار درم بخورد بال از ای سیکا و یا نکر رای بکی بکوشت حیوانات و پیش
قوت باه و ببری و سیلانی پیش ویرقان تیری پیشیده و فرزندی احتمل شوند **دیگر** بدهم بزدرو سیاه ناخواه دار غلط از
برکده درم سدابه درم مرزنکوشی کیکیم یه هلاکوفته پنجه دو درم آیه بخوزد که بزدرو دلایع کند **دیگر** زیر خلما بکشاند زدن
در سرمه سد قیاس به ولفه اده ده درم کرمی است درم تخم سدابه درم ناخواه چار درم بوره سیع مرز غلوچان از هر یکی
درم هم هلاکوفته پنجه هلاکوفته سازند و درم با بکج بند غطفه **بسته** در بزرگ غطفه لاغر بی **علی** تخم بدل از بزرگ بکار و
سمی کله و بیشه کندم بغدر رکنی ای تو ای خپت بیزند و هر روز نکنیم دام با سیکا و بخوزد **دیگر** بخوی بازده درم در بزرگ بکار
بکچی غتفه سرپالایی ای باشد متنه روز بکار بزد و فک کشیده بسته با گذشم و جو که از هر چه مفتر کلمه باشد از هر یک
بیزند و درم بادام غفسه تخم خنکه ای از هر بکار بزد و درم نای میده کندم شا سر زده درم قند بقدیست و درم هم هله
کوفته خپتی جمع عایند هر روز خدم با سیکا و نازه ساول کند **دیگر** لاغر که از محل خود زدن توه علامت ای از زدن
و غطفه سبی و لطفه در چانه ای از اعفار درونی و قبضی شکم **علی** بعد از تغییه ای صبح هندا مده ببلد بزم خلیل و از
لطفه که بزنک از هر یک درم قند سیاه و ریم ای که از هر بکار **دیگر** دریم ایی را در بول که دیقده درینه کند
زنده در روز خواهیم گرفت اهل ایه ما مجموع ادویه مخلوط ساقمه با فندق بقدر کثار کلوی بند و هر روز بکی بخورد **علی**
چهار کنکس ای بغل خود را مبتلا میباشد و هر چند میگذرد هر کار از ای ای عادت غیر و دانی علی
برادر کن ای شنی ای محبت ایغرا میباشد کل خود ره اند افته بینید اغفاله آب و هر در علی روز دفعه **علی**
هزار سیم در براحت مسنبله سه غطفه **فضل اول** در جواحیه که از بزد وی دیر و بکشیده شوهر سکنی بارگاهی
د دام شنیده هم درم مکشیده ماسه بعد از نکمی بر ای بخوبی داده باشدند در پا پرمه چونی ایسته بطری که از
پا از سید میکند ای و قفت بکشیده غفرن از زیر میاب شو باز جان دوا بر زخم شبدند و اکنچه طرف شهد.

هزار سیم

بر طرف سید کشند بند صیغه چند نظره از پونی مذکور اند از زیر فهم اگر تاره باشد سید کشند در سایر زدنها کمتر شده باشند
در دو روز اول بر طرف شفوه و در سه هم باز روزه که مانندی هم داشت فسیده اند مال یا بندگویی و مکالم و سخنوار کرد
در زخم باشد مر او و از نتیجه نزیع معاشر است **علی** بر از قیچ و دندان و راحات از زیر قسم که مانند خواسته معتقد است
باید اینجا دستبر و علما و سه دام موم سفید نیم دام نوبه ماینه زرگرانی که در ای زر و لفڑه که خواسته باشد بند بکید و بونه
طلاب نیز است رو عذر نهاد کم کرد و موم بلاد ران یکباره از زیر نوبه بلاد سه ساخه در رو غمزه نکور اند افته خلسته **علی**
منوف پاره طلاق کرم منوف بخشانند بعد از استرس روز باره چه در در کله باز همی و سخنرا کشنا پند **علی** پیدا کاید
ملخص دفعه عجل هفتی سر فهم بند در روز اول فرامایم آنکه **علی** بر از قیچ شکر و کاره که لطیف و دسته باشد
برده لعید غنبوث که به فرم در ای میا سند بر روز زخم با پاره سید و بوجام است در دو روز کشند **علی** خوانی همی
سید و دکوت اند امکنی غاست بر لعو ناکهای زخم سه بند بر باز را بی رسانید و رار طرف دفعه دهاس که بند
پنلور روز دنای از قیچ فرمی کشت که بند کا نزا مو حی داشت و داشت میشد هر چند و راحات
فی در مای فرامایم افرادی ندیز که در ندو دنیا است فیکس بکند و بر دوست شد و چند نایابی
طلایپده در خاکستر نزور بیره بیهوده از اراف فهم لای سید کرد و در اندک فرضیه اماس بر طرف شد و قبول **علی**
منوف و در در طرف شد و الم راعلم **علی** دیگر رو غمزه زد که میخورد به میلا شدست بر از جر اعانت **علی**
از بوجام دار میپر دود چهار ماهیت دود از رزمه بکش دام رو غمی کمیز چند دلایم با غلبه نکید و بنت دام
بهم را کوخته بخیه باز خویی است نایاب تمام خدیعه و رو غمزه خاند این طاکنک که زو عذر نزد نکاره برادر باز همی
که هر زخم که دارد و پسنه باشد ما از سرعته ایام کوشت پسنه در دنیا خاند **علی** مردم بجهت وضع هر قسم همچویل
سیاه و بول ایزخ از بر کنید ایام هر دزه فشک میکام نزکه ایسته در دام موم سفید کاف نور هرچند در مرد عجزت
که بجا زدن ای سو فسته باشد و دام طبعی بوقتی ایست که رسته دام بکار بلای بریده در رو غمزه نجی بر جای باشد

چهارمین فصل میخواهد باز هم اگر درین و موم بدران روغنی محلول سازند و در وساکوفه نهیه داشتند و برانی و پسته از
سینه طلکند تا درین هنوز **کبر** باشد که در قدر و احت که بین علاوه مبتدا خود سرکلی ناره ای پسر خم سند و تیری
معالج است **دیگر** سبده از زرد فرطی که با یک هزار بند و اندیشی برای محل میباشد **حصار و کم** در پوستی
الشیخ میباشد هر کاهه مردم باشی یا تاب کرم یار و غنی کرم مواد نیزند فرمالی خورد مریا نیز یا خود و ماسه کش
بلند و از اسرع میسر این مکار فیض نمند و اک روز کنونکه باشد که مغایلی ای ماسه فعالستان بر بالای رفته ای
اف نزو ما الای این تیلاست که خوب جی داده باشد صبح و لام بجهات **علی** تیلا ای و سرکا و پلکان خوده وزن
برای برادری شیل را خوش ستد و در سیان این اندک اندک سیراندا فشن ماسه نمک سیر در حوزه و تیل عاندو میسر که در این
جهش است تیر یعنی متفق دارد **کنک** لدر زد با سده طلا کند **کبر** بکسی بایب هر که فنا کند گذش
اشیخ نزو مبتدا نزو و اع سعید شو **کبر** ای یکدام سده درسته خاردم رو غنچه خوده چویی داده باشد نمیخیرست
حاله که نیک مخچ کاد و ای نهروج هنگفت های سرمه کوید و سعادتی داده اثر الیست و خوب است
دواع اینی لبزد که دود غاب و سده و در تیلا کنند **غضن** **تسیب** در فره و سفط **علی**
برای فریز سندید و سفطه سخته همان وقت مائی سیاه هله لبرنی دانه هب سبزند و بسته مالیده اوی یکند
بینه هر طریقی که در دو پولی یسبه کی کرم برا بی عفن کو از زدن فر سرمه کی ای ای و یک کرم نکاره و صد بسته
سو اتر چنی کشند بعد از ای قدر از دی کرفته برانی موقع نهایه بالاران بجهت بدل این سندن فر سرمه که
نکاره بکشند **کبر** ساچر بلند هر چند خاردم میده کند جو بجهدیه لذت بکسب بار بجدام سخنی که قدر این
دکلام قدر سیاه و سعید رفیعه دلکله سبز کند و در هارمه مزد **کبر** برای فره قدریم و بعد از ز جو به سایده
دکلام بجهد سیاه کشند **کبر** ساچر بلند هر چند خاردم میده کارش ایه هبها و پالا اوی سرمه کویش سندن غلط
شکف باز ادویه داخله که ملوا سارز خوارک تیلا **کبر** برای فره و سفطه نزد چوبه ایک آن برسیده در که

سایده و فرنگ

سائبه فیلمند و ملار سازد در حجم درم بلطف کند و شخواران بمحابا شده مقافع است **وکر** برای دینه که از زمزمه
و لفظه مابینه تکید از خنیا را حکم کند و هشتم دام اب بمحابا شده باشد و ابتدا کوری ایمکن بسته مالده نگذشت
نمیگفت روز بعد از آن که لخدمت چشم پوشیدن **وکر** بدل میگردید که در فعل و لفاظ قدرگشته در عجاوه که ایمه شاه در راه بدل
از فیض افجه این چشم سخت همچنانه میگشته بعده میگم علی ندبهی نیل خوبی زنده در عجده است روز سلفار عاجله حاضر شده
کیفیت برای پسر از کرد حکیم علی لاعایات بسیار عجده **وکر** برای فرمونه که ایمه کوئیند و اطهار ایمه پیش
لکن ناکه در هم ماؤ اکه اغلب کلام و حالم خود نگذارد و مالکی نیز ایمه ایمه که خود زد **وکر** دوازگه پیش از مصالح
علی کند و بسته باشی ترا ایمه و احده و هیئت طار ساید و فند مساهه برسته برای محله بعدتر که ایمه در عکاره
فرود بر **وکر** لار که خاص که از درخت پلیده باشد خودم و هموزن ای ایمه خوبید **وکر** پاره که همکنون این چشم
زی خوبی قدر را یعنی لهر برای ای ایمه در حلی فروبرد لففع تمام و در دو **وکر** بکم میگیرد که خنکت بایمید باشد و خجرا
ای نکیلیده عادلکاره است روز خود زمان چرب فیض سیاه بکل خود زد **وکر** در حیات بیعیت پیش از منفات برای فصل
و تقدیم **عهد** و تغییم پیش ایمه که تزدیک حکمار یونان ای نفع است و هر نوع بخوبی قسام سواد فسی مطبوع عن قل و چاقه
و مخوق و بلعیت تیر خود فیضت موافه و لفظ و ریح لطف الغب و پیش قل و مرکب ایمه اقسام باشد و تغییم ایمه و سیلک
چند اقسام است لاطبیتی بخورد هر یارید و لز مردم صیلا بعلج خلاف هستند و در مرضی و صوف ملارک شارت ایمه
باشد که خوبی ایمه ایمه دار که عاقمه و بکار گیرد و خود زدن رسانیده جرب در انتشار است هوجب ترسیده ایمه که کند
که در عین خوبی که اند **فصل اول** در قیمه که از علیه فخر باشد ای ای سواد فسی کوئیند علامت ای در سر و سرعت و ایمه
مدوی ایمه و سو فیض و هر ایمه که دلز در نیزه است و دلیل بدینه و سایر علامات غلط خونی است **علی فصل ایمه**
اکسنی وزمان موافق باشد و ایم بوجددی طربی ایم جرب ایمه که ایمه دوکه هست دام در میله ایمه ایمه زنده
بردارند و کفی نیز تدقیق هر چند هر چند هر چند و ایم هر چند همیشید میگفت دام سرمه که ناشناخته ای ملوع رفاقت

بیکن و ام قبضه فیاض ریز که مخورد از بلغم و سرفه باشد شریف شاهزاد و داد البار است جمع اهل طایمیشند و مزوره کرد
خود را و مزوره شوره بازی کوشت بلکه کویند و نیزه بی علاج فهد است هر کجاه بقیه بجز شوه عکنی است که در یکی در گذرا کاره
ماشد که بند ببرد یکیم افیاج شده بخورد پست هفرا و زین که در فواره گزرو راقب از لک است لانم دلند و مزوره ات را باب
ترسیده امبله بایند **علیه** بر ایست دمواره مفهود از خاصه از ففعی طبیعت باشد غافیه ب دام الوارخار اراده داشت سیدا نهادی

در میانه ای اب جوش سند چند ره دام ای بازده فکرده بگزینی قیمه کی ای هور کلاد و بافلکرده بخورد و بعد از چند کلکت
کرد که هم طبق فهره استه بایم مخورد و بین ها از باله پرسند با عرق کشید که رایم و اصلیه ای ای ای طلاقی دفع فواره شد که آن
ستره در باید داد و داد البار است اک صبده در از پست کوشت باشد و پار ضعیف و یکی شده باشد که فعد نهاد که
جیبت بازه دهیا که کلور بیلیه مرآت گرفته از یکی دام ناد د دام در سازده دام ای اب جوش سند تا چارم صدم عانده فکرده بخورد
علیه بر ده غریب و صفا او دیگونه منفه بپرسید که کوکه کوکه کوکه کیم دام گرفته دریس و خود دام ای کوکه
تاجه دام عانده فکرده بخورد بوار بخت که امبله باید باشد تیر مغید است تئیکه لف و زان نزد **که** کاده چندیه بوار ای

دمواره مفهود از یافیت مدل فید بالا ماندک ملینیه مویی کاکن بیت بازه فیج بیت از ریبی دریم دریس و داد دام
ای اب جوش سند تا چارم عانده فکرده دود دام نبات ده اهل نجه بخورد **که** کلور بیت بازه منفه کوکه کاشه وزنی **که**
دود دام بکوکه در سازده دام ای بیت بخیا منده ح مالیده و مانکارده بخورد **که** که همی منفه داره کرت

حواره تئیکه فروزاند هم یعنی هار ماشیه بیع میکو فته نخنیه میکاره در قدر ایت بیاعا برادره بخورد **علیه**
دویم در بخت که از مفهونت خندرید ای ایه ای هم نویان ای ای مطفیه کوئید مفهوف است علامت ای کرانی و کارنی و
مقدار و نیکی و امکان بیت که میر و سرفیه و بین دبول بی بول ای و عظمی بی دسبه بر ای ای ای و نعل سرمه بیان
و خارید نمیفع فهد و ای و دنبه و دهند کی بی سبب خداب کرانی و دینی و سخنی بی مسوار کلینی داره دام نبات
و علی و عرف در بینه بیت باشد که روزه بیهاری دارد فی ایت هم نباشد **علیه** فهد ای اکل کردی ناس است بایی **علیه**

لو ذوقی است

سوزن فرست اما در زیر قوی یز بند باید **غصه** داشت درین صفا و رکم ایام این داخل عروق متعفن نشود و این لام خوب است
خوف است علامت این است داهم ایام یکروز نکشد و نکند و نشین کبار و غور چشم و سوراخی اولی و ماریان
در سرعت بجه و اضطراب فریب و قی صفو روز دسر و در زیر زبان و در چشم این وسیله بدبانند و کار میان پستان
عصب انج و تهدیه باشد **که** اگر قی و غیان شکوه بند باید کرد بلکه بکنیم و راب کرم مدد بدهند باز مققوبات معدہ توپی
غایید اظریل و میزو و فرهی سر زیگه **علی** بخز قوی کافوز و وقت طوع افتاده بکه بخوبی کاه راب جو هم راب کروشیده
و خیار و کدو بینند ای بخوبکه در سوزن فرسته شد و کرسیان باید فری کافوز همک مناسب است و باقی علیه رنج داشت
سوزن فرنی کفه بند لکوار در از زد و مسکن پار در ترا بنان حاشر فتنک باید و در سرما موافع معنده باشد **که** **غصه**
درست غیر کیمه ایه ای داخل عروق متعفن نکه مسم بر این قم است علامت ای نزد و مبت در زمزمه و قیمه
و کمر ای ای ای ایه و قی بجه و سعیده بیل بزد ایه و معرفی در زیر است هم باید مکه بغارفت کلی ایه
فاف کند و پیزه راسته صادق شده کلینی خوش بند و ایه بخورد تا حار روز **علی** کلور کنیای بخوبی بز کنیل ایه
بس هر کیچی درم دریه و حدم دام ای بجه بیساند چیز خاچ دام عاندها فادر که شیر کرم بخورد یکیفه **علی** **که** خاچ بخورد
سرخ باد و نفلل در از خورد ای نافع است و سرف ملکه بلا معنده است **که** **حب الظفرا** از یکیخ نام است خیه بز بیند
برایست که از پار زده و زیاده کوئیست باید کنار کلینی سنت بیرز سه مادی ای از مکیدام تا دام و دام بو شاند
و سمجون ملبد از نکایت ناد فراسه ای خر روز بخورد براز دسر و در سرمه ایکه باید تیره معنده است
غصه درست بود او داده و مفراده کیمه ایه ای داخل عروقی ایه و این بدر بیعه لازمه استد چهارم روز سهند او ایند
و از زهانه سد همچی همسی و سدی علامت ای هلاست شنی و کروت بیان در سهند او وسیله ایه و در وقت
دمه و پستان و سوراخی و تیرکی بجه و چیم **علی** **حب الظفرا** ای از دوستی خانه استه سخچه هار که بسیار ایستند
فر و بر در بار بزر و غیر بزر نافع است **علی** آنکه زه ملطف کرد مرعاف بجه است دزی هر ایه کو فنه بخمه به استه صیان

عسل فوام از نزد و دود و درم مخوب نزد بر از زین یی حشرات تیرانفع است علامت پنهان که از نما کو از ریا شد از نوع ترسی از آن
بلاد غوفه و کرایی سرد و کردن و درد اعفاد و درد هم سلکتی ای **دیگر** علک شک جوهه زیره نصفید نزد از و یکی خارج میگذرد
که هر روز نیکید رم نهار مخوب دیگر **عناب** باز زده داده که اینسته نه ماسکه و زین ام از اسک بخواسته و از اینسته
تحم فیاض زین همراه کشیده مخوب است و مخوب نزد و از کجا کی علاج نبغیر کشیده شاید و از کیکید و توکل کلابست همچه داشتم
است و از در عرضها که اینسته و بالایان و ماسکه همچوئی دندان است دیگر **در اینسته** که با درد ملکم مائید نافع است
نقش پل پنج سپاه بخواز نیکید ام ادو دادم در دیگر دادم اب بخواز نیکیده تانیم دادم عالی نزد مخوب دیگر **دفعه** جوهه
که درست کهنه عارضی شده با دخان لذت بسته بوسانست که بدار و صبح پست در کلهه باشید مخوب دیگر **دفعه** بخواری
دفعه پنجم در علف ای ای هر سه هزار رایس میگردید **دیگر** بار ای سه بار خواسته بگیرد بعدست سپاه نهاده از
سباکه که نویسندگان نافعه دو درم مردار بگیرند سه سبد بخواز هر سه بایس میگردیده هفت روز مخوب دیگر **دفعه**
در محبات و کیم یعنی پنهان که از دو خلط یا سه خلط اسکه علامت پنهان که از صفر او بالا شده سرف و نیکی دم و سبان
لعا و لشکن و بخوابی و صداع و نیزه دل و خوارشی تی **علاج** تربیه ساره ای و یکی اسی خیز شباره از و یکی دو درم
کوفته هنجه بخوازند و نیکیده مخوب نزد و از صفر او بیغم بوهد علامت لرز و متواکله و عوری ایسا خیز شباره از و یکی دو درم
ایس چشم است **علاج** بالا هر چهار تریمه میباشد از هر چهار دو درم بخوازند و دو درم شهد هنجه بیکر از نکفه
مخورد و از بیغم و بالا بخوارد **دیگر** هشتین متوحه بجهه که مائیل بسایه بایس میگردیده دار گلفل و مقبره سایه
و خیز شباره در زیره نکفیده سایه دانه و ملکع بغار نیکی تربیه بیه مسادر کرفته جو کوکه بخورد هر روز در
یکی دو درم اب بخوازند تا جذام عالی نهاده که نیکی ایس از کفر و بر مایا که در ده ملکت کیفه مخوب دیگر
از از بیغم و بالا و تکه شکه بانفانی همان یعنی اثراسته خواسته علامت شسته که بدن کجا کی ریخته ایسته

سرد و رفاقت آب پشم و سرمه کوئی نه ای و در دسر و درد منفع عفاصل و پشم خوار آنقدر غایب و ماست و مولای نیز در دهی
و یاره کوئی و در دواز کوشی و خلیده که در کلها نموده ای و سرم و ضمیق المفس و پی رفته طعام و کردشی و سرمه مالیانی
که در اندود داشتی زمانی و سیاهی ای و لاققط قوت و نیکه خانچه دری بروی ای خواهد باز فراموشی کند و چندی در
دل و فرزه کلاه و دیسکه بدن شرح مایل به و سالم سخت و کانهاید و بول و بزار و عوقی کمنظطا پرسته بردار زنفات
تپ ای اگر علامات مافیه نمود غیر سالم است و اگر کسته باشد سالم دشکول و دم کوایت دچاپه که ای ای
بهار کنی کیچ کوک پیکر موی از پر کب و درم و جوکه بندی از تجمع و رسی و حجم و دم ایب و ساسته ماجد رام عابده فکده
ماش تا خود زد **که** پوست درفت بالانه تمرینه اینچه که از دریا و از ابا و از اقدار در راید که او از رسیا و
بکر و بانشی چوب بلایسی بورز که ملائکت شفاه انسانی که از یکی شیخ ماسه شاه که هیج بدها مزدراز طار
شکو درسته در رتفع تمام ساندو با سخن کله بیشهه و تلسی صیاره لقدر کنار صوری کیچه خود زد **که** تو بتر کنه
آنکه ز سرمه متر خم سرسکنی یکنی نیک نیک در زن برآبر کوفته بخت در بول برسانیده بسبند و لقدر تحقیکی
نمکم سمعه ای در یکی هیمه کبند لطفه بید و دار در حیجه کبند عام عدت و ف شکوه مریعی بهشی ای **که** بر ایستاد
که با غصیه باندیه هر در یکی خود زن کید و دارم بسند بکید ای شیخ کبر شرح رسته ناک و فته بخته ای قدر خود خوب نیز
لرزه های تیری یقینست **علی** حربت پدق لوشت ماکیانی فرم و فرمیه کند و در یکیه لهر با دیلام ای عقیقیه
و بند کند و در ای بند و بسند تا مهه ای شکوه خود زد **که** جمع اقسام بنت های ایت دار قفل و پست پلیده المنه
نهک سهاریز بریده هم بر ابر کوفته بخته ماکیت ای کشیده ای شکوه خود بند کیچی خود ز طرقی مدر عقیقیه هم زنست که
زینه راه دشکی کا و چیز است تا و فنکه زینه زرم شکوه و شوزن دزد ری خلید برآورده یا ایم خنک کند رسکی کاید
چیزی که کوک ده کیکی برآورده هم چوز بوری ای ای افته ای بند عده هم یه ادویه دار قفل سمعه داد و هم مخفیه کیچی
حاجمه هنر غایب باز سرم و ساساز دل بیشهه ای دار که بند و خوزه ای یکنی خود که که و در دسر و سپتان

که از پرسته خلاص شود و لینیا دست لرزهای صفت را می‌سایاب که از دخنیا که عاق فره رخند فلسفیان اطافل و کسر داشت
امیدار یک شفه در بوسان زده جسته و لشوت و لیزه بخ و لیزه ادرک و لیزه کیسه از پرسته نیمه دیده و بخند
و پس اید بعده لبیه سپد شب سبزه و لبکه فلفل کرد در بقایا پی مصالح یکیه بخورد هم نوع بست کرم و سرد و بست
و در سرد و مه و سرفه و لبیه غیرنی طعام و بت کهنه و بت لرزهای صفت را می‌سایاب امیده ز خند دار فلفل
مشکله چهار چهار هدف هم برای کوفته تخته بهم باشد بر اطفل نکسرخ با دوسته بکعبه ز بو غذ از خوش سایه و دال
انواع بت سرد و کرم و لامع صفت **علی** حبله غارچه بت برایده و حاره و لامع بت خاصه بت از نایه و مرغه
باشد که بیار کلر می‌شوند از نوبت بخورد نکند و از مواد مغفار غایل نشوند از خم بخورانی شد و از ریزند ضمیر و ایم
ز خند علیه کوشه تخته بعلی سبزه و لبکه و لبکه و لبکه بمند که مایه فرد و در دیگر سراف رز خود دار فلفل
با لبکه هم برایک شفه با ایزبر زر ای که سبزه و دفت خاکت با لبیه سایده اند که در پیکن دنوع بت
که در دیگر و انکی برای قیمت اسوانی بت دن و دنیه که مغفار از ملعم سبزه باشد و دینه و قسمی باید در این ایاد
آن سبزه سبزه علیه کهید خیزد ام کهید خیزد ام سبزه لاماف لاماف لاماف لاماف لاماف لاماف لاماف لاماف لاماف
لشونه چهار کلکت بالا مابد کلپس لکا بد از راز بخوت مند بخورد و بونی سخت بخورد فرد او در دهفت
در ای سرد و بخورد باز هم کوشه تخته مکپس در لبکه و لبکه و لبکه و لبکه و لبکه با اسخن کند و برای بخونه
سبزه و لبکی با نارسه بخورد غذا سیرینه با نهادت از کوشت و نکس هم پر کند **دیگر** شب سبلاد و فی دریام
بت خوبست خاصه ای که ای مابد و لشونه ای در مرکبات مذکور خواهی **فصل معنی** در بت لرزهای داشت
که هر کاه مایه سبزه خلیج عروق متفقی شود لرزه از آن عاری شود از صفا و صوف مابد علامت ای یکوزد
در میان نوبت کند و لرزه و لارست سخت وزمان هم یکیم مابد و ای باعیان مابد لرزه و لوارست از آن نکشید
وزمانی زینی تزو از ملعم بخوب علامت لبنت که در نوبت کند با قلب لشونه و لبنت او که می‌ای از غنیم

و اک از سو د را بند و در روز د ریسایی نوبت کنند و اینی را ربع کوئید و دیر باست **علیه** **صلی اللہ علیہ وسالم**
طبقت بخورد و لستی ان در هیات و که نو رساند **دیکر** بمنکره هم درم تا است درم کو فتحه بخونه نفتند سیاه غلوام سیاه پس از وقت
بخورد غلبه تیرا فست **دیکر** را ریت لرزه هر قسم خاصه را ریت بمندر بدهست بعد فلفل کرد بست و دیک از همچو
لاس ایند اینها بخورد رانید و در روز کلی مایک سرکف المفهوم کانقدر بخورد ناسیوم روز دفعه شکوه **دیکر** را ریت لرزه مغلن
فلفل کرد بداند که در سیره هر چه و هنوره پی آب که ای کنند فاچم ته مرتبه سیره در کهل ملاغه عدو خواه که بخود قدر از فلفل
جسته و حم که بر سیاه از وقت بخورد نمیکن **دیکر** نویا اینست نکف منکه بخورد لرزه زر زرینه زر بخیاک سما که هم رواجا بایکه
سیفه سیره که می دهد اما نفیه اند که بخود فحیه ادویه ترکوئه ای که بخیخ بلکه بخود **دیکر** فلفل در از پسره خود
بس ایند مقدار موشه هب بخود صبح و همچو دنام مایک فز و برد **دیکر** را ریت لرزه مغلن داد کشته کل اول بوس بین کشیده
پنه که در زن بخورد و دام دنیه و دود دام ایک جوش اند تا مخداخ عابزه نکرد و هب خورد **دیکر** قدر بخورد داد کشیده
سیمده راه باست دهد خاص را ربع دوا و دروال عه است **دیکر** قد ملاده بخورد لاخ ماجلا از نداضه فز و برد **علیه**
سر را لخیخ نکوت بعید از خاک با کنیه در قند سیاه بجیده بوعکبه خاک نداز بخورد اند اک ره غزیر است **لایق** قلکه
عالو بخابست نافع است و همچو از دارو در راز و لبین و بخورد نمک خیزی کار برای اقسام بسته **علیه**
را ریت لرزه بقیمه سیمربع الائی است درسته روز دفعه کند از چهار سیماده ناید که بخورد سیاه بخورد داده
و پنه که بر سیاه از وقت بخورد **علیه** دو باره ها باره بخورد ده غزیر خوبه خورد دن دفعه است لرزه است **دیکر** میگیز
لرزه است لرزه بخورد روز فرستت باید و باز معادوت کند و همچو قسم ناید کشیده سیاه بخورد دو درم باقی است
باره بخورد بخورد هنده دز دراد مت کند باره بخورد نکند **علیه** برای اینست لرزه مغلن بخوبه بخورد قطعه
بره قطعه موافق تقدیم نولید و در ای ای از افاضه خادر بالا یک سکر کشیده و دیک روز اوی احلس روز خود چشم ایک
او زیکوم او طیس **فضل** **علیه** در هر دن در افرخ خوف هست و در اوی اثنا فست ای مکلف و غلبه ایان

سید او نقدم جیهات خود با غم داش و تعجب داش بلطف مقدار تبرید و مسخن در اول المراز میات سده هر سی و سو علامت فلکی هشت
غذرا صاف کنم رخواه کلقدست و پاک کرد و هبزدست بربرگز مرطی تا دیر و لارند کرد و ماشدان مثل قیانی
باشد و **کل** سریت خلخالی خود را خاصه از باسرفه باشد و سیر کاویان خود را بین طاری که سیره باهم هنای
محشاند ناسیر عالم از اسرفه و بلغم کم باشد یا اند کی بابت شرکت کند و از ضد قوه کلاه اهافته کنند هنایاند و کل قوه
خردی از مردم دارد طاری ای هست باید که فرخون باشد و از وفت زادی بچاره که کشته باشد و علف او
جو را کاملاً بسیج خافه و بپاکخ دهارز نکنجه و بور باشد و تردیک عبار اورده برو و سند نایعده منافعی نکرد و ایا به
که از مرطی مخفی دارد نداز از ای اه طبیعت شیر در عده خاکشند خوش و فرج را کنمه از مردم نظر نکند که برابر کم باشد
حکم خود را ای قیح دو سنداد آن روز شش قوی دهنده همراه فرود و قوی اهافته سازند نایعده تویی رسیده از ایان
هر روز کامنی کم سازد نایق بار سبی قوی ایبد و در روز که سیره اراده باشد بعد از وکله ران مرطی سرسند اکاره
خود را سیره لیف سنجی سبیت در خود را سی ناید روز دیگر نزدیک از قوی نایز را مسأله کند روز اور دیگر قدر
دهند و در روز کی سیره دهنده ایاده باشد در ای روز از تریکه و بار و مایی هستا غایبند **علی** سریت
دادنی از نکید ای ناد و نیم ایم داک بوجلقد سعیدیل ای ده طرفه ای خوف مسطور است و فرقی کا غور باشید خوبه
که بقند حکم نزدیکه باشد بپیشید و دست در ایندیل باعید زدن ای نیزه ای ده سی و سو عینه ای ده
مرکبات نوئنسته هر سی و سه ده ای هر کنک و تهمه نیزه است و پاک و ساک خرفه و فیار دکدو و هارز نکن کا هارز ای
منعیف باشد سعیدیاچ لیغی نور بار لیست که پی مصالح خوبه باشد بدنه و از از دنکند پاک و قند و ده هر
فالیم سافه غدار باغفت و ایار دلیلیب خود را دوکری میگذریو و مناریسته که در ای ای
خنک و محبب بدشمال مکنی باشد و از ده طیب ایب بجودی ایب در طرف نوکلی برکه تردیک دارند و در زمان
دعا ای معنیل الیوا و مکنی سازند **علی** نولکا ده بور ده درم ناسته درم ایب بجود دسته تبر او دیگر

متوسطه نموده بیان ننماین شبات رو غیر از این از هر کجا حرام حرام اینسته بده که رسم است از یک نیم ساعت تا دو ساعت
پس از غروب و رخت و کلینیک و غیره و لیکاری از قبلاً فقط اینست و راحا و صرف و نفایت می‌باشد اگر نیافر پس از
غروب از این بسیار مغایر است باز از این دو اوقات متفاوت می‌باشد باید **بین** در این اوقات متفاوت می‌باشد
در این اینسته باید کیم که بعد از غروب رفته باشد ناگفته بشهید بیو **علی** رفته باشد و بعده در غیره که می‌باید رفته باشد **علی** و کجا نباشد در
و کجا از این بینه می‌باید اینکه در راه رفته باشد ناگفته بشهید بیو **علی** رفته باشد و بعده در غیره که می‌باید رفته باشد **علی** و کجا نباشد در
و اگر سه ساعت و دو کجا نماز اذان اینسته باشد و برای اینکه اینست نزد **دکتر** دفتر فخر خواهیم شد که هر یک رفته باشد **علی** و دیگرها
می‌شند دار و **دکتر** اگر از ملاه رفته باشد آنچه در راه افتاده اینسته باشد من بخوبی و خوات بخوبی همانند اینسته در ساعت به بعد **دکتر** از جای
می‌بیند که خواهی داشت مرسوبی اینسته و می‌بیند که کم که باید باشد و باز هم از این بخوبی ایضاً داشته باشد که هم می‌بیند **دکتر** در این اوقات
که از سه ساعت رفته باشد تا پیش از دو ساعت باید که بینه اینسته باشند می‌بینند و وقت خواهی می‌بینند از سه ساعت به بعد **علی** رفته باشد
و خواهی می‌بینند که این دو ساعت بینه هم باشند که هم در این اوقات می‌بینند **دکتر** بحث فرع لاغر و میغناسته
که از این علت عارفی نموده روفی می‌باشد از مکیدام محوزه طریقی ساختنی رو غیره نموده است که از میانه کلید از
و چهار قبضه از کلید و دو چشمی و دو چهار قبضه از دو چشمی که در زیر و پیش از همیز و چهار قبضه از دو چشمی **دکتر**
اگر رفته کاوند که محوزه نموده و مغل اسرا بخوبی بینه نیارد **دکتر** در این اوقات می‌بیند که بینه اینسته باشند
با دنجان خاصه خام **غصه** در این اوقات اطفال بدانند که دو کجا مردم می‌باشند و کلام از این دو مردم نوازند و این دو
تائیکاه بقدر دانه هر کجا بدو و چند در چهار ماه آید و دو ساعت بینه بینه در هر چهار بقیه بینه بینه می‌باشد
و در هر چهار بقیه بینه که در چهار تا ساعت بعد از هر سال صادر قدر نیزه که ننمی‌باشد می‌باشد و چهار کجا می‌باشد و هر چهار
او بینه دو پرسه از ملاقات می‌باشد و اگر بیشتر و طعام هم می‌بیند و دو اسرا بینه دهم در این ادو و پرسه دو کجا می‌باشد
نه بینه اگر کجا دو اسرا بخورد اینسته باشند اول طلاق کشند و دو کجا فرم مملو باشند و دویم اول خاقه کشند و دویم از این

مازدارد و اگر میز رفاهی بخواهیم و پیشتر بیا کار و بینندگم شیر و یخ و عالیقی و حمام هم از مادر و موم از دایم نهاده باشد
و باید که اهل و جنی بشنید و دو سکله دوز را نهاده باشند و خاصه و فاجه و بد خفته بناید **دیگر** چنین ففع بخواهد
برگهار بیان خامی و کمال او رسک به بشنید همچوی ملسا نهاده هم برخوب طلاق است **دیگر** بر ارسال دست و سرفه قصی کاکل ایشان
ملعل دراز آسیس منتهی برگار کوفته و بقیه بعل مخفیه بسبانند همچنان فابده دارد **دیگر** برایست لفواری در زدن بیخ
اطفال که حیرتیان مانند و عجیل و دم کردن سکم و غشیان و همچوی سکم از های اینکه سفول بارع نائیکه بشنید با هم درین
کار ایک فاسن رزه لاعب بروستوری این لاعب بالطفل نهاده و نیمه بادرسی **دیگر** برایشی ناف سجن پوست در
شیر دار زیر ناف طلاق است **دیگر** بر ارسال نیکه ملعل دراز پیشمول خابه جنبه مندی هی اسک که هم باشیز مردم کنای و هاشد
بیو غیر کار و اینچه بشناسد **دیگر** بر ارسال نیکه خود را که در فده اطفال بعد اینه از بارگاری خوب بشنید و کمر رفظ
غاید شنیده و هنگه و دوچوره سیاه برخیول کیا که بر درسته باز اینکه در مقدمه ساندویا از بازاره فتیده باشد
و بدان العوکره شام ساره **دیگر** بر این المیان که مثل صرع بالطفال عارضی شده علامات ای اینه صرع عذردار
قدرتی ایشان ما در این ساره بدریند **دیگر** بر ارسال نرمی و سند پر مونی بخوبی کل و ده و لوده و کلیشل **دیگر**
حکوم اند **دیگر** رسال فرنی لامانع است راز سانی و ملپی لاغن ای همچوی اسک که هم باشند و سکه مخفیه بشناسد **دیگر**
و ای ایچ و برگوست بیشتر ساره ساره که بلا خبر راست و تیر بهم برخواه طلاق است **دیگر** برایست ففع اینکه بول ملعل خیز
خیز پیش از ایچ خود رفته شنک اسک که هم باشند و سکه مخفیه بشناسد **دیگر** برایست مسفل بیشی فصل فعل اول
در علاج مطفی و کلیدز خابوز ای ایزد و ای رخفر غاذه سکوم سرخ بوج است معینه و بیاتی و حیوانی بینده عجز ای ای
و سیاه و قیاده ای و زنگهار روز ایک ایک و زریم بیو بقیه شنکه و لی مثال ای و دنیا شیاق ایست خدمتیک
و دنیا قیوه و دنیا کوئه و میز را که بلاد در و اینیز و نیکه بر قیانی کیز و نزد رسایه و خواهی و جیوانی خیز رهی
اعبر و ماروز هر یلک و کزدم و کوزنی و دز رایی و ای قالوزد رسین که نز جنوز کوچک بیهوده از مکی برگزد و دیگر
و غالی سیاه بگذا

ای خنبل

و خانه ایه برو باشد نبیند ی که را بی کوئند و پر بیش و مانند ون **علیح** علیح بالفان حکم داد یکدرو درم غلبه نم کوفته در زیر میباشد

بجوانشند تا به نیز پاره خوارده دودم رو غنی کار و رفاقت که بخوبی عقد است که کوئند بجهت اینکه عده در پر بیهاده را خواهد کرد

ساهال و میاپقیر بعید از لغوت قلب بند میباشد عزیز بار برادره مثل اضیاف و غیره خلفی کرد از دو درم تا خار درم داشت

کا درم که **بک** هر ایجی زیر ایهاره مثل خیابان و غیره ریکار و لغدر ریک ایهار شاه جهاد یکدرو خود و ارسانیده مخلوط آنها

بخورد **بک** پیش بخورد عده بخورد امها همچنانست که در فری هر بسته اندیکی بزرگ اند از نزد خنجر مذکور را بسته خواهید ببرده بخود

بیش از هر دوی اند از نزد خنجر پیش بخورد **بک** سیار فرع یعنی گلکی و چوکل که نهایم بحال میروند در سرکلی ای ای کامیابی

ناشکفت **بک** بکل بخونی میعید اند ایکی دو درسایه خنک کشیده ایهار میباشد و در کند و در دن از خنک شاه

مانند ایهار با پیش عیستند و در کاغذ لکاه دارد نزد خورد و مار آریه طانا سی که نزد خنجر بخونی

بک بخوبی همو که بکیتی و مدور و ارد در دامی کوه میباشد هر ایهار بخورد و مار آریه و رانیه بخورد و مار

مانندیه بخود خاصه و پست ای ای ای بخونی ای ایکنیدیا در کاسه او زیر بخورد ایهار بخونی شفه خود را

پزد نهیه همه ایکنی بخورد و را بسته طبیعت و ایجیع زیرها است **فضل کاریم** در زیرهار کاغذ بخونی کیتیه

کلای در ایکنیدیه ای ایکنیدیه بخورد **بک** فراطیه تازه با یخک کیا که تا و ما که مای بخورد **بک** جامی دویم

مانند سایده بخورد **بک** پیش ایکی درم نکنید که درم مای بخورد **بک** بخورد و فرع ایجیع سکم میکند

که تو اند بخورد **بک** رنیه و فرما نیشان ایکی کی دام مقدار را ب این افتشه مانند بالکت ایک بخورد **بک** مار کزیه

و با کی که بخود بخار دای افسون خوارده طباکه بز خواره اد زنده بحال بخورد کو و بی مادر کرکی

برست کاف فاریه **فضل سلم** در زیر عقرب بعد ایست هلا ایست مایکی مکونی ایهار در زیر دفع شنیده ایهار

بنمار دنار عوکنیدیار یلایه بخونی **علیح** نوساد ریا ساه که دچونه ایک رسیده مای دنیه کوفه و در هر چند است

خونالیده بوكنده در حاشیه بوجیز ایهار و زنیده عقرب دفع کوچه همچو بکه بکه مادر لایش بفرشته **علیح**

تعریف این کوته سایرده بران موضع طلاکند دلخپش سرگینی موسی یا مکمال الدین با عرضه طلاکند **دک** و بک ترب کوفته خلاکند
در درگاه بارگرفت شنیده بسیار راضی نم کوپیده و بصل بخوبی هر موضع که گزدم کر نمیه باشد طلاکند در درگاه احوال سکینی یا پروری
چنین امک اکارا که لایت بار سیده نباشد و عنین پایا فلک هم یعنی ائمه دار در **فضل حجت** در زیر و عنیت و مامشان علیکم
مادر هنری مکوپید و قسم ازین کلام است که نه مراتب علیع کم دارد فراطی عیونه بالند و اکفر الهی یعنی علی ای افکنه
او خلاکند چونه با بابل طلاکند **دک** جراحت که بکهور شیر داده باشد علمات ای در دلکم و عذر و بک بد از پرول
کند باره پاره نموده **دک** تم سرگی ذکر از هر یکی میشود مایسا میده بمنزد لفیری ارسال جواب و نفرت نرساند **دک**
خفیه هام فر کوش فرد و برد مویسی یعنی خلیده برآید و تا حصول صحن کلی بکد و خفیه فرد و برد ها باشد از در خلیفه
لهم پر از برد **دک** مر از کرخی کی خوک تم سرس باشید و زقوم ای که عمر محل کی بیکه طلاکند **دک** مر از فیض ره راز دیکی یا ی
شکیه و مامد ای که در سپاه ایه از هر مامد ارد جو رو غر کار و اینه و درم که طلاکند **دک** مر از فیض ره راز و مامد غیر
که در قاع باقی ماند بدو فتنی و جایگاه خذک در ذه باشد طلاکند **دک** مر ای ای هر زبور زرد پسر که دشنه نمک
سیاه مایشه هر وده ایکارده بر محل کزیری طلاکند **دک** مر ای هر کسی مایه ای مایسا میده و مار و غی رزد مخیه
بر عقد کنید که طلاکند **دک** مر ای زیر دیوچ کلی باز بوبابویل با هم کار و ای که همیم کرم هم اکند **دک** مر از فیض زنیجه
کتم بخویلا ای ای ایه و مامد مکن ایه و ای فلک بیویم تو ای مایسا میده در دل عز کار و اینه بخورد **دک** مر ای عینکه شیش دیویم
تم فتحی ای مایش کلمه عیکم خلاکند **فضل سنج** در زیر مسک و دیوانه که بکرد علمات در ای ای ای ای ای ای ای ای
فرد و بی دیکر مکوشه هر ای عفو بکنیب دیکر و زسته عزیز بر سید ای که خورد و بکرد مسک دیوانه هست ای باید که
تک عهد و فر جواحت اند مال نم سید و خار دلک نم بعد از عیند ای ای علامت طاہر شد که نفرت از ای ای ای ای ای
ماست دیوانه ای رود **علی** محمد کی بیز که نهوز رفیع نازه مامد میکارک هر زخم عالد **علی** مقیمینه داشت کوفته
خدمام با خدام قند سیاه آنکه بخورد و مار کریده وزیر خود ده ملک تیر میغشت **دک** غنچه ای که جایی عده طفل

هفت عدو نخ اسراياني ييار سه بسيار بوده بخورد **علاء** قدر شيرك را کس حرافت مابالد **دیگر** بخورد تر زيند اما توره القبر
که بخورد سه و سه يك امروزه مدنی از قدر سیاه هر چهار طبقه يكجا به خورد **دیگر** خواه طینه هم يکدم و قدر سیاه نخ
چند روز بخورد **دیگر** معراج اکونه سرکين خركوش مق تم تو رفعه هنفه که بخورد تم پسندال شکاف تقویت بسته باشند **دیگر**
قدرسیاه فویا چه دوار زده درم هم طلا کوفته شه غلوکند و از روزه کنید سپهنه هم چهار دم باز رو هم یک غلوک بخورد باشند
در زیر شر و زعما موکب خسته بخورد بخورد روز چهارم فکله و هنفه های بازیزه تو زه میمی قسم می ام روزه مایه **دیگر**
باره غلوک بخورد و باز همچنان چهارم روز با این **دیگر** است که روز متوجه بخورد قدر از این قلید کوشت نخ و بره و بزغاله باشند
و باد رجخویه داز سود اينکه پرسته کند **فضل** **کسر** در فرع سهوم بخوبی دن توره و سپاه کوته در فرع نخ و سلاک
بلاد و سر العار **علاء** پنهانه دام کوفته نخه هر قدر که تو اند بسیار بخورد جراحت و بکاره همکاره همکاره همکاره همکاره
لد چهارت ترشی اند اضافه بخورد و یک پاس در آب سرد است مند باز را در رفعه بخورد سه **دیگر** باز جای دوچار کشان
نخه و بسندال بدده در شریه آن در حلق زیر دم فر در بود **دیگر** اک معراج اکونه بخورد با سندوق تو سه کام و سی هنفه
دیگر کیه دن توره بخورد بعد یا يار کر زیده مق فسته انبه چهار دم در آب ب سند و نخه بخورد **دیگر** او که بلاد دمه
بخورد از ترکند خارش دن بکش و آناس سپه المجهود شیره انسکی شیده بخورد در بود **دیگر** عالد **دیگر** باشند کار که نمایم
کام و سی هنفه بزن عالد قدر بخونه **دیگر** بخورد و کنند در شریه کام و سی اسکی که بخورد در بود **دیگر** عالد
علاء دیگر کیه چهارم بخورد با سند بدار و زیر فرج که کامون کو زیده هست دام در جهاد دل **دیگر** کام و جوس سند بالغه
ایده خارکه بخورد **دیگر** کیه از زیر اک خارش د آناس در سفری اسکه با سند سرف در فعال نور یاری که هم یا به
سونه در آن محظا کند **دیگر** از بخورد قند و شیر بزن هم سا فته طلا نمایند **دیگر** شیر کام و یاری نخه در فر شریه
بسودید در تا هر فور سری فمع شهد **دیگر** علاج زین رقوم یعنی علاج شیر که است **دیگر** کیه سر العار خورد هم باشند
و گل است بعده دار غیره درم سایده در آب بجوس سند و بخورد سند **علاء** هنفه که دمجه از چهار تا سی هم باشند

کار که از دو قدم تا چهار دام باشد که بجز خود نشود **بک** بجهت و ناقره و سر اب و دیگر مکاتن نیز آن را شاه فیض نماید
در پیمانه را نام ایشان مکار و بار از لفی در فرف کلان کذا شئه از آن با سویند باز و گهر ایشان را از زندگی خود باز کنند
میکار و باشند ز دخواه خواهد آمد کیه ایغور خود را باشند بخی بیدار خواه باشند که باید خود را خود و دار خواه
مهنفی خست **بایت** **بک** بور بیان مسند خود را نیز دین مشتمل بر صفات **فضل او** در نعمت پسر ایشان از خود که در سایی بکبار
رسانی یا شفایع کند از جمله رفیق از اینها مانند و در اکثر علل مسند خود خود را در خود اثرا کند و خود مسند خود را خانه کند
و فعل او در یه مغایف میتواند و گویند که عقب همچو و گفت کردن همچنان لطفوت در بود و خانه کشته شده است که کرم خود را داد
دو او سهل علی نکنند با لار ایشان هم ایشان کرم خود را و میشان از خود را مسند استه روز جماع نکند و همچنان بعد از این
محاجه خواهند شد ایشان دیگر و باشد و باز و بار ایشان را از بیمه مسند و مغایف شاید یاد کرد و خاطمه و سپاهی خواهند
داد و مکار خود را که در زیر زمین مسند غصی بدهد مکار خیار سبز و ترکیبی و سهال در بیان و در ایشان نیست
دیشی از خود را مسند استه روز مغایف بدهد اما احلاط خسته و معنی شده مسند خود بسیار است منصف **فضل او**
در غصی و سهل صفا افتخار میکنند و پیش از هفت کلیخ خود را نیکو فته از روی کلیخ پار ردم الوجاهه عذر میکنند
آیت داشته بهم بلاد و بکیت ایشان یکی خواسته باشند که ایشان فکنه و بعده میکند شرمند شرمند که هم یکی رعیت نمایند عذر کنند
خواهان و چیا کوئی حلوان و کیشتر و بالک میانی خوبیه رانی خیام عنابسته خجاه عدد و بیه در ایشان مسیاست
صیاح خانه کار و لقید شرمند که هم دیامنیان بی قند میل نمایند عذر اموزنک نظر و کشته تر **فضل او** در غصی و سهل
حفت ایشان رجیل خود را نولف بروت همیکه کلان بخی سر و غم از نیز هر یک کار احمد و بکاره در بیه دو دیم ایشان
جو شاسته بالغه باند شرمند کرم خود را ناسته روز روز پیام اینی سهل بکار و بیکار موله خار در مرغ خار چشمی خود
معیکار و درم کوافته بخته از دو درم ناسته درم و دار کلم خواره دسته مائیه با فند عیله عیله ایخته بلند و ملا
یکی خست ایشان کرم خود را و بعد اطلاق مزمه درست هایش کرم خود را هر یکیم بایس ایشان برادر دیگر **فضل او** در خانه ایشان

کلیخ پیش از همان

کتاب بچه هفت کتاب شریعت قندخوار و دوسته با بر و یکی هم شرب خود را می خواسته بشار که علی ^{علی} معنی نیزه صفا

و خواره روینه ضعیف نادو نیزه و خواره نایا خارسخ بکیره قندخواره و نخیه نایاب کم خورد و نخیه نایا خواره

الاتم بلعنه ناید قریب سر از داد فراخ بلعنه ناید ^{دیگر} ترد بونه پوت پلیده از هر یک نیم تو نایا ساه ملکتیز

خورد که هر یک خوارک است بواریه که طبعت عاص و فیض بانده و در این ضعیف برد و از اب کم ترد

حکم ^{لسته} دیگر ترد بکید فراسیده و خوف که و برو خواره ایام نایا و چو نیزه هم بنت درین معنی که و خواره ای

بر دیگر و درم نبات بیلارم لغوف سازند بر این معنی غیر و بقیه کم درم برد خاصه بر این میان بلفوش

بر این طلاق بکینه تو از تو ای واد ^{دیگر} در این الترید فنا زیر طلاقه بلعنه رساند و مطلع ذرع کند ترد بکید

خوف ده درم معنی که زخبل از هر یک درم نبات برا برم به خوارک درم بست که هفت خواب ^{جایی که کنم}

خورد ^{نضر} ^{پارم} در ملینی ضعیف و ملینی سکارا ملکه اینی که درم شدسته های این قطعه محبت باشد

ترخیم معنی خوار درم سینه هر یکی مقدار ایام خاره ایام بکوبند و بغل معنی هزار خوارک است هر روزه ایت

علی ^{علی} مینی لطیف معنی کمیم و مجه نجفه ما دو درم ملکه اینی کم خورد و طبع هایزه در این دعده ناید

دید ^{دیگر} حسب بر سار بیفع فیضی هنریز دو هشت لشکم ای هر قوه طرفی های روز در کلا و عنی کاشی

و عرق بایان بونکی نیم تو اینی سند روز هم بر میعنی اربع تو ای ترد بکید که تو ای خوف و ملکه و ملکوت

بر و خفره ایام نایا و نیویه را بیکوی در ایان غریز نفعه سرسکل زند و هر شب بعد خوف را از نیزه

بعد غذا لفاغه است که هر چهار شب فروز و در دو درم این بیفعه داع کمیم درم تادو درم دفت خود نایاب

کم فر و برد ^{دیگر} در این بیفعه فیضی دمندیسته خاصه بر این فیضی بو هر سیاری سیار مافع است و در این

نیزه بورست آنچه جنبه نمک شنک و وزن بسیار کوتاه نیزه لغوف سازد بکیره نایسته مائیه با یک خواره

بکیره ناییک ترد بکید پوت پلیده از هر یک بیلارم کو فس نجفه شب با یک نیزه باو سرکا و خورد و خوابد

چشم کیم بالای آن تا حاجی خورد و سه دست اخلاق مسنی غمیش و غلامیم خود را علی از اسرار الحکما که در این طبقه از
باید کرد و بعده هنگویی برای برآورده زیرخونه کردن غمیش بر لکم لکم کند و بالا زدن حاجی همانند و رسیده نوی خود را کند و سه
پا مایس که در شویندگانه و اثمه اعلمه تمام **مالیت استیوی** مایس در ادویه بمحروم کیم و دفعه بجزیهت خود ملک
بلغم میز فایل باز بپوشید و در داعفاد مفاصل و غیره بحسب تکنیکها و امار در جهات که نیم امار با جلو حمله و هجایه:
بکرند بعد از آن مایس پا رو غیر سده اخوند با او اثمار آنچه با دفعه ساخته بپرسیدن خبر جهات و اکتوپتیه شوهد و دیگر
نهایا بدارند **دیگر** مکنند خار در درین کنجیهای مانند زرده و اتم آنچه جلد و سنت و ام اینه بدارند همچو در خلاف آنچه:
اگری نرم بخواستند مایس بکسر سوت نکند و در غیر عاده در نیشیسته نهایا بدارند و هر روز در اتفاق با چک سوخته عالیه **دیگر**
که خلی احمد و داشت بلطفه درین برای برگرفته و با هم منحیه باشی نرم بخوبی در در احباب طکنند که رو غیر نیوزد خیزد از دود
در رونی چالند و سیسته نهایا بدارند و فت حافظت لکار بر دست **محب** محبت و کندریاه لازم یک کند و دیگر بخوارد و قوت
و حافظه بپردازی از زاده رسازد و در ویسیه چشم زیار کند و بلغم و اضلاط فاسد را دفعه سازد و بعنی و کلفت
دوز باید و هشتر زید کند و قوت بزرخیزد و در نیزه بدن و پیوه و بیدار آرد و کرم مکنند و قوت و جواحت
نهایا سازد و غم و حوف بزدرو امامیم و در دیدن بخلاف دفعه سازد اکبر بخورد هزار نوی و منافع بسیار برآورده
صفت آن ترکندریسته چیزیکه اندک دهنی فضیه و در کله ستا و در از هر یک نیم امار سکنیه ناکور رومی سیاه
مداد رکنند قم کوچک کوکه و پیش از مکباره خسی از هر یک با او اثمار شوی نیم با دیگر کوچک دفعه کند و سنت
چند ادویه اند فرمیه باشی و باک شپرند دام اول باید که فلمه لاد در محل گلخت کرد و بالا بداریم لکه بخشد
دیگر در کلی گلخت که فرمیه خلی بند بجهه دوز ادو دار اهل غاید و بجزد تا مید اکنده بست مالیمه و دخانده ده
اک برآورده اتفاق دو کنده باز رغذا کارهای اداری دویه ایخته باشی نرم بسزد تا ایه بر دو رغدانه
بکر دستیکه ایه ایک کنده کلای بحسل و یک نیم امار مادریسته ایه ایه استه رلا قوام کنده در دو رغدانه آمدید.

و بجهه مک

بعد هنگام که داصل سازد بعد از مکث بر جبل شعر خود را نوشته اند و این معرفت خواسته بودند که همچویش از آنکه
کدام سیل که باید باشد و مانند نجفی میگفتند پی را کسی دارد فلسفه ناگذیر است و کدام نزاعی اند یخدا میگفتند یعنی
وقوع بسیار غزوی بر این اوضاع داشتند اما این اوضاع بخوبی داشتند و این اوضاع که از مردم گردیدند از این
نحو هم بازی دادند و در طرف خپله که این اوضاع را در شریعت از نزدیک نداشتند این اوضاع داشتند **دیگر** شیخ صنایی بر راه ایقت باعث است
از زیر بسته این اوضاع را بگردید و از این اوضاع که نیم این اوضاع را که نیم این اوضاع را دادند و قدر
از زیر بسته این اوضاع را بگردید و از این اوضاع که نیم این اوضاع را که نیم این اوضاع را دادند و قدر
دان خود را بگردید و این اوضاع را بگردید و این اوضاع را که نیم این اوضاع را که نیم این اوضاع را دادند
که همین جزو اول را میگویند یعنی آنکه بتوانند تاریخ عالم از این اوضاع را که نیم این اوضاع را دادند
بنویسیده **دیگر** بحث دفع زخم تیر و سنانی و ماشه و شور و دنبال و دنبال و تما اقسام رفم و در و اطمینان
دو کار این بیار و صوف سر زبانه مقدار یکی اند صوف نیز کوچک بوزار اند اینکه بعد از چنین سر زبانه برای دادن
مالی داده و بعد با اینکه سازده و دود و کر منشی برای بجهة نیز کرد بعد از این دو این مکاره فنا که نام آن شد
بچشم غاذ و از پارچه لبته بزد و در این مکاره بچاره مخفوظ را که این اوضاع را که نیم این اوضاع را دادند
در جهان اوند خیل خارج و از کجا هم از این اوضاع که محروم شده بگذرد مطلع باشند سخن مغایر و در قدر در عالم کارهای
از اینکه سیا بر مالک خیل بپنده که از مکاره دست داشت در و سرایت کند همچنین صراحتی مرضیه از کارهای
فراتر ام ام در همان این دادن بعد از این بزرگ بچاره یک مقدار از خم بمالد و بزیر خم نهند نزدیک این اوضاع را که نیم این اوضاع
فرالقدر رفع نخود و مسخر مطرور در در و سرایت مینه صور و صور و شام بعد از دادن **دیگر** بوزار این اوضاع مایل غصه
سود اداری میگردند اینکه بکسر که هموزنی هستند که این اوضاع را که نیم این اوضاع را دادند
با چویه مختیه در تیکی خود رضیم که هموزنی هستند فرمایند اند از اینکه نهان مایل با وقیعی که مثل در هم چند که این اوضاع

دوفت حاجت بکار بر دیگر لا چهار نیل را از تیاد پنچ و کهیه و کش اعاده پنهان چیز و دمه و صرع و زرد و پر و پر از کشی
شود و برای زدن خاطر نمی یافیست و دهنگ بند و پریه و لامک بچه با و آمار لامک هدو و کشی ترا ب جوین و شی می ہدند و فیک ایشان
شغور هم متسا در کفرنچه چهار خپدان روزانی ایش غوات یکجا آنند بعد از این سینه اسکنده و وزر چوبت در این بد و رنجها و کوشش
دو چون شیوه و رکت چندن و مردم هر قیمت کش و هاسن دیوفت و چنین که جلد ایش کش و زن جهاد عزیز خانه از ده رفته پرید
چند چنین شنوندگانها هر زند و دفت حاجت بر از دام مریضی بالد و در پنهان چنان و بوسانند سرست از ده مائیه مائیه
دیگر راس لیلا و دیه بسته هفاد او بیغور و بایر ایاع ماشد و قفقی بکشید و چند دست احاجت شوهر و ماکواری طعام
معده لای میخندید و پیر و لیع سپاهات لاد و عاید بر از قی که ناشنا ایاع شوهر حاجت همیشید و رشتا اور سما
نمیخندید هر سکوف بر از ده بید ادم کوکد ادم سار و مععا و دیگر و در غرفت با و با سبسته یکید ازم زیر هاف کشم در عالم ای
تازه دلکشید و رو عزار و ملکید ادم بیوت بید بند و کلان کران بی دفع هم دام متغیر ایلام سیفید و پرده همانند دیگر هم
بید ادم سیاحت کشیده که ایکندا بکل اس بده هم را کو فته ذینک صلایم که و وزری کوشه و با هم زنیه بیش ره یکم کل اس سینه کند
بلکم زیار و بقدر دانه منون کشیده بکار بر دوفت حاجت فرو برد و بند ایان نرسانند سرست لقدر فوت ملینی
اکنیت بیفت دیت بس بر دقداد کشیده باریعی دریخ و دکر اطلان رنیمه بکو بندگه دریخ و خبرات زیره ایدا ایشان
دیگر غریب بکشید روزانی کا و که کو ساله ایمه کش او ماشد و کوساله ایش بیزه ای نیزه ای میخته و ملینی
دکوته و قر بند و نکو و نج و ایجه و وزر دهوب و انکوزه و کنیکه و کاکویی و نج و سکنده و دوکه و رکه و کبه و همیشید
درینها و هر جو کنار و لکه و باول و مدل و انکور و بیمه که و دیودار که هر یکی است درم ماشد و سرکشی که همیشید
رود می خود و در ایزد می یعنیها مرکه ایاه در نظری ما که بیو پیزند و در را و نهند بکار بدارند و خود نزد ایزد چله
ام راضی فیح و مرغی مرد و فیح که ایزد و مردم را غوت باه بیف اید و ایزد لطفه رئی فر رزند نیزه بیدا ایبد و خلا
و عاقله و هادیه بورت خوب بشد و عقیمی ایده ماشد و عورتی که غالبا و خشن ای میز ایند بکه باینی لای خود را

کاربرد یافود کیلر از زن

بان

پراید و عورتیکه بیوزنده را بسید و بعد از آن او را حلاخاند می‌بینیم اخور اندیش با فرزند را بسید و عورتیکه خاله بود و در زدن
او پیش زدنی داشتند و از زدن را بگذرانند و از کوکه کافی و پیرار و غنی کوکه خود را ستدند و بکمیر و پیو و بیر ایشان
دیگر کلیمان که پیشند و راز پیش مول کیچیه کیشیه و پایز کن اجایی همیل کرد اما بجهه تمیل بزریه نمی‌شود سوچیان عکس
سرمهانکه بینانک شرمنیز و کارادالم بتریج تج لالاچیزیه سیاه کلوچیز مندیه راند و بجهه کیک سکه در انکو زفاف است
لتوت که یکدسته بیشت درم جلهه طارکی کلمه می‌داند و عده امله هنفند و گفت هشت دام در را که بیشت هندهای با
انداهیه بخواسته همچه بکوه یا ندسان است و بیشت صد درم قند سیاه کنه در چونی خنکور اند افسته خلاج بکنداد و دیور
که اس کهد ائسته شده است و یکدسته بیشت درم روختکنی در خلاج است اور ایذا افسته شرمند با غلط نهاده
لها پهارند و قوت مرغی دیده مقدار کلو و یا زالمه و ناکنار روزنیه خوردی دند و در سخنی پی در راح از دیگر
اگرده بوزن مخافعی افزار و بیک مساغ ای از اخبار اخواع سنگنیه و پرسی و علامل و دستیه و ایشان و ایشان
و لاعز بر لادفع کند و ای کرسیکه از فروزد اینی علاج بر کسب را که در بات او لفغانی شده باشد یا هر چهار یار
کثر تسبیح لاغوشده باشد معین بیرون مولانی همچه اخواع بیه دو رکنده و اینی در و عقیمه بخورد فرزند نیز نهاده
وازیم اوز احلی هاف بیو و خوبی اند ام سید ابد و در پیری کنی شعوف و عقلان افزاید و اینی از رسانی شمارند
و بینند اینی کلیمان که کویند **دیگر** جستیه بیار بابت سیم خان اوتست پهبه بر زد بست در مکنیخ و درم
چبر قوطر بیفتدم متعال کم بیو تخدم رویز خلاب است درم کنیز استه درم شمع خفظ است درم قبیل بیخ عصی بیه
کشند استه دام اینی همه با بر کیس سایده و تخته باب کرم غیر لایم مقدار فلفل عبا سیده شریب مردم کلار از
از بیزدرم تاکی متفاوت و طفل سرچواره های از رفع تا بیدرم بایه کرم **دیگر** چبر قوطر خارج توپه باسته روز در
کلاب عرق کامیه و عوق بلایان منفع نایید بارتنه ماسه معطی سی ماسه تر بر بمحوف حکم کیم بیو ای بیه
دران مرفج عنجه صبه اسازند بقدر خود بعد از خود ری غد العاصله کیمی است هج قبیل بیه قبضی و حق شعوف برای

تسبقه و مداع و خر خام و تزلج و مداع بعیز و رخچ و وقت خواب بی میقال بدینه محب است **دیگر** رکیس ساختن کوکل با پاک تری
محب هست کوکل داد و ام مقرر نیه داشته بعدهم خا و قدر خوشانند اضیمه کیا کنیکه ریخاد چهار سینه ای کوکل با کوشه در یک
آنار سیر بیزد تا انکه میعنی شعوب لداز آن برد پر کوکل دیگر باقی بماند و مقرر نیه ای اند افته خوشی یکنید و فیکل غوام
اید خا و قدر افیز راس بیزد و افلک شد کلپه زند و افیز از مرور باشد رسابا بد و از شفاف باشد رسحل
کله مخلوط کند هر ای افی باز و ملتف و کلپی در راه ریفع و خلی تمام دارد خواز کل از نیکای ناد دماسه **دیگر**
که در اراضی و زدن ای و سنت خام ای دلیخان میداد و ای میقعت میدد خود و تینه پوت سر بر کوه کوه که نویا
کله ریفید شفاف نکشید زیره برای کله ریخان بغل غلول دراز مفعی کوکر کجایی کیشتر برای کله همراه باز کوکنیز
کله و از نایار ای مکنده و دفت بالند و مایا پان بخوردند **دیگر** صیکیم هر ای افی حکم و دیگر امواجی سری داشت
ولهارت لکل زیا کم کند ز روی کنیت بیچ مونه هر زنک ز خیل بسیده المهم نکشید همیش نکل لهر فریز
سرابر ساییده در قامه کمیده در رکر کوشت کوکند مقدار همه علوه سازد و در سایر خنک کند اکه فی ای خاره
وار و عکر کوکند و کیم کشید و بت کوکل زیلای مایه کمل پیچه هد با پیش عورت و سر قاتر الکه خبر جمعه در خشم
و قیمت ای ای نکم کی کیم کیم و بعد شفاغ نییه مایه تو ای خا و بیت موئی کند صداست حبی سپایی
پیه رفت دما کل زیده را ده بس بخورد محبت شود **دیگر** شیاف سرال سکونه و فر کلد و ای هری
و جو کل سپا کار دنی و خارزی فیچ و در دان سخت بخورد بخورد هر چونه مرفنی فیچ هد ناع بخورد کرد که مکنید
عب که بیرونی خار دام نبات هم دام هر چرا خد اکام به فیز عنده دصلار کله در طبعه برخیزسته من در درخت
کله و لقدر اند افته سخنی کنده تا پیه ریخان بزر و صالحی نیز دام بای خلکده کافر نیم ما شه در وقت
سخنی همراه عانید و نیکای سنک ای هم افر ای ای خم لند و بعد از آن ادویه کمیا یکله بطنی و کشیده مدار
سخنی عانید و نیکای هیا بسته لکه بدارد و در فیم کشیده هم مفید است **دیگر** محب هر دیدر لفجه اظکو چیز

دارم از چیز کامی

در این از کسیدا ای محبه زن رکار در آن در محبه الیکی و شیخ از این فرسای عده هر کاری محبه لکار در این طبقه و نویزه ای از این
که زن های سازد و تقویتی ای باشد و لکوار ای و ای و نویزه ای و مهندی و مهندی و مهندی کار و نافع است برای این
علی طفیل و بوداد و ای از اغذیه معاچی علیم المعرفت است شیخان دار و خیر سازی بینه قیفل خوب دو باله کاری ای از این که دام
نافع خار و در این ایست درم پلید زرد سبزه زده درم پلید بیشتری در این ایست درم ناخواه صد و بیست هشت درم
زیره دو لیست پیاه و سل جلد موتیر بالصفد و دوار و زده فرم سیاه دانه و سرمه که برای بند مجموع کوفته بخشه و افقند قدام
کیمید و بیست شبند بر روز بکی خوب دانه ترکیه و لبیات پیشتر کند **و یک** منوح القعد خانه ها قوت بید و قوت
لها های هار و دا خمیده بایار قید و باه و نیس افزایید و در دسته ای سرمه و فایه و استفاده و پت رفع و پت برای در لطف
کند و رفع لا قوس ای زد و در این ایچ کرد ای زد هر کم خیر ای زد و خنجر زر کار کند و دو قریب کار کند و دفع ریز و حکم
وقریب زار دو مثا نه لاقوت بدید و دفاتر الیک و در روز بمنی بیانی لتف کند و باد مخالفت شد و در سازد و قوت
و جک و دل و سمع و بید و دا و المغلب در دل و قیفیه و صداع و لقوه و صرع دموداد باید دسته اید و قوت شن
افزایید و دفع معافی و غدر و ریز و نیس و ترول ایب و سبل است خار و سد صندقه و جک و دل و دفع و حج و لایه و حض
براند و نیس و سل ما جلد پر و ضمیم لتف کن لفت الدلم و برض و بایض و خفه ای و بجه علیت و دلایع باید که دلیل
و همچ دل باشد و خنجر زداید و فر کرده و کن و متنک مثا نه و علیه ایزیر و خوان و نیسان و بیر خان و داد و ایصل
و سرطانی و در در رکنی و ایل ایزیر و بیچ زرده و عرف المحت و علیه ای عقبا و لکنخ و نزد دو بکار ریلا معالجه نایسیه
اور ای کند و ففنه لای قوس ای زد و لفسی و سبل لقوع و دلویزی صورت دیگر ایلوب و لتفه لیلوب و فنا زر زر زر زر زر
ایی ترکیبی دفعه شده و اخراج طبعه خار و خار و فله سفید پست پلید کند و در باینی لتفه سیاه دار و لطف
نار میل در بایار بیچ سلنه بیضد عده قاره میکی بادر زیر صیوانی سازی سپه سبز لایلیب پست پلیده عفران
خند پست بیچ بیانی بود نیزه لطفه مریم قریلی موسیان کاری خوب دید ای که باشی زنجل و فاعل بید متعصی علیه و

نحوه میله جد و ارکل با یورمه ابریشم عرق خلصای زرد و نمودخو ساره شمشیر دار پیغمبر عرف و خاریون در خلص
از هر بدمام و در فضیل یقین بوزن چهل او دیگر یعنی طالع سودا نمایش فرزن ادویه عمل معنی محظوظ فرزن در قدر طلاق صد
عدد سریعه بین در فضیل یقین **دیگر** معجزه راه است در ویخت و اماح یلامعید بیو و قولیه در ساعت بیست بد معنیکه در فلسفه
خلف فلسفه بیکنی بجا تقویت کوئی سداد خوبیانی خوف مسادیکه بود و بدل با ایندیشیده شریعت بیکنی **دیگر**
معجزه زیبیل قلیخ و ذرع قبیع و تخری و در در کرده و راسته از طبله و دفعه معده و معنی و دفتری بجایت بخود مبتدا
بیکنی کیکویی فضیلی لقا مادر راز رانم یعنی سیری خانه باید سیر تبدیل یقین باید سر اندیم یعنی سیر بیوت بیکنی در زمکنیه
سیر اب مخلوط کرده بیو شسته اندیمه با خجالت بند بدارانی بیهار نویاند یقین بیو و همار نویاند باید اندیشه هر چند
که فخر در زرده و هر رفاه سما مقدار یک دیگر قیهای فر و هر زر که بخات هر بیست اک بعد طعام نفیی و داریزی دل
در اوقت غایی بایزیت **دیگر** جولیکن بیکنی قلیخ قلیخ باید و قلیخ باید و باید زیر یک کند و باید و باید و باید
و بیکنی همچنانی معجزه رسانیت کوئنده بود و دیگر اینم دواری که لتفع از زر یک باید اهل اطهار ای تقویت ای اتفاقی
تبدیل یقین بیکنی همچنانی بیکنی بیکنی متفاصل فلسفه از زر بیست متفاصل زیبکنی پیغمبر فلسفه بیکنی خوبی
از هر چیز متفاصل دیگر **دیگر** تقویت همچنانی بیکنی بیکنی متفاصل از ای کویه بیکنی طلکنک زرم که هم در ایان زیر خود بیکنی
کافته معجزه رسانی شریعت تمام چاره متفاصل در باری سه طبقه ایم در حیث و بیکنی همچنانی سندروم ای ای تقویت
و بیکنی بیست نداد ای در ای سویم بیست **دیگر** بیکنی بیکنی از دوا ای علیعی لتفع است و معنی دو فر و زنی
الا معاو و مسکنیت طوبت معده و بیکنی که در معده بیم میر و دل و دماغ طاقت میدیده هفت آن قیاس کارنا
در بیکنی بکنید خوب هر زر دلیه و سانت بر و نکنده بکنیت باشد و باید و بیکنی در بیکنی از زر دل خاک خان
تحم خدا رسانیت اعیاط غاییزد و سواریکه غشی غاندیسی مکنیم سیرا هم در خبر ایام در ایان ایندیشه بیست اندی
مالک دیده باز بیکنی ای برسید که هرسته بیکنی ای سفال بارچ کرد و در کوه باستد بینند از زد و متفاصل

بران زم که رئسته باشد پوشه میتواند با این عبارت دو تابه از آن باره دو تابه از آن ریشه باشد و لاتر سپس در پسر نامه
و هموزن دو باره ای هر چند لایق نیکند اما این طرف که می بینیم خود باید اینکه اینکه نسبت به اینکه نسبت نامناسب باشد
بهر سند که هر کاه در چهار چونه از نیک است از و مراده و از کی از بیش نیک است که از برخورد پر فر تر خواهد بود و این اکلیه در طرف همین
تفصیلها باره دو هفتم طبقه درون از فیضت که از اینکه اینک است از نیک است اینی عصا را نام خود و مسیر داده
این طبقه که بین غلط است که هر چنان که فاعل باشد با دو اشاره ای مکمل شود و قدر از عصا را مذکور شود و بینید که دو هزار از:
سفال پاره خوب کار نمایند که اینکی از دیگران فرد او رده چندان از دست برخورد نمایند که همچنان
پاره سرد نموده و چند دو افق کار دلایلی باز بر از این نیم از افراد مذکور بازده شاخصه از نوب طبقه ده که مجموع هر چند
که راست طبقه داده و فروز اکد ده سرد نموده در در غیر از این دعه از دندکور برخوده نورده است از این همچنان که دو
چند باری بعد رکوف نمایند که از اینکه اینکی مکمل شود که سیاره هم عصی و دیگر سیاره هم عصی که اینکه نصف شرایط و
خان کو فر نمایند همچنان که اینکه
بکر دنکن از اعلی را باز که بار و خر عصی باز این و پس مقدار از این نشره علف نشاند که اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه
نموده عده دست مالیده سیاره اینکه
از کند بینیز طرف ناچفت باز اینی هر چشم سیره و چنان نیک استه دست مالیده سیاره عایند و صلا کشیده میقا از
نیک که نیک فاعل متعطی و دیگر نیک فاعل همچنان دنکن نمایند همچنان مخلوط نموده و قشت ماقبت نیک که نیک
بیهوده خود دست سقوف قاعده اینکه
غشکی که نیک همچنان که نیک دسته اینکه
مکم عبد الوهاب بیفت اینکه اینکه

خنگ های از پیام دار و غافل دو نیم داچک است که ره جهان پیام دال های ترکیه میگشود خنگ های بانه طالی بر مقاله برای
دار و گردان های عالم دو کوفه خنگ و فرزی برای کوه با هم خود و سازد و سرمه خنگ از پرسانه زند و هزار آن کیم با یک پا و کواد
و قند و نفیه ای ریسا های افکم وقت خواب شاد عایند و بالا رانی های پروردیکه خود رند و خواب یکند و آن وقت هم خود رند تجایب
سیسته های نهاد لغتی خنگ **حکم** صد و دار مقول از هکیم جای خواصی این غیره سایه است اما انجی بخوبی سیده اینست
صداع بلع و دل های را که در سرعت نگذال ملادع سازد و فرج او را در و با هم برآید و در نیز خود اند و در چشم های بکیه
در نیز اینکه بید و رسته ای طعام اور دو هر چه طعام کند و معدوده دل و دماغ و بذر و قوت خنگ بسیار طعام و بیرون
طعام تو ای خود را عفان از بخش دروغی را نی هکل نمی نیز بسیار بسیار از این بزرگ های مقاله صد و دار و زنگ
که **حکم** از مقاله خود را لفظ خاور را بسیار سعد و فر نموده خنگ اسان العقا فی لئنی زاریانه از مردیکه مقاله
بسیار بخوبی فله و مفعوله در اند نزد روزنی مفعوله مغنا ایام مصلی بی رزیه از مردیکه مقاله منکه خود را از پسر
لشید و نوکوی هزار کیه مقاله دار و قرق قرقیه لعکب از مرد بخ مقاله اند مفعوله مقاله سی مقاله دار و غافل نه
ضد می خوده بندیکه افعیه لبست بخ مقاله طبیعی شایه سازند **حکم** عی صد و دار و دیگر مدد و از رعفان غیره ای
برای از طریق اینچه **حکم** دیگر که این طعام ساخته بتوان لفظ خوار زنگ های روزنی را خنگ صیر تم که مقاله رعفان و فم عوی
از مردیکه این مقاله بند لعکب طعم خوار زنگ های روزنی را خنگ صیر تم که مقاله رعفان و دیگر یکنیم مقاله عاشر و
یعنی مقاله افیعیزه مقاله لعکب بندیکه مقاله رعفان و سیه های زند **حکم** دیگر خود را می خوده بخ این طفه ای تو ای
و قم کند ترکه طلا بار دارد و قوایل داریکه دل و دماغ و بذر فم ایست و نکاط ای دار ده و دار و خاچ مقاله
خود ای دنیا ناقه ای دنیا و خود را می خوده بسیار که خاور را بکل غفیر از مرد که مقاله منکه خود قدر نیز اینست و خم
خنگ های از مردیکه این مقاله فم عوی بکیه مقاله افیعیزه مقاله لعکب و فم ایه لعکب های زند های صیر قد مقاله ایست
از نیز بخ ایه های بخ **حکم** جیکه سل و دق طلا خود دید و خلاط ایه ضعیتی را نتوانیم و ایه خم خلیلیکه همان دید

مع دارنده ایم شرمند پسند که با غلار خنک تخریج خیار نیز از درست بخورد را بسوسی شد در مقرر خود کرد و شرمند خود را
شکسته خود کاپو از پر کیسته در مکاره داده و در مکاره با گونه طبعاً سباعوال بینند و عصیانند و چیزی کند و پوچش کند
دارند و زیاد ایم سرور دیگرین در جه و ترد و سریم در قیمت چهلدر و از زده ایفاست پیشکار اتفاقاً
وارتکند و لکین یعنی غایب و حیات محترم فرمانه طلاق خار و تخریج خیار نیز خود کرد و از پر کیه در خود خنک
از پر کیه بنی خود و راسی سریع فرزد و گویند و مخون کشند یا بی نفایت المقاومیات باعث سباعوال از قرائی سازند
و مکفری خود را زیر دارند و لعابی ایسته ایسته خرو و زند و غیر معطی ای منفعت معدود است یا
سوه دار و دود و جکار و جام و کله و مانه و میته همه اینکو بغير و غریزیت یکی و زین معنی دارد
در آنکه سند و مادر و غریب چون متد نایاب بر دود و غریب ماند رو غریبی های پیده شده ایان خود را
در رو غریبی ایسته هسته رایم هجته پیش از زدن را فراز کنند و زند و غریبی های پیده شده ایان خود را
رو غریبی کنند تیه هسته رایم هجته پیش از زدن را فراز کنند و زند و غریبی های پیده شده ایان خود را
و محترم ایان سند و مادر ایضاً رکنیت یکم از اینکه با میلا که با سند و مادر و زدن که بکار رود
و طرفی ساقمی ایان ایسته که بکار رود رکنیت تازه که بکار رود میده باشد و بکنند
سنک یا میلا یه نایند تا اصل ایسته قریب از این داشته باشد بعد از این رو غریبی کنند و از داد
انداخته ایان ایسته چو چوی ایزند و مینه ایکه بکار رکنیت و کوچکتر و بزرگتر نموده و رو غریب
و بکار رود و ایضاً ایسته چو چوی ایزند بایند و بالکل ایسته چو چوی ایزند که مینه ایکه بکار رود
ایزند و ایضاً ایسته چو چوی ایزند در غریبها دارند و بوقت ستعال ایسته ایسته ۳۵

لکه کنکه دینی ایسته چو چوی ایزند که مینه بکار رود
لکه کنکه دینی ایسته چو چوی ایزند که مینه بکار رود
لکه کنکه دینی ایسته چو چوی ایزند که مینه بکار رود
لکه کنکه دینی ایسته چو چوی ایزند که مینه بکار رود

پاکیزه نماین از این بزمی

نه هم تیره که از پریز
لی پریز افراسته بخواهد

گوشه هم پیره و پوره
دیگر بخواهد

نماین

چهارمین
دیگر قلیشی
بیانی
که از

و مکمل بعده بیانی
مقدار رسانیده و مکالمه
تام از این بیانی
که از این مکالمه
که از این مکالمه
بیانی
نماین

که نیز اینکار سید خیر خدا را بر سر بخواهند که سید علیه السلام

سید علیه السلام

